

Giới thiệu Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert

Không may tiểu tử lên núi mưu sinh đường, một tiếng sét, hoàn toàn thay đổi nhân sinh của hắn. Trong thôn Tiểu Quả Phụ, Mỹ Kiều Nương, Tiểu Thôn Cô, đều tranh nhau muốn cùng hắn cùng một chỗ phát tài..

+ Tình trạng : hơn 900 chương, vẫn đang tiếp tục ra.

+ Tình trạng chưa check độ nguy hiểm.. khả năng hồ sấu... Vì thế ae nào đọc về sau có bức xúc gì thì cứ drop chứ đừng chửi người đã bỏ công sức lời truyện về, edit và post lên cho ae đọc

+ Ae Đọc Tích Cực Vote (9~10) ở cuối mỗi chương nếu có nhé..cảm ơn!!!!!!

+ + Ae Đọc Tích Cực Vote (9~10) ở cuối mỗi chương nếu có nhé..cảm ơn!!!!!!

+ Jet xuất phẩm tất nhiên là kích thích.

+++ Ae thấy hay thì Like fb, đánh giá vote (9~10) đều đều mỗi chương sau khi đọc xong (ở dưới thông tin cvt), và nhớ vote Sao ở trên khung giới thiệu truyện giúp mình nhé :D

+++ Còn thấy truyện dở thì đừng nói gì cả làm buồn lòng nhau mà hãy lặng im không một tiếng động close tab này lại là được... Cảm ơn mọi người :D

+++ Ae thấy hay thì Like fb, đánh giá vote (9~10) đều đều mỗi chương sau khi đọc xong (ở dưới thông tin cvt), và nhớ vote Sao ở trên khung giới thiệu truyện giúp mình nhé :D

+++ Còn thấy truyện dở thì đừng nói gì cả làm buồn lòng nhau mà hãy lặng im không một tiếng động close tab này lại là được... Cảm ơn mọi người :D

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Mân Côi tiệm uốn tóc

"Hiệu Nông, ta dẫn ngươi đi hoa hồng này tiệm uốn tóc thoải mái thoải mái!"

"Cần gì phải à? Tam Ca."

"Ngốc không chừng sờ như vậy, có thể làm gì à? Chính là tẩy đầu!"

"Tẩy đầu?" Cô Hiệu Nông liền nói thầm, nghe nói tiệm uốn tóc chủ gọi đầu muối không đứng đắn, Tam Ca nói thoải mái thoải mái, không biết chỉ có gọi đầu đơn giản như vậy chứ?

Bị gọi Tam ca nam nhân gọi Cô lão tam, giờ khắc này ở Mân Côi tiệm uốn tóc cửa đứng lại, hướng về phía Cô Hiệu Nông nói ra: "Đừng cả ngày một bộ khổ đại cừu thâm xu thế, sinh sợ người ta không biết ngươi chết thầy u. Đi, đi vào!"

"Ta không tẩy! Ta không vào đi, ta chờ ngươi ở ngoài!" Cô Hiệu Nông rất xa đứng, nhìn Mân Côi tiệm uốn tóc hồng phấn chiều bài, quật cường nói rằng.

"Không tẩy? Chờ ta ở bên ngoài?" Cô lão tam cười ha ha một tiếng, nói ra: "Hiệu Nông, liền gọi đầu một chút, đầm bóp một chút, lão tử là là cho ngươi buồn lòng một chút, biết ngươi rốt cục thành đứa cô nhi, tâm lý khó chịu, ta đây không phải là để cho ngươi thoải mái không?"

Cô lão tam nói xong cũng lôi Hiệu Nông vào Mân Côi tiệm uốn tóc, tiệm uốn tóc chủ một nữ lang từng cái ngả ngón, trông thấy cảm trầm trọng bọc hành lý hai người tiến đến, vừa nhìn chính là dân công chi lưu, trong mắt liền có chút khinh thường.

"Tẩy đầu a, thuận tiện đầm bóp một chút!" Cô lão tam to lớn đem bọc đồ của mình ném ở tiệm uốn tóc trong một cái góc, sau đó thấy Hiệu Nông như trước lưng cầm bản thân từ túi không chịu buông, liền rống: "Hiệu Nông, gọi đầu!"

"Đại ca, gọi đầu nha, các ngươi người nào tới trước?" Một người mặc đai đeo váy nữ nhân, nũng nịu hỏi.

"Ta trước đi!" Cô lão tam trả lời.

Vào phòng Cổ lão tam thuận theo thẳng đang gọi đầu đôn thượng, mặc cho đai đeo nữ lang cho hấn cầm bản thiêu tóc, mà đai đeo nữ lang nhẹ nhàng lán vấy, thỉnh thoảng lại phát qua gương mặt của hấn, Cổ lão tam đã cảm thấy tê ngứa.

"Mỹ nữ, các người tiệm uốn tóc có cái loại này sao?" Cổ lão tam nghiêm trang hỏi.

"Cái loại này?" Đai đeo nữ lang vội vàng tay đình dừng một cái, nhất thời hội ý, hỏi "Hiện tại quán được chật, ở tiệm uốn tóc trong không thể, người thật muốn làm, đàm giá tốt ta dẫn người đi thuê chung phòng!"

Cổ lão tam cười hắc hắc, nói ra: "Huynh đệ ta Cổ Hiểu Nông chín tuổi Mẹ chết, trước đó không lâu còn chết cha, thảm a, bất quá là một non, rất khó được, mười tám tuổi non người hiểu. Ta liền hỏi một chút, giống loại tình huống này, người phé hấn Đồng Tử Công, có thể cho điểm tiền lì xì không?"

"Người nói cái gì?" đai đeo nữ lang đơn giản ở Cổ lão tam cái ót dùng sức nắm, tức giận nói ra: "Còn hỏi lão nương muốn tiền lì xì? Hiện tại ở nơi nào còn có cái gì non à? Hơn nữa, lão nương đều khó nuôi gia đình sống qua ngày, còn lộng tiền lì xì?"

"Được rồi, không có tiền lì xì cũng được, Lão Tử làm theo cho người tiền, thế nhưng người được đưa hấn phé, khiến hấn thoải mái thoải mái!" Cổ lão tam vron một đầu ngón tay: "Một trăm thức ăn nhanh, như thế nào?"

"Người nói muốn ta hấn, nữ nhân Bá Vương cứng rắn?" Đai đeo nữ lang nhú mày, xoay mở vòi phun, hoa lạp lạp nước ấm cho Cổ lão tam xông rửa, khăn mặt ở trên bả vai của hấn một dụng, đây, Cổ lão tam liền từ gọi đầu đôn ngồi dậy đến.

"Không sai, ta trước cho người tiền, liền ở đây!" Cổ lão tam liền lúi ra ngoài hiện vé mời.

"Thành giao, bất quá người được khiến hấn tiến đến gọi đầu, những chuyện khác, tự ta làm!" Đai đeo nữ lang quyen rũ cười, từ Cổ lão tam trong tay tiếp nhận vé mời, rất có nắm chắc nói: "Còn không có người có thể từ ta cây lựu ngao khí rời đi! Không phải là khiến hấn văn chương trôi chảy sao?"

Cổ lão tam đi ra, ở dung nhan trước kính ngồi xuống, hướng về phía một bên góc không sưng sờ như vậy Cổ Hiểu Nông kêu: "Hiểu Nông, đi vào gọi đầu!"

Cổ Hiểu Nông cả người không được tự nhiên, duy duy nặc nặc nói ra: "Tam Ca, như thế này tìm quán trọ ở, tự ta tẩy đi!"

"Mất mặt, còn tự mình rửa, đi vào!" Cổ lão tam thanh âm trung lộ ra không cho thương nghị uy nghiêm.

Cổ Hiểu Nông bỗng nhiên dừng lại, vô cùng không tình nguyện đi vào phía sau phòng gọi đầu.

Bên trong đai đeo nữ lang phịch một tiếng liền đóng cửa phòng lại, Cổ Hiểu Nông dọa cho giật mình, nhìn lại, má ơi, cô gái này làm cho gọi đầu, làm sao mặc như thế bại lộ?

"Ở chỗ này nằm xuống." Đai đeo nữ lang nũng nịu nói rằng.

Cổ Hiểu Nông khẽ cắn môi, vẫn là ngoan ngoãn nằm xuống.

Đai đeo nữ lang liền cười ở Cổ Hiểu Nông thượng, bắt đầu cho hấn gọi đầu.

Cổ Hiểu Nông nhắm chặt hai mắt, làm sao gọi đầu còn muốn bị kỳ? Bị kỳ cũng không tính, làm sao một bên gọi đầu, còn một bên hừ hừ? Chỗ chết người nhất chính là, mềm mại mông dĩ nhiên tại mình thượng không ngừng!

, Cổ Hiểu Nông run run một cái, sẽ ngồi xuống.

Nhưng mà, trước mặt lưỡng ngọn núi lớn, ngăn trở hấn.

"Tiểu huynh đệ, muốn?" Đai đeo nữ lang cố ý đem đai đeo kéo ra, lộ ra một mảng lớn trắng như tuyết ốc thỏ, nũng nịu nói ra: "Ta gọi Lệ Lệ, người có thể gọi Lệ tỷ, nếu như muốn, nói một tiếng, tùy thời có thể bắt đầu."

"Không, ta không tẩy." Nghe nữ nhân mát hôn thanh âm, Cổ Hiểu Nông trong đầu trống rỗng, trực tiếp đưa hai tay ra, cũng không lo lập tức liền tóm lấy người ta mềm mại, bỗng nhiên đẩy, đem nữ nhân từ trên người chính mình đẩy ra, sau đó chạy ra phòng gọi đầu.

Nhìn đầu đầy bọt biển Cổ Hiểu Nông từ phòng gọi đầu chạy đến, tiệm uốn tóc chủ tất cả mọi người cười.

Ngoài cửa, trong lúc bất chợt mưa rào xối xả, sấm chớp rền vang.

Cổ lão tam đang hưởng thụ cầm gái mát-xa đích tay nghề, trở mắt nhìn Cổ Hiểu Nông người này xách cầm bản thân từ túi chạy ra Mãn Côi tiệm uốn tóc, mắng: "Ma túy, thật là một đầu đất, xinh đẹp như vậy Nữ nhi cũng không làm, đáng đời mưa to thêm chết hấn, khiến hấn thanh tỉnh một chút!"

Vừa dứt lời, phòng gọi đầu bên trong đi ra đai đeo gọi đầu nữ lang, ở Cổ lão tam trước mặt chụp được tấm kia vé mời, tức giận nói ra: "Kỳ lạ, lão nương nữ nhân Bá Vương thất bại, lần đầu tiên gặp phải không muốn làm ta vệt lên cặn!"

"Ha ha ha, Tú Lệ tỷ bị leo cây!" Mãn Côi tiệm uốn tóc chủ những người khác liền cười.

Cổ lão tam cười hắc hắc, nói ra: "Mỹ nữ, thu tiền này đi, ta tóc thổi khô cùng ngươi đánh!"

"Thực sự ? Tốt lắm!" Đại đeo nữ lang nhanh chóng lại đem hiện vé mời cho thu đi .

Nói Cổ Hiểu Nông đội mưa cuộn cuộn, tâm lý xấu hổ không chịu nổi .

Tam Ca, ngươi hại ta! Cổ Hiểu Nông một vừa đập cảm tung tóe nước mưa, một bên lung tung không có mục đích cuộn cuộn . tràn đầy bọt biển tóc, bị đột nhiên mưa xối xả như thế vừa xông tẩy, dĩ nhiên tắm tương đối sạch sẽ .

"Tam Ca, ngươi làm sao có thể đối với ta như vậy ? Ngươi thật nếu để cho ta vui vẻ, ngươi phải mau sớm mang ta vào núi, cạo mũ sơn kiếm tiền bồi ngươi, thiếu ngươi năm chục ngàn khối, ta là nói cái gì cũng phải trả lên!" Cổ Hiểu Nông tâm lý ngũ vị tạp trần, trước khi bản thân đọc sách liền thiếu Tam Ca hai vạn khối . Cha chết, là Cổ lão tam mượn tiền, lúc đó cầm ba chục ngàn, các hương thân góp một điểm, cuối cùng là đem cha tang sự làm . Hôm nay, cộng lại thiếu Cổ lão tam năm chục ngàn khối . Tiền này, hẳn nếu không phải là theo Cổ lão tam đến Điền thiếu cạo mũ sơn, có thể còn lên ? Rất khó!

Ba

Một đạo thiểm điện trực tiếp xé rách bầu trời đêm, tia chớp kia vọt thẳng hướng trong mưa Cổ Hiểu Nông đầu . Đèn đường mờ vàng ảm đạm một cái, tiếng sấm vang lên, Cổ Hiểu Nông ôm cầm bản thân từ túi âm thầm nằm ngã xuống đất ...

P/S: Truyện TG viết sai chính tả nhiều quá nên mình sẽ cố edit , có gì mn thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thần Nông thị phụ thể

Bị sét đánh Cổ Hiểu Nông, thân thể ghé vào bên cạnh vẫn không nhúc nhích, linh hồn xuất khiếu chính hắn, cảm giác mình đàn độn, dĩ nhiên đến một cái xa lạ sâu trong cốc!

"Đây là đâu mà ? Sét đánh làm sao đem ta tiễn đến nơi này đến ? Di ? Không phải trời mưa sao? Làm sao trong cốc này chỉ có sương mù, không có Lôi Điện cùng mưa to ?"

Kinh hãi không thôi Cổ Hiểu Nông mà bắt đầu tìm kiếm lối ra, thế nhưng, trong sơn cốc tất cả đều là mờ ảo sương mù, sương mù bao phủ không gọi ra tên cỏ thụ chọc trời cùng kỳ hoa dị thảo .

Đột nhiên, một tòa nhìn không thấy đỉnh vách núi che trước mặt mình, trên vách đá dựng đứng còn treo một bộ cây bụi cùng một con buộc thang dây .

"E rằng, từ nơi này mà leo lên, chính là đi ra Thâm Cốc đường ra duy nhất ." Cổ Hiểu Nông không chút do dự bắt đầu leo lên .

Bò nha, bò nha, tựa hồ cái này thang dây vĩnh cửu còn lâu mới có được phần cuối . Đi lên vừa nhìn, như trước nhìn không thấy đỉnh núi .

Nhìn không được nhìn xuống dưới, Cổ Hiểu Nông liền dọa cho giật mình, bản thân thái đạp đi lên thang dây, chính nhất tiết một tiết gãy mất, sau đó vô thanh vô tức rơi vào tràn đầy sương mù sâu trong cốc .

Không có đường lui! Cổ Hiểu Nông người đổ mồ hôi lạnh, lại một lần nữa phát xuất hồn thân lực bắt đầu leo lên .

Rốt cục, trải qua một phen ra sức leo lên, Cổ Hiểu Nông rốt cục đang ở đỉnh núi, mà phía sau vừa rồi leo lên thang dây, vừa vặn toàn bộ gãy mất .

"Nguy hiểm thật, ta muốn là bò chậm một chút, lại không rơi vào Thâm Cốc, té thành tám mảnh ?" Cổ Hiểu Nông thở phào một cái . Đột nhiên Hà Quang Vạn Trọng, chiếu lần hết thấy chung quanh .

Phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy Quần Phong đứng vững, Cổ Mộc che trời, kỳ hoa dị thảo trải rộng, Hà Quang chiếu rọi, khắp nơi một mảnh tường hòa .

Lúc này, Cổ Hiểu Nông mới phát hiện mình thân ở một tòa Kỳ Phong đỉnh, hoàn toàn có thể bao quát bốn phía đẹp đẽ phong cảnh .

Kỳ Phong mặt đông, đại lượng xanh um tươi tốt Cổ Mộc tràn ngập Linh Khí, Cổ Hiểu Nông trong đầu không ngừng vang ra những thứ này cổ xưa cây

cối tên: Củng Đồng, Thủy Sam, Liên Hương, Linh Xuân ....

"Làm sao ? Đây không phải là học sinh trung học đệ nhị cấp vật trên sách học nói trên đời nổi tiếng kỳ đệ tam bằng hà loại cây sao?" Cổ Hiểu Nông chợt cảm thấy hoảng sợ, thoáng chuyển nhích người, nhìn về phía Kỳ Phong nam bộ .

Kỳ Phong nam bộ, nhất phong siêu phàm, cùng mình nhà ngọn núi xa nhìn nhau từ xa . Hà Quang trung, một ngón tay độc sơn ở giữa là một tòa xưa cũ đình .

Đình bên có Nhất Phiến Thạch Lâm, thượng tiếp vách núi, nhìn xuống khe sâu, hoặc chỉ chít khúc xoay, hoặc duyên dáng yêu kiều, hoặc như vườn Hào ôm ấp, hoặc như Mãnh Hồ Hạ Sơn, tư thế khác nhau, trông rất sống động . Rừng đá bốn phía, Lưu Vân thác nước, như ẩn như hiện .

"Thực sự là một mảnh Nhân Gian Tiên Cảnh, thật đẹp!" Cổ Hiểu Nông than thở tiếp tục xoay người .

Kỳ Phong phía bắc diện cũng thung lũng trườn, núi non thẳng đứng, thác nước Lâm Uyên, cảnh trí hiếm thấy .

Không có khả năng, không có khả năng a, rõ ràng là buổi tối, còn nữa, mưa rào tầm tã xuống rất mạnh, sấm chớp rền vang lẽ nào ta bị lôi điện đánh chết ? Sau đó sẽ đến cái tiên cảnh này nhất thế giới ? Không phải nói Người chết cũng phải tiến nhập Minh Phủ sao?

Hồ

Một trận lã liệt cuồng phong thổi qua, Hà Quang trung xoay mình hiện tại một khối Bàn Thạch, rất xa hướng Cổ Hiểu Nông bay tới .

Cổ Hiểu Nông phía sau là một mảnh bãi cỏ, hần cấp tốc lui lại, ngã nhào trên đất .

Ngẩng đầu nhìn lên, Bàn Thạch trùng hợp rơi mới vừa rồi chỗ đứng địa phương .

tảng đá to thượng còn có một cái ngòi xếp bằng lão giả .

Lão giả ? Cổ Hiểu Nông nhìn tay áo lung lay lão giả, tuy nói cả người lộ ra một cổ tiên phong đạo cốt mùi vị, thế nhưng, khuôn mặt của ông lão lại có vẻ vô cùng dữ tợn .

Trần đầy râu trên mặt, thô ráp như thương vỏ cây tùng, lỗ mũi như động, hai mắt lại tựa như chuông đồng . Mà cái trán đi lên, cũng sạch sẽ một mảnh, di ? Lão giả đỉnh đầu dĩ nhiên dài ra hai cái sừng trâu!

Sừng trâu ? Nhân thân ?

Cổ Hiểu Nông trong đầu đọng tới một cái từ nhĩ: Ta là thật chết, thế nhưng, Ngưu Ma Vương tại sao sẽ ở Âm Triều Địa Phủ đây? Không phải nói Quý Giới đều rất hắc ám sao? Còn có thể tuyệt vời như vậy ?

"Ngưu Ma Vương là cái quái gì, ta là thượng cổ Thần Nông thị ." Lão giả thanh âm không linh đột nhiên vang lên .

"Thượng cổ Thần Nông thị ? Ngươi biết ta đang suy nghĩ gì ?" Cổ Hiểu Nông một trận kinh hãi .

"ừ, Kinh Thiên Lô Kiếp không có đánh chết ngươi, lại làm cho ta đây thượng cổ đại thần phụ thể ở trên thân thể ngươi, tương đương với ngươi chính là ta, ta chính là ngươi, ngươi nói ta có nên hay không biết ngươi đang suy nghĩ gì ?" Thượng cổ Thần Nông thị nói rằng .

"Kinh Thiên Lô Kiếp ? Ngươi cái này thượng cổ Thần Nông thị dĩ nhiên phụ thể ở trên người ta ?" Cổ Hiểu Nông hoàn toàn mộng .

"Không sai, Kinh Thiên Lô Kiếp thành tựu ngươi ta hợp thể, đây là ý trời!" Thần Nông thị nói rằng .

À? Ta thật cùng thượng cổ Thần Nông thị hợp thể ? Phải biết rằng, Thần Nông thị thế nhưng Trung Quốc thời kỳ xã hội nguyên thủy một vị thần nhân, cần cù, dũng cảm, cơ trí, tinh thông nông nghiệp cùng y dược, là hướng dự tứ hải Trung Hoa Dân Tộc chi tổ, nông nghiệp chi tổ, y dược chi tổ, thương mậu chi tổ cùng âm nhạc chi tổ, hần đối với Trung Hoa văn minh có không thể xóa nhòa cống hiến to lớn, thế nhưng trong lịch sử trừ danh Tam Hoàng một trong a!

Cổ Hiểu Nông nửa mừng nửa lo, đây là giải thích, bản thân chẳng những không chết, còn nhân họa đắc phúc ?

Giây lát gian, trước mắt Bàn Thạch cùng Thần Nông thị không có hình bóng, ngay sau đó đại địa bắt đầu rung động, hết thảy chung quanh cảnh trí bắt đầu như mảnh nhỏ một dạng vỡ tan!

Vỡ tan tráng lệ non sông, trong nháy mắt không còn sót lại chút gì, như trước đang ở kỳ trên đỉnh Cổ Hiểu Nông phát hiện, ở dưới chân thay vào đó, cũng một tòa xanh um tươi tốt lụi bại thôn trang .

"Ký Chủ, ngươi là mảnh đất này thần thoại người sáng tạo, tương lai ngươi là thôn trang này chủ nhân, an tâm ở lại đi, ta sẽ phụ tá ngươi thành tựu một phen đại nghiệp, soạn nhạc hiện đại nông nghiệp thần thoại ." Thần Nông thị thanh âm không linh lần thứ hai vang lên: " Đúng, ta phụ thể ở trên thân thể ngươi chuyện mà, người nào cũng không có thể nói cho, hiểu chưa ?"

Ta thực sự còn sống! Cổ Hiểu Nông phải đập đầu quỵ tạ ơn, nói lớn tiếng: "Ta minh bạch!"

Nhưng mà, đại địa lại một lần nữa lay động, xanh um tươi tốt lại bại thôn trang lại một lần nữa như mảnh nhỏ một dạng vỡ tan .

Ngay sau đó, hoa lạp lạp tiếng mưa rơi bên tai bên cạnh vang lên, sấm chớp rền vang nảy ra, Cổ Hiểu Nông phát hiện, bản thân lại nhớ tới đêm mưa bên cạnh! Mụ đàn, bị sét đánh cứ nhiên biết làm như thế cái giấc mơ kỳ quái, chuyện lạ, chuyện lạ a!

Không đầy ba phút, mưa to như trút nước cứ nhiên dừng lại, cái này tựa hồ lại là 1 cộc chuyện lạ chứ ?

Bất quá, gì chuyện lạ đều không trọng yếu, quan trọng là ... Bây giờ Cổ Hiểu Nông thành một ướt sũng . Đánh giá chỗ ngồi này thành thị xa lạ, hẳn không thể làm gì khác hơn là nằm mình lên ngừ từ ba lô, một bước dừng lại đi trở về, sau đó ở Mãn Côi tiệm uốn tóc đối diện một cửa hàng cửa ngồi đợi .

Cuối cùng là đợi được từ tiệm uốn tóc trong đi ra Cổ lão tam, Cổ Hiểu Nông khiếp khiếp ngang nhiên xông qua, khiếp khiếp hô: "Tam Ca ..."

"Cầu nhật, ta cũng biết ngươi không dám đi xa . Hiện tại ngươi đã đang ở Điện Tinh đại đô thị Xuân Thành, như thế tươi ngon mộng nước non muối từ ngươi cũng không làm, hại ta thoải mái không muốn không muốn." Cổ lão tam lộ ra miệng đầy răng vàng, nói ra: "Toán, chuyện hôm nay đi qua liền đi qua, ngươi trước tìm một lữ điểm ở, sáng mai liền lên tàu đi Kim Đình trấn xe tuyến, đoán chừng buổi chiều là có thể đến Đào Hoa Thôn ."

"Đào Hoa Thôn ?" Cổ Hiểu Nông tâm lý một trận lộn bộp, vừa rồi mình bị sét đánh phía sau, trong mộng cái gì Thần Nông thị phụ thể, nói mình chính là giấc mộng kia Huyền trong lữ bại thôn trang chủ nhân, sẽ không nói chính là Đào Hoa Thôn chứ ?

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Trong rừng mỹ nữ

Ở Xuân Thành mở cấp thấp loại này lữ quán, ăn cơm tối xong nằm ở, Cổ lão tam liền lạo xạo lạo xạo giới thiệu hẳn "Hành tẩu giang hồ " từng bộ từng bộ lý luận, còn nói muốn Cổ Hiểu Nông vô luận như thế nào phải học một chiêu nửa thức .

Cổ Hiểu Nông thật không tâm tư nghe vào, hẳn chỉ biết là, nửa tháng trước, bản thân còn là một cao trung cao tài sinh, ai biết đạo trời không thể đoán định, chết cha, thiếu nợ, chỉ có thể buông tha đọc sách, cùng Cổ lão tam đến Điện Tinh cạo mủ sơn kiếm tiền .

Ngày kế buổi sáng, Cổ lão tam mang theo Cổ Hiểu Nông đi tới Kim Đình trấn xe tuyến, đến Kim Đình trấn thời điểm bất quá mười rưỡi sáng, mưa một ít dụng cụ thường ngày, Cổ lão tam nói, Đào Hoa Thôn kỳ thực hẳn cũng là lần đầu tiên đến, chỉ nghe nói tới đây có số lớn cây sơn, hẳn là quyết tâm muốn ở chỗ này nghỉ ngơi, coi như cây sơn đơn giá cao tới đâu, hẳn cũng không ở từ .

"Sờ dĩ, ta mới mua những cuộc sống này dụng cụ, còn có cái này trưởng bông ." Cổ lão tam cười hắc hắc, nói ra: "Trưởng bông là dự bị, vạn nhất cây sơn cùng thôn trang có khoảng cách rất xa, ngươi phải giống như Dã Nhân ở tại trong núi sâu bên!"

"Ta có thể chịu được cực khổ, chỉ cần có thể kiếm đủ năm chục ngàn khối còn Tam Ca, khổ nữa mệt mỏi nữa ta cũng nhận được!" Cổ Hiểu Nông khẽ cắn môi nói rằng .

"Đừng chỉ là dùng miệng nói một chút, đi thôi!" Mang theo rất nhiều hành lý bắt đầu leo núi thời điểm, đã là mười hai giờ trưa . Lúc này mặt trời chói chang đang bỗng nhiên, tuy có rừng rậm, nhưng giống nhau oi bức, mới vừa bỏ mấy phút, Cổ lão tam đã đem dụng cụ thường ngày đều cho Cổ Hiểu Nông: "Ngươi nói ngươi gì khổ đều có thể ăn, ngươi trước lưng cái này thử xem!"

Hành lý của mình hơn nữa những cuộc sống này dụng cụ, bất quá hơn một trăm cân, Cổ Hiểu Nông cồng trên lưng, không biết từ đâu tới khí lực, giống như không có gì một dạng ung dung .

"ừ, quả nhiên có sức khỏe!" Lại đi mấy phút, Cổ lão tam bắt đầu đồ mồ hôi, nhìn Cổ Hiểu Nông mặt không đổi sắc không thờ ơ, thẳng thắn đem balo của mình cũng chống chất tại Cổ Hiểu Nông trên vai: "Ta nhìn ngươi một chút còn có thể hay không thể khiêng cái này ?"

Hiện tại, hai người tất cả hành lý, tựa như một tòa núi nhỏ tất cả đều Cổ Hiểu Nông trên vai, cộng lại hẳn không ít với hai trăm cân đi! Kỳ quái, Cổ Hiểu Nông kinh ngạc phát hiện, bản thân dường như có xài không hết sức lực! Như trước cảm thấy trên người không có gì.

Cổ lão tam tâm lý chửi bới 1 tiếng, cầu nhật Cổ Hiểu Nông còn là một đồng tử thân, khổng vũ mạnh mẽ, có thể lý giải, Lão Tử ngược lại muốn nhìn một chút ngươi có thể cật mạnh bao lâu, Vì vậy nhanh hơn bước chân bay về phía trước chạy, nói ra: "Hiểu Nông, ngươi chậm rãi đuổi kịp, ta nghe nói đằng trước sườn núi có miệng giếng, đi trước uống một chút thủy chờ ngươi! Ngươi yên tâm, con đường này không có lối rẽ, mệt liền nghỉ ngơi chút, đừng mệt chết!"

Nói xong, Cỏ lão tam biến mất ở trong rừng đường nhỏ .

Cỏ Hiểu Nông thẳng thắn mạn thôn thôn leo lên, hần phát hiện, bản thân thật sự có cảm xài không hết sức lực, chẳng lẽ mình thực sự bị sét đánh phía sau, Thần Nông thì quả nhiên phụ thể ở trên người mình ?

Đúng lúc này, mặt bên trong rừng cây nhỏ đột nhiên phát sinh một cái tiếng kêu chói tai: "Người cứu mạng a có ai không ?"

Cỏ Hiểu Nông sững sờ, là người nữ sinh đang kêu cứu, chẳng lẽ là gặp phải kẻ xấu ? Thế nhưng, cái này trong rừng cây thật có kẻ xấu sao? Muốn không mau chân đến xem ?

"Người cứu mạng a "

"Có ai không ? Mau cứu ta à "

Giống bắt lực tiếng cầu cứu lần lượt kêu to càng, Cỏ Hiểu Nông đầu nóng lên, buông trọng hành lý, thuận lợi cảm lên trên đất một cây côn gỗ, theo tiếng đi tới . Đi hai bước, Cỏ Hiểu Nông dừng lại: Tam Ca rốt cuộc đều bỏ đi đến nơi nào ? Không biết là hần ở trong rừng cây gặp phải cái cô nương, sau đó lôi kéo tiến nhập rừng cây mạnh mẽ thì bạo chứ ?

Không có khả năng, Tam Ca nói khát nước, đi giếng nước chờ chờ mình ... Thế nhưng, giếng nước ở nơi nào ?, coi như là Tam Ca thực sự gặp phải nhà ai tiểu cô nương, nghĩ đến hần cũng không dám làm như thế chứ ? Bất quá, người nào lại nói rõ chứ ? Cỏ Hiểu Nông ngẫm lại, chúng ta là đi ra cầu tài, không phải cầu Họa, Tam Ca, ta nếu như phát hiện là người ở khi dễ người ta tiểu cô nương, ta nhất định sẽ ngăn cản người!

Nhưng mà, chỉ lo cảm đầu buồn bức não hướng trong rừng cây cản Cỏ Hiểu Nông, trong nháy mắt liền mại bất động chân, trong rừng cây kêu cứu là một cái mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ, nhưng không có Cỏ lão tam .

"Người làm sao ?" Cỏ Hiểu Nông thấy trước mặt tiểu cô nương thanh thuần khả ái, có lời có lờm vốc người, bị nhất kiện giản dị Tiểu áo somi cho che . Cặp kia ăn mặc 7 phần quần trắng chân nhỏ, cuộn ở trong bụi cỏ . Thiếu nữ bên người, còn lại là một đồng tán lạc đầy đất bó củi! Cỏ Hiểu Nông mình bạch: "Tiểu muội muội, người lưng sài ngã sắp xuống, chân đau chứ ?"

"A Ca, ta trúng độc, người mau cứu ta!" Trên đất tiểu cô nương tội nghiệp nói .

"Trúng độc ?" Hiểu Nông Cỏ Hiểu Nông hít vào một ngụm khí lạnh, cô nương sắc mặt trắng bệch, lại không có cách nào che giấu thiên sanh lệ chất của nàng, mặt trái xoan, cái miệng nhỏ nhắn, cong cong lông mi hạ, đôi mắt to vụt sáng vụt sáng, dường như có thể nói tựa như .

"Ta bị Thất Bộ Đào cắn, không thể động, người có thể giúp ta sao?" Trên đất trên mặt thiếu nữ rót đầy khăn cầu vè .

"Thất Bộ Đào ?" Cỏ Hiểu Nông gãi gãi sau gáy, trong đầu dĩ nhiên dần hiện ra một câu: Thất Bộ Đào là Kịch Độc chi xà, bị bên ngoài cắn bị thương phía sau nếu như tùy tiện hành tẩu bảy bước, người bị thương sẽ khí huyết công tâm, chắc chắn phải chết .

"Đúng vậy, Thất Bộ Đào lại gọi Thanh Trúc biểu, là một loại hung ác ác độc con rắn nhỏ, bị cắn thời điểm không đến nơi đến chốn, nhưng là lại không thể động tới người người có thể giúp một chút ta sao ?" Thiếu nữ mắt biết nói chuyện rõ ràng đang nói: A Ca, người nhưng thật ra cứu cứu ta với ?

"ừ, ta đến dĩ nhiên chính là phải giúp người ." Cỏ Hiểu Nông đều có chút ngạc nhiên, mình tại sao lại đột nhiên biết như thế nào cho độc xà cắn bị thương người rất nhanh Giải Độc đây? Liên hỏi: "Tiểu muội muội, người chỗ bị độc xà cắn ?"

Trên đất thiếu nữ chân chờ một cái, khuôn mặt cư nhiên liền Hồng, sau đó chính là im lặng không lên tiếng .

Thấy thiếu nữ không nói lời nào, Cỏ Hiểu Nông lắc đầu, nói ra: "Tiểu muội muội, Thất Bộ Đào ác độc, phải mau trừ độc, coi như không vận động, thời gian dài cũng có nguy hiểm tánh mạng, mau nói cho ta biết người chỗ bị cắn ? Ta giúp người đem nọc độc bài trừ!"

Đúng trước mặt tiểu tử này nói không sai, Dương Tú Cô cũng biết đạo lý này, thế nhưng, mình bị cắn địa phương hết lần này tới lần khác là của mình Tiểu kiều đồn, mình tại sao khả năng cho mình trừ độc à? Còn nữa, hiện tại ở nơi này xa lạ Tiểu Ca rốt cuộc là từ đâu tới người ? Ta làm sao có thể khiến hần ...

Dương Tú Cô quỳnh lên, không thể làm gì khác hơn là đỏ lên khuôn mặt nói ra: "Đại ca ca, ta là Đào Hoa thôn, ta muốn mời người giúp một tay đi trong thôn gọi ba ta ba Dương Đại Chuy, khiến hần nhanh tới cứu ta!"

"Ngạch, đi trong thôn còn phải hơn một giờ chứ ? Qua lại chính là hơn hai giờ, chỉ sợ không kịp ." Cỏ Hiểu Nông lắc đầu, đã sớm đoán được trước mặt thiếu nữ này rốt cuộc là chỗ bị cắn đến .

Mạng người quan trọng chuyện mà, đừng nói là hai giờ, chỉ sợ chậm trễ nửa hai mươi phút, trước mặt cái này thiếu nữ xinh đẹp chỉ sợ sẽ hương tiêu ngọc vãn . Vì vậy, Cỏ Hiểu Nông ba chân bốn cẳng, đến Dương Tú Cô phía sau, ngồi xổm xuống, phần phật 1 tiếng liền cô nương gia 7 phần quần .

Trắng như tuyết trên cặp mông, năm viên dấu răng giống hoa mai cánh hoa một dạng điểm lệ, mà dấu răng chu vi, đã biến thành màu tím bầm!

"Người đừng động a, người trúng độc quá sâu!" Cỏ Hiểu Nông nhanh nhẩu nằm úp sấp một dạng, đem miệng của mình sát gần tuyết trắng trên cặp mông tiểu Mai hoa .

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Phương tâm rung động

Đây hết thầy phát sinh quá nhanh, Dương Tú Cô bản năng phản ứng, vội vàng lui về thân thể, khẩn trương nói ra: "Ngươi ... Ngươi làm gì thế ?"

"Ta vì ngươi trừ độc!" Cô Hiểu Nông con mắt không hề rời đi da thịt trắng như tuyết lên năm đo thẩm dấu răng, vừa rồi vốn chỉ là đo thẩm, nhưng đang khi nói chuyện, Dương Tú Cô như thể khẽ động, đo thẩm dấu răng lập tức biến thành màu tím, đồng thời dấu răng điểm nhỏ mà tựa hồ đang khuếch tán . Đây là Độc Tổ bắt đầu lan tràn, nếu không hút ra đến, liền nguy hiểm .

"Ngươi ..." Dương Tú Cô như thể khẽ động, vậy đột nhiên gian cảm thấy một trận chói sáng vàng đầu, bị rấn cắn địa phương, bắt đầu sinh đau, nàng biết, bản thân nếu như lộn xộn nữa, thực sự liền đặc biệt nguy hiểm, Vì vậy liền nói: "A Ca, vậy ngươi không thể đoán mò ..."

Dương Tú Cô lời còn chưa nói hết, đột nhiên liền cảm giác mình căng thẳng, Cô Hiểu Nông cũng đã ghé vào, miệng gắt gao đè nặng độc xà dấu răng, hung hăng hút!

"Phốc" Cô Hiểu Nông phun một ngụm tanh tươi mà biến thành màu đen huyết dịch, con mắt có chút mơ mơ hồ hồ, nhưng ý thức nói cho hắn biết, cứu người phải cứu triệt để, không thể ý nghĩ kỳ quái . Vì vậy, Cô Hiểu Nông miệng lại một lần nữa dán lên Dương Tú Cô trắng như tuyết miệng .

Vì có thể đủ đem dấu răng chủ nọc độc hấp sạch sẽ một ít, Cô Hiểu Nông còn nghĩ Dương Tú Cô tiểu nội nội kéo kéo . Điều này làm cho Dương Tú Cô nhin không được rung động một cái, khuôn mặt thẹn thùng, nhìn Cô Hiểu Nông chỉ là nghiêm túc hấp cảm trong cơ thể mình nọc độc, nhất thời đã cảm thấy ngực trong có một cô đang cuộn trào .

Cô Hiểu Nông là ở hấp sáu cửa sau đó dừng lại, một là cảm thấy quay cuồng trời đất, hai là Dương Tú Cô hiểu rõ miệng lên dấu răng, đã biến thành màu hồng, vậy có dấu răng địa phương, đều nguyên nhân Cô Hiểu Nông vừa rồi cái này một ... mà ... Trở nên mềm mại rất nhiều . Cô Hiểu Nông chép miệng một cái ba, nói ra: "Được, nọc độc tất cả đi ra!"

"Cảm tạ!" Dương Tú Cô thanh âm hết sức Tiểu, như ruồi muỗi: "A Ca, cảm tạ ..."

"Không khách khí, chờ ta làm cho ngươi điểm Thảo Dược đắp lên!" Cô Hiểu Nông nói xong lời này, quay đầu ở trong bụi cỏ tìm kiếm Thảo Dược, không giải thích được, Cô Hiểu Nông thuận tay ngắt lấy một gốc cây đi ngược chiều phiến lá cây, ở trong miệng nhai nhai, thừa dịp âm áp, không ngờ như thể nứt bọt liền cho trên đất Dương Tú Cô cho đắp lên . Lúc này, Cô Hiểu Nông mới kinh ngạc phát hiện, mình tại sao còn có thể làm nghề y ? Thật chẳng lẽ là Thần Nông thị phụ thể ?

Dương Tú Cô mặc xong quần áo, vẻ mặt sinh xuân, đạo tạ ơn ngữ nói một cái sột .

Cô Hiểu Nông cũng không khách khí, thuận lợi đem Dương Tú Cô bó củi trói lại, hỗ trợ khiêng, nói: "Vừa rồi ta nghe ngươi nói ngươi cũng là Đào Hoa thôn, đi thôi, bó củi ta giúp ngươi khiêng, ta cũng muốn đi Đào Hoa Thôn, cùng đi đi!"

Từ trong rừng đi tới, hai người liên hệ tính danh, Cô Hiểu Nông còn kinh ngạc phát hiện, Dương Tú Cô chính là Đào Hoa Thôn trưởng thôn Dương Đại Chuy nữ nhi; mà Dương Tú Cô cũng biết, Cô Hiểu Nông là một đến từ Quý Châu Tiểu thợ sơn, còn có một là Cô lão tam Tam Ca, bọn họ đến Đào Hoa Thôn, muốn muốn liên lạc với trong thôn cây sơn, tự nhiên muốn tìm trưởng thôn .

Trở lại mới vừa trên đường, Cô Hiểu Nông cống lên Cô lão tam cùng mình bọc hành lý, khiêng dụng cụ thường ngày, còn cầm Dương Tú Cô bó củi, dọc theo quanh co khúc khuỷu trong rừng sơn đạo mà bắt đầu leo lên .

Nhìn Cô Hiểu Nông lại còn mang theo nhiều như vậy hành lý, còn không thấy trong miệng hắn Tam Ca hỗ trợ, Dương Tú Cô đã nói: "A Ca, ta bó củi hãy để cho ta tự mình tới khiêng đi!"

"Không được, ngươi mới vừa trừ độc, không thích hợp dùng sức, ngay cả hành tẩu cũng không có thể quá nhanh . Nhiều hơn điểm ấy bó củi, ta gánh động ." Cô Hiểu Nông phát hiện, bản thân thực sự lực lớn vô cùng, nhưng lại sẽ biết độc, cái này nhất định Thần Nông thị phụ thể nguyên nhân . Mặc kệ đây hết thầy có phải thật vậy hay không, nói chung, mình bây giờ là không có cách nào giải thích bản thân đột nhiên cụ bị năng lực .

"Cảm tạ A Ca!" Dương Tú Cô trong lòng từng trận đang cuộn trào, nàng phát hiện, mình Tiểu Tiểu trái tim trong, dĩ nhiên đem điều này đến từ tha hương Tiểu thợ sơn cho bỏ vào .

Mười phút sau, Cô Hiểu Nông cùng chậm quá đi lại Dương Tú Cô vượt qua Cô lão tam .

Cổ lão tam ngồi ở trong rừng một cái Tiểu bên giếng nước, cái đầu đang hút thuốc lá, thấy Cổ Hiểu Nông khiêng Tiểu Sơn một dạng hành lý, dẫn theo một bó bó củi, còn mang theo cái sở sở động lòng người tiểu thôn cô, nghĩ thầm người này, ở Xuân Thành khiến hấn cáo cơ, hấn không dám, lúc này mới không gặp mấy phút đây, liền ở trên đường câu đáp thượng thôn cô ?

"Yêu, Hiểu Nông a, nửa ngày không đến, ta nghĩ đến ngươi chúc Ốc Sơn, nguyên lai là nửa đường nhặt vóc a!" Cổ lão tam gian xảo mắt ở xinh đẹp thôn cô trên người sự phân hình một cái, nói cũng có chút kiêu căng khó thuần .

"Vì sao kêu nhặt cái Nữu nhi à? Ngươi là Hiểu Nông A Ca Tam Ca chứ ? Nói tại sao như vậy khó nghe à?" Dương Tú Cô cái miệng nhỏ nhắn, không chút khách khí đỉnh trở lại .

"Nha nha nha, ngay cả Hiểu Nông A Ca cũng gọi lên, các ngươi đây là nhất kiến chung tình ?" Cổ lão tam tựa hồ tìm không được cang từ ngữ thích hợp để hình dung trước mặt hai người .

Bất quá, Cổ lão tam lời này, tựa hồ đã đem giữa hai người tăng kia cửa sổ cho đậm, từ nay về sau, Cổ Hiểu Nông cùng Dương Tú Cô trong lúc đó liền hữu ý vô ý hướng phương diện kia đi phát triển .

Lúc này, Dương Tú Cô hờn dỗi một câu, nói ra: "Cái gì loạn thất bát tao ? Ta bị độc xà cắn, là Hiểu Nông A Ca cứu ta, cơ duyên xảo hợp, các ngươi bất chánh hảo muốn tìm ta trường thôn cha sao? Đi thôi!"

"Ngươi là Đào Hoa Thôn con gái của thôn trưởng ?" Cổ lão tam sững sờ, trên mặt liền nhiều mấy phần nghiêm túc, nghĩ thầm Cổ Hiểu Nông cứu con gái của thôn trưởng, mà mình và Cổ Hiểu Nông muốn đi tìm trưởng thôn nhận thâu cây son, đây là một cái tốt đường tắt . Vì vậy đồng cười, từ Cổ Hiểu Nông trên người kéo xuống hành lý của mình, thuận tiện đem bó củi lửa đoạt lấy đi, nói ra: "Hiểu Nông a, ngươi sinh cái gì có thể à? Trưởng thôn nữ nhi bó củi, để cho ta khiêng thích hợp nhất!"

Dương Tú Cô cũng chỉ là cười cười, mặc kệ Cổ lão tam lời này là dụng ý gì, nàng đều không thích, ở trong rừng, Cổ Hiểu Nông dĩ nhiên không có kỵ chút nào cho mình trừ độc, phần này chân thành tha thiết, đáng giá nàng dùng chung thân đi giao phó .

Từ bên giếng nước leo lên, đột nhiên sườn núi một trận trống trải, một tòa tuy là bại lại phong cảnh như tranh vẽ thôn trang liền bày ra trước mắt . Cổ Hiểu Nông bốn phía xung quanh nhìn, tâm lý liền hơi hơi hộp một chút: Cái này bại lại trưởng thôn, không chính là mình bị sét đánh phía sau, xuất hiện đang trong mộng cái thôn kia trang sao?

"Đây chính là Đào Hoa Thôn ? Đẹp quá a!" Vừa nghĩ tới bản thân đúng là chủ nhân nơi này, bản thân sắp sửa trên mảnh đất này sáng tạo từng cái nông nghiệp thần thoại, to lớn một phen sự nghiệp, mặc kệ Thần Nông thị phụ thể chuyện này có phải thật vậy hay không, Cổ Hiểu Nông như trước nhìn không được kích động một cái .

"Đúng vậy, A Ca, đây chính là ngươi Đào Hoa Thôn a!" Dương Tú Cô cười cười, nói ra: "Đáng tiếc hiện tại Đào Hoa sớm đã qua , nếu không..., mùa xuân Đào Hoa Thôn đó mới gọi Đào Hoa Thôn!"

"ừ, có thể tưởng tượng, đó là một loại cỡ nào rực rỡ mỹ!" Cổ Hiểu Nông ngoài miệng nói như thế, tâm lý thiếu nghĩ, thật là chuyện lạ, chứng kiến cái này bại lại thôn trang, mình tại sao có một loại về nhà cảm giác thân thiết ?

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Cùng năm cùng ngày cùng tháng sinh

Cổ Hiểu Nông cùng Cổ lão tam ngay Dương Tú Cô dưới sự hướng dẫn, theo quanh co khúc khuỷu trong rừng đường nhỏ thẳng hướng trong thôn trang đi, xoay quanh quanh co cây đào cảnh, giăng khắp nơi, từng viên một Tiểu Đào một dạng, ở lá xanh hạ, thò đầu ra quan sát hai vị này đến từ khách nhân phương xa, con gió thổi một cái, lập tức liền xả một mảnh lá cây ngăn trở, tựa hồ vậy còn rất ngại ngùng khuôn mặt không thể để cho sinh ra chứng kiến tựa như .

Dương Tú Cô trực tiếp đem Cổ Hiểu Nông cùng Cổ lão tam mang tới trong nhà mình, đây là trong thôn nhất xinh đẹp nhất phòng ở đi, con đường đi tới này, thấy trong thôn cư dân nhà ở không nhiều lắm, nhưng cơ bản đều là mộc phòng cùng tường đất phòng, giống trưởng thôn như vậy biệt thự nhất hai tầng xi măng căn phòng, còn chưa thấy qua đệ nhị tòa .

"A Ba" Dương Tú Cô hướng trong phòng kêu, thấy không ai đáp lại, đẩy cửa phòng ra lại kêu một trận, sau đó quay đầu nhún nhún vai nói ra: "Ba ta không ở nhà, nếu không các ngươi ngồi trước một chút, nghỉ ngơi một chút, ta cho các ngươi làm bóp rượu đi!"

Bóp rượu nhưng thật ra là nông gia tự chế thổ rượu, phương pháp luyện chế cũng đơn giản, đem rượu trắng lên men rồi tại chung chín com trong (bắp com cũng được), sau đó mông trong chần ngộ ba ngày trước, sau đó chính là mở ra, giải nhiệt, cuối cùng trang phục đàn. Một tháng sau, tự chế thổ rượu tự thành hình. Nông gia có khách, dùng vải xô phơi khai, từ trong vòng rượu kiểm khai quật rượu hèm rượu, buộc chặt vải xô, không ngừng đè ép, xuyên thấu qua đi ra đậm đặc dịch thể bởi vì là lấy tay bóp đi ra, sờ dĩ đã bảo bóp rượu. Hậu Lai Đào Hoa Thôn đại phát triển, cái này bóp rượu hoàn thành Đào Hoa thôn nhất đạo đặc biệt dân phong văn hóa. Đây là nói sau, tạm thời không đề cập tới.

Uống Dương Tú Cô tự mình làm bóp rượu, Cổ Hiểu Nông lại có một loại khi còn bé bú sữa mẹ cảm giác, chỉ là, loại cảm giác này cùng khi còn bé có chút không giống, có thể say lòng người.

Một lát, Dương Tú Cô trưởng thôn cha như trước không gặp về nhà, uống xong bóp rượu Cổ lão tam liền hỏi: "Tú Cô em gái, người nói cha người khả năng ở nơi nào chứ? Nếu không ta đi tìm một chút hân?"

Dương Tú Cô ngẫm lại, một lát mới làm ra quyết định rất lớn lại tựa như nói: "Cha ta ngay Thôn đầu đông mảnh nhỏ trong rừng đào, nếu như trong rừng thấy không hân, xác định vững chắc đi Đào Lâm chỗ sâu giếng nước vịnh trong lán."

"Huyền, minh bạch." Cổ lão tam không kịp chờ đợi liền rời đi thôn trưởng sân, trước khi đi còn đối với Cổ Hiểu Nông thì thầm vài câu.

Nhìn Cổ lão tam cứ như vậy ly khai, cũng hướng Đào Viên chạy đi, Dương Tú Cô tâm lý có chút bất ổn, nghĩ thầm: "Dương Đại Chuy, là người suốt ngày muốn cùng Kiên Mụ pha trộn, ta liệu định người bây giờ khẳng định lại đang giếng nước vịnh mộc trong lán làm càn rỡ, không bằng khiến cái này người xử khác cho người một cái cảnh báo, người cũng không biết, trong thôn thật là nhiều người đều nói người là quý phong lưu..."

Bỗng nhiên, Dương Tú Cô hướng về phía Cổ Hiểu Nông cười khúc khích một cái, nói ra: "A Ca, người nghỉ ngơi trước đi, ta tẩy giặt quần áo!"

Dương Tú Cô liền đem trong nhà quần áo dơ ôm ra, liền trong sân vùi nước, đem một cái chậu gỗ lớn bày đặt, bắt đầu chà xát giặt quần áo.

Cổ Hiểu Nông ở một bên chán đến chết ngồi, nghĩ thầm hoa đào này Thôn cũng thực sự đủ lạc hậu, ngay cả cơ bản mạch chưa từng thông lên, giặt quần áo đều phải lấy tay chà xát; thông nhau cũng rất bế tắc, từ Kim Đình trấn bò lên trên Đào Hoa Thôn, lại muốn bộ hành hai giờ sơn đạo. Ai, nếu bản thân thật muốn ở chỗ này to lớn một phen sự nghiệp, từ đâu làm lên?

Dương Tú Cô một vừa chà giặt quần áo, một bên len lén quan sát có chút ngốc không sưng sờ như vậy Cổ Hiểu Nông, hỏi: "A Ca, người bao lớn?"

"Ta ... Mười tám!" Cổ Hiểu Nông phục hồi tinh thần lại, liền thấy cúi người xuống sạch giặt quần áo Dương Tú Cô trước ngực một đôi tuyết trắng tiểu man đầu ở trong cổ áo như ẩn như hiện, nhìn không được lại nghĩ đến ở trong rừng trừ độc lúc thấy tuyết trắng kiêu đồn, nhìn không được tìm đập rộn lên, lời nói không có mạch lạc nói ra: "Người ... Người ni?"

"Ta cũng mười tám!" Dương Tú Cô thúy thúy trả lời: "Bất quá ta cảm thấy sinh ra tháng lên người khẳng định so với ta lớn, ta gọi người A Ca tuyệt đối khảo phố."

"Khẳng định a, ta thoát nhìn tang thương nhiều, mà người, nhiều tươi ngon mộng nước!" Cổ Hiểu Nông nói ra: "Ta ba tháng phần sanh, khi đó đại khái cũng là Đào Hoa nở rộ thời điểm đi!"

"Người cũng là ba tháng phần sanh?" Dương Tú Cô kinh ngạc kêu một tiếng, hỏi tới: "Vậy là người mấy ngày sanh?"

Đây là đề ra nghi vấn sinh nhật tiết tấu sao? Cổ Hiểu Nông cười cười, không sao cả nói ra: "Nghe lời này của người, người cũng là ba tháng phần sanh sao? Người lại là cái nào trời sanh?"

"Ta là Sơ Cửu." Dương Tú Cô nói rằng.

"Sơ Cửu?" Cổ Hiểu Nông lúc này đây kinh ngạc đến ngây người, còn có thể có chuyện trùng hợp như vậy mà? Dương Tú Cô cư nhiên cùng mình là cùng năm cùng ngày cùng tháng sanh?

Cổ Hiểu Nông cái này một vẻ mặt kinh ngạc, đã sớm bại lộ hân là như vậy Sơ Cửu sinh người, Dương Tú Cô liền mặt đỏ lên, vội vàng đổi chủ đề nói ra: "Tuy là chúng ta là cùng năm cùng ngày cùng tháng sanh, nhưng là vận mệnh của chúng ta không giống với, ta là nửa đứa cô nhi, mẹ ta ở sinh hạ ta thời điểm cũng đã đi."

"Gì? Người là nửa đứa cô nhi?" Cổ Hiểu Nông tâm lý một trận run run, thật là đồng bệnh tương liên a, Vì vậy lắm bầm: "Ta ngay gần một cái đứa cô nhi đây!"

"Cái gì? Cha mẹ của người đều..." Dương Tú Cô ngây người một lát, kinh ngạc nhìn Cổ Hiểu Nông, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

"Ta chín tuổi thời điểm Mẹ chết, nửa tháng trước cha ta lại đi, ta vốn có ở thị trấn cao trung đọc sách thật tốt, nhưng trong nhà ngoại trừ chuyện lớn như vậy, ta còn thiếu Tam Ca năm chục ngàn khối, bắt đắc dĩ, mới đi theo hân đến các người Đào Hoa Thôn cạo mủ sơn kiểm tiền, hoàn lại hân." Cổ Hiểu Nông chậm rãi nói.

Dương Tú Cô thở dài 1 tiếng, nói ra: "A Ca, ta không muốn nhắc tới người không vui chuyện này, kỳ thực, ta tuy nói còn có một trưởng thôn cha, thế nhưng, hân suốt ngày không làm việc đáng hoàng, luôn cùng ta Kiên Mụ pha trộn cùng một chỗ, trong thôn nói bóng nói gió, ta làm nữ nhi, đều nghe

không vô ..."

Thật là đồng bệnh tương liên một đôi người khổ mà, Dương Tú Cô liền triệt để một dạng đem mình tao ngộ cũng nói một lần . Nguyên lai, Dương Tú Cô mặt trên còn có tứ người tỷ tỷ, đại tỷ Dương Tú Mỹ, gả ở Kim Đình trấn; nhị tỷ Dương Tú Lệ, có qua một lần bất hạnh hôn nhân, hàng năm ở bên ngoài phiêu bạt, trong thôn có người nói ở Xuân Thành thấy qua nàng ở tiệm uốn tóc đi làm; Tam tỷ Dương Tú Quyên gả Kim Đình trấn lên trung tâm tiểu học một cái lão sư, cuộc sống gia đình tạm ổn không giàu có, nhưng là không có trở ngại; tứ tỷ Dương Tú Phi gả cho bốn thôn Lý Ngự Nhi, người tốt, nhưng nhà nghèo, cùng trong thôn tất cả nam nhân giống nhau, hàng năm ở bên ngoài làm công kiếm tiền .

"Ba ba ta liền trông cậy vào mẹ ta có thể cho hán sinh nhi tử, kết quả sinh hạ ta phía sau, mẹ ta đã đi, ài!" Dương Tú Cô thở dài 1 tiếng, nói tiếp: "A Ca, người đều là người khổ mà, sau đó có tâm sự gì, lẫn nhau nói hết có được hay không ?"

"Được ! Nhất định nhất định ." Cổ Hiểu Nông tâm lý dừng động một giọng nước âm, nhìn không được nhìn hơn vài lần Dương Tú Cô, hán phát hiện, Dương Tú Cô tựa hồ đang đòi trước liền cùng mình quen biết tựa như .

Dương Tú Cô cũng không ngừng đánh giá trước mặt cái này tha hương tiểu tử, luôn cảm thấy trong chỗ u minh tự do an bài, khiến như vậy một cái tri tâm nhân nhi đi tới bên người . Dương Tú Cô nghĩ, ba ba không phải nói muốn để cho mình tìm một con rể tới nhà cho hán chăm sóc người thân trước lúc lâm chung sao? A Ca Cổ Hiểu Nông vô khiên vô quái, vừa lúc hợp ...

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Đào Hoa Lâm ở chỗ sâu trong

Cổ Hiểu Nông cùng Dương Tú Cô hai người đều thăm dò tâm sự, hãy còn len lén đánh giá đối phương, thời gian ngược lại cũng qua thật nhanh . Đào mất, Dương Tú Cô đã thủ tâm xong mấy bộ quần áo, đã trong sân lưỡng khóa cây đào trong lúc đó kéo ngang dây thép lên treo lên .

Duổi người một cái, Dương Tú Cô liền thấy, vừa mới còn bầu trời trong xanh, thay đổi bất thường, thoáng chốc trời u ám, thông Hắc như đáy nồi, chỉ lát nữa là phải trời mưa .

"Muốn mưa, ta giúp người đem y phục nhận lấy đi!" Cổ Hiểu Nông cũng phát hiện hôm nay mà biến đổi quá nhanh .

Trong sát na, trên bầu trời mây đen hắc áp áp rậm rạp ở Dương Tú Cô gia sân bầu trời, Dương Tú Cô đáp đáp một tiếng, ba bước cũng cảm hai bước, hai tay liền hướng dây thép lên vén . Cổ Hiểu Nông cũng gấp, tiến lên hai bước, dĩ nhiên cuống cuống cùng Dương Tú Cô đánh vào dây thép bên cạnh . Cái kia có chút run rẩy hai tay của, cư nhiên cách ẩm ướt tách tách y phục, một bả liền tóm lấy hai luồng mềm mại!

Xuất hiện trạng huống như vậy, thế nhưng Cổ Hiểu Nông cùng Dương Tú Cô cũng không nghĩ đến, vì vậy, ở một trận cảm thấy như điện giật thấy kéo tới sau đó, hai người đều lui lại một bước dài, ngây người .

"Ta ... Xin lỗi!" Cổ Hiểu Nông nửa ngày phục hồi tinh thần lại, vội vàng xin lỗi .

"Người ... Người ..." Dương Tú Cô ngực nhỏ một cổ một cổ, cũng là thẹn đến muốn chui xuống đất .

Lúc này, hai người cũng không dám ngẩng đầu nhìn đối phương, không khí tựa hồ sẽ động lại giống nhau .

Hạt mưa qua đi, mưa to liền mưa tầm tã xuống .

Không kịp suy nghĩ nhiều như vậy, Dương Tú Cô ôm mấy bộ quần áo hướng trong phòng chạy, nhìn lại, Cổ Hiểu Nông như trước trợn mắt hốc mồm đứng tại chỗ, mặc cho mãnh liệt nước mưa từ đầu đến chân .

"Ngốc A Ca!" Dương Tú Cô âm chửi một câu, lại nhanh chóng thu hồi y phục, chạy vào phòng, nàng quay đầu nhìn lại,, Cổ Hiểu Nông như trước đứng trong sân, thành một con ướt sũng, trên tóc thủy đã hình thành một cái thác nước nhỏ, về mặt đều là .

Dưới mái hiên Dương Tú Cô cũng có chút không được tự nhiên, kêu: "Này, A Ca, người không biết tránh mưa à?"

"Không, ta vừa rồi tội ác tày trời, vừa gặp mưa to, ta tự phạt gặp mưa ." Cổ Hiểu Nông quật cường trả lời .

"Người tự phạt gặp mưa ?" Dương Tú Cô thực sự nhìn không được, người này có phải hay không đầu bị ván cửa kẹp ? Không phải là chạm thử sao? Nhân gia nguyện ý ...

Trong mưa gió Cổ Hiếu Nông liền gật đầu, như trước cố chấp đứng ở trong mưa gió .

"Người thật không tới tránh mưa ? Vừa rồi ... Ta không trách người ." Dương Tú Cô hờn dỗi một câu .

"Ừ ! Liền không tới, bởi vì ta vừa rồi ..." Trong mưa Cổ Hiếu Nông vâng vâng dạ dạ nói rằng .

Dương Tú Cô lắc đầu, không thể làm gì khác hơn là quay người vào nhà trong tìm cây dù đi mưa, sau đó xa xa mà hỏi: "Không tới sẽ cầm cái này đi!"

Dương Tú Cô nói xong cũng muốn cây dù ném qua, thế nhưng, lúc này gió thật to, Vũ rất mạnh, ngã lại vẫn là tự mình mở dù ra, sau đó có chút xấu hổ đưa tới .

Àm àm

Dương Tú Cô vừa xong trong viện cùng Cổ Hiếu Nông mặt đối mặt đứng, một cái sấm rền không có dấu hiệu nào xuống tới .

Theo sét tiếng vang lên, Cổ Hiếu Nông cả người run run một cái, thân thể nhấm nhào tới trước .

Dương Tú Cô trong tay cây dù, ngạnh sinh sinh bị chém thành hai khúc, Dương Tú Cô cũng là cả kinh, ngã về phía sau .

Bởi vậy, Dương Tú Cô ngược lại ở phía trước, Cổ Hiếu Nông theo sát phía sau, hai người ngã xuống đất phía sau dĩ nhiên chòng chẹo .

Trọng điệp cũng không tính, hai người cứ nhiên đều ngất đi . Ngất cũng không tính, ngã xuống đất Cổ Hiếu Nông ghé vào Dương Tú Cô trên người, hai tay dĩ nhiên rất vô si cầm lấy hai mềm mại .

Sấm sét! Thiểm điện! Thiểm điện! Sấm sét!

Cuối cùng một tia thiểm điện tựa hồ có ý định dừng lại, thật lâu quán vòng quanh ngã xuống đất hai người, hình thành nhất đạo quỷ dị trong mưa Kỳ Cảnh, như thiên nhộng một dạng đem hai người bao vây lại .

Lần thứ hai lọt vào sét đánh Cổ Hiếu Nông, hồn hồn ngạc ngạc liền nghe được Thần Nông thị thanh âm không linh: "Ký Chủ, nơi đây chính là nhà của người, người thiếu nữ này sẽ là của người chân ái, hảo hảo quý trọng đi! Tất cả bắt đầu từ đó, năng lực của ta đã từng bước rót vào máu của người, không nên nghi vấn, không nên tiết lộ, cầm đầu phần đầu đi..."

Cổ Hiếu Nông muốn giăng co, thế nhưng, hần rất nhanh thì mất đi ý thức .

Nói Cổ lão tam mới vừa gia nhập Đào Lâm, liền phát hiện khí trời biến dạng, hần lòng như lửa đốt ở trong rừng một trận thăm dò, bán cá nhân ảnh cũng không thấy .

Tìm nửa ngày, cuối cùng là ở khe núi ở chỗ sâu trong phát hiện một cái mộc lều .

Mộc lều che che giấu giấu, bốn phía dường như đều dùng da rắn bao vải cho ngu dốt dâng lên . Cổ lão tam nghĩ, trời nóng như vậy, làm một da rắn bao da che lại bốn vách tường, ở như vậy trong lán hóng gió, không khoa học a!

Bất quá, khi hần bước nhanh tới gần, nghe được trong lán có nam nhân cùng nữ nhân hanh hanh tức tức thanh âm, hần liền thoải mái: Ở như vậy mộc trong lán, nhưng thật ra vô cùng khoa học .

Một tiếng sấm nổ ở làng bên kia đột nhiên vang lên, trong rừng đào cũng thừa thốt rót xuống hạt mưa lớn chừng hạt đậu .

Cổ lão tam sững sờ, trời mưa, có thể chỗ tránh mưa cũng liền mộc lều, mà mộc trong lán, hiển nhiên có người ở bên trong vội vàng vận động, làm sao đây ?

Không cần phải nói, mộc trong lán nhất định là Dương trưởng thôn đang cùng một cái nữ nhân nào đó ba ba ba . Ma túy, không liếc không nhìn, lão từ thẳng thắn trốn được mộc lều thảo dưới mái hiên tránh mưa, còn có trò hay xem, có sao mà không làm ?

Cổ lão tam vừa mới tiến đến mộc lều thảo dưới mái hiên, mưa to liền hoa lạp lạp xuống tới .

"Cây búa, không chơi chứ ?" Giọng của nữ nhân dường như có chút khó bỏ .

"Bên ngoài trời mưa, ta trong lán có thể khô ráo rất, Xảo Nhi, tiếng mưa rơi lớn như vậy, vừa vận hợp, người ngược lại là có thể buông ra tiếng nói tru lên!" Nam nhân nói xong, rất là dốc sức kêu rên xuống.

Cùng lúc đó, nữ nhân ôi kêu to một tiếng: "Người một cái cây búa, móc sinh địa khí lực tất cả đi ra, làm đau lão nương, à? Huyền ..."

"Hắc hắc, ta đây con bò, sớm đã đem người khối này sinh địa làm cho chín muối, huyền" nam nhân vất vả cần cù địa không ngừng cày cấy cảm .

Thảo dưới mái hiên Cổ lão tam, đột nhiên phát hiện cô này diêm căn bản không cách nào che hần, mưa to trong nháy mắt đã đem hần thêm thành một ướt sũng .

Mặc dù như thế, bên trong nhà tình cảm mãnh liệt hãy để cho trong mưa Cổ lão tam nhin không được bóc lên hòa diễm, ngược lại tiếng mưa rơi rất lớn, hần thẳng thần hai tay cùng nhau phát lực, trực tiếp đem da rắn túi tiền xé mở một vết thương .

Ngà Mã, một trong lán một cái giường hư lên, đang ở diễn ra vừa hoàn toàn mới đại hí .

Nam đồ mồ hôi như mưa, ra sức lán qua lán lại, nữ lớn tiếng, kiệt lực đón ý nói hòa .

Ba phút sau, Vũ như kỳ tích đình, mà một trong lán hai người, cũng là hành quân lặng lẽ . Dương trưởng thôn thẳng thần ghé vào nữ nhân đầy đặn tuyết trắng Nguyệt đồng thể lên, Cáp Xích Cáp Xích thờ dốc.

Vũ Đình cũng không tính, rậm rạp không trung mây đen, dĩ nhiên trong sát na tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

Quý dị như vậy khí trời, lập tức khiến thảo dưới mái hiên Cổ lão tam rơi vào khốn cảnh . Hần giờ phút này, nếu là có cái Đại chút động tác, xác định vững chắc sẽ kinh động một lều đã uyên ương .

Đứng tại chỗ dừng lại ước chừng hai phút, Cổ lão tam kinh ngạc phát hiện, một trong rạp ghé vào trên người nữ nhân nam nhân lại có tiếng ngáy nhỏ nhẹ, mà bị đè nặng nữ nhân thì hạnh phúc địa vuốt ve trên người hai cái dày cánh tay .

Thực sự là trời cũng giúp ta, Cổ lão tam thâm hô một câu Thương Thiên, nhẹ nhàng từng bước bắt đầu lui lại, mắt thấy cùng một lều khoảng cách đã càng ngày càng xa .

Bạn đang đọc truyện *Son Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Trưởng thôn Dương Đại Chuy

Đánh giá đã sáng sủa như lúc ban đầu bầu trời, lúc này, đang ở một lều hơn mười trượng bên ngoài Cổ lão tam cố ý đi nhanh giẫm lên mặt cỏ, sau đó lớn tiếng kêu: "Dương trưởng thôn Dương trưởng thôn người ở chỗ nào à?"

"Người nào ? Người nào đang bảo ta ?" Đã ngủ say Dương Đại Chuy cả kinh, từ nữ nhân trên người đứng lên, cuống quýt mặc quần áo .

Triệu Xảo Nhi về mặt ửng hồng, cũng là luống cuống tay chân đem quần cho mặc bộ, sau đó thầm nói: "Ai vậy ? Ta làm sao nghe không ra ai vậy ?"

"Mặc kệ, ngược lại vừa rồi hạ mưa to, người ở trong lán tránh mưa cũng coi như thiên kinh địa nghĩa ." Dương Đại Chuy tự giễu cười cười, sau khi mặc quần áo xong, thấy Triệu Xảo Nhi cũng khôi phục thái độ bình thường, Vì vậy liền xốc lên một lều da rắn bao vải rèm cửa, ngó đảo dác hướng trong rừng sự phân hình, liếc mắt liền thấy Cổ lão tam .

Dương Đại Chuy hướng phía sau làm bí ẩn động tác, vội vàng nghênh đón: Hói: "Người là ai à? Là người đang bảo ta ?"

Cổ lão tam mặt tươi cười, dẫn đầu rút ra thuốc lá, chuyển một cây đi qua, nói ra: "Hôm nay mà quá quý dị, ta mới từ các ngài trong đi ra, nghe ngài nữ nhi nói ngài có thể ở bên cạnh . Ai có thể nghĩ, ta vừa xong nửa đường, liền thêm thành một ướt sũng, người nhìn, hiện tại lại sau cơn mưa trời lại sáng ."

"Đúng vậy đúng vậy, ta đang ở trong rừng đào đi bộ, không nghĩ qua là đã đi xuống mưa to, Vì vậy liền tự mình trốn vào một lều, cái này được, có thể trở về gia ." Dương Đại Chuy tặng hăng một cái, dẫn đầu hướng khe núi hạ đi, sau đó hỏi theo sát phía sau Cổ lão tam: "Còn chưa thỉnh giáo họ gì, người đều đến nhà của ta, chuyện gì à?"

Cổ lão tam mỉa cười rộ lên, cái này Dương Đại Chuy làm xong việc mà, giả bộ thật giống, trực tiếp đem nữ nhân kia ném ở một lều, một chiều này cao a, đáng giá học tập . Vì vậy cười hắc hắc, nói: "Ta là tới từ Quý Châu bên kia thợ sơn, gọi Cổ lão tam, còn mang theo cái thằng xui xẻo huynh đệ, nghe nói này Đào Hoa Thôn có rất nhiều cây sơn, cho nên muốn lái nhai lái nhai ngài, hy vọng trưởng thôn ngài có thể cho con đường sống!"

"Thợ sơn a ... Người tên là Cổ lão tam ? Đến từ Quý Châu ?" Dương Đại Chuy vừa đi, một bên hút thuốc, thuốc lá này mùi vị không tệ, hần nói: "Người thuốc lá này không giả!"

"Đây là người Quý Châu đặc sản, sau đó ta cho lão ca người tiện thể mấy cái qua đây!" Cổ lão tam quanh năm đi ra khỏi nhà, nghe âm thanh phân biệt người, lập tức làm vui lòng nói .

"Ha ha, xem lão đệ người khách khí như vậy!" Dương Đại Chuy cười ha ha một tiếng, nói ra: "Người nghĩ ở ta Đào Hoa Thôn nhận thầu cây sơn cắt sơn

sống, tìm được ta tìm đối với người."

"Người là trưởng thôn mà, toàn thôn đều là người nói toán." Cổ lão tam cười theo nói rằng.

"Đâu có, thích hợp, sau đó ta Đào Hoa thôn cây son đều nhận thầu cho các người, toàn thôn có thể cắt không dưới hai nghìn khóa, ngấm lại đi, đủ các người lần qua lần lại đã nhiều năm đây!" Dương Đại Chuy vỗ bộ ngực nói ra: "Năm ngoái ta Thôn cũng tới các người Quý Châu hai cái thợ son, ta nói một gốc cây son phải cho giá vốn một trăm khối, hắc hắc, không biết hàng a, xoay người rồi đi người."

Một trăm khối? Nhân gia không đi nhân tài quái. Một gốc cây son tính toán đâu ra đấy, bình quân xuống tới cũng liền có thể cắt lấy ba cân chi phối son sống, hiện nay giá thị trường cũng liền tám mươi khối một cân, diệt trừ sinh hoạt phí dụng, lộ phí cùng giá cao thành phẩm, còn lại cộng lông tuyến? Bất quá, sự do người làm, đầu năm nay, cây son khó tìm, nếu như giá có thể hạ xuống đến, ở này Đào Hoa Thôn vội vàng sống mấy tháng, kiếm mấy vạn đôla vẫn là rất dễ dàng.

Cổ lão tam giả vờ bình tĩnh, vâng vâng dạ dạ nói ra: "Đích xác, này Đào Hoa Thôn chủ cây son, người một đường qua đây đã xem qua một ít, một trăm khối một gốc cây giá vốn, lại nói tiếp cũng đáng!"

Dương Đại Chuy cười trộm một cái, lòng nói năm ngoái hai cái thợ son, Lão Tử bắt quá là nói giá vốn tám mươi, nhân gia đã đi, ngày hôm nay cái này thợ son, một trăm khối còn nói giá trị, hấp dẫn a, quay đầu cho trong thôn lưu thủ các phụ nữ nói một chút, cho các nàng hai ba chục. Minh và cái này Cổ lão tam thương lượng một chút, lại rơi nữa điểm cũng không còn sự tình, quang tiền boa chính là một hai vạn, chỉ cần bảo thủ bí mật tự thành!

Bước nhanh Về đến nhà, mới vừa vào sân, Dương Đại Chuy liền hít vào một ngụm khí lạnh, sợ giật mình.

Trong viện, loạn hồng bét.

Còn có mấy bộ quần áo tán lạc tại địa, một cây dù đi mưa phá vỡ thành hai mảnh, nữ nhi Dương Tú Cô thì bị một cái tiểu tử gắt gao đè nặng, tiểu tử kia hai tay của, nắm thật chặt Tú Cô nhô ra bộ ngực!

"Ma túy!" Dương Đại Chuy không thể nhìn được nữa, xông lên một bả loi ra Tú Cô trên người Cổ Hiểu Nông, hướng ngủ say khuôn mặt ba ba ba chính là ba bàn tay.

Ngất Cổ Hiểu Nông bị bất thành linh ba lỗ tai đánh cho nhân mạo kim tinh, tỉnh lại, đánh giá không giải thích được Tam Ca, còn có xoay người đánh về phía Tú Cô trung niên nam nhân, Cổ Hiểu Nông mộng.

Cổ Hiểu Nông làm cho kính nhĩ lắc đầu, chỉ cảm thấy một trận quay cuồng trời đất, trong óc như các ngôi sao nổi tiếng ở mở thế giới lưu động ca nhạc hội, các loại nhạc khí rung trời tiếp đất vang lên!

"Tú Cô! Tú Cô! Người tỉnh lại đi..." Dương Đại Chuy làm cho kính nhĩ phe phẩy nằm ngửa trên đất tiểu nữ nhi, phàn nàn.

Cổ Hiểu Nông phục hồi tinh thần lại, nhìn Tú Cô, cái này trung niên nam nhân không ngừng phe phẩy thân thể của nàng, trước ngực này một đôi tiểu man đầu ở trong áo sơ mi hơi rung nhẹ, vô cùng đáng chú ý.

Cổ Hiểu Nông cũng có chút thần tình mê loạn, bản thân lần thứ hai lọt vào sét đánh, phụ thể Thần Nông còn nói cái này Dương Tú Cô liền là tình yêu chân thật của mình, thôn trưởng gia liền là nhà của mình, khó có thể tin a! Nếu thật như vậy, vừa rồi bản thân thế nhưng ai tương lai cha vợ một cái tát, nếu quả thật có thể đặt chân ở chỗ này, cũng đáng phi phi phi, mù suy nghĩ gì? Hiện tại cũng còn không biết người xong việc đây, Cổ Hiểu Nông cũng rất là bất lực nhìn Cổ lão tam.

Cổ lão tam cũng không thể tưởng sẽ xảy ra chuyện như vậy a, hần đều cảm thấy ngày hôm nay quá quý dị, đầu tiên là đột nhiên biến thiên, sau đó ở một lều chứng kiến vừa đại hí, trở lại thôn trưởng sân, dĩ nhiên cũng làm chứng kiến thẳng xui xẻo mà Cổ Hiểu Nông ghé vào trường thôn trên người nữ nhi, hai cái tay còn gắt gao nắm người ta mềm mại!

"Cầu nhật thăng xui xẻo mà, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Cổ lão tam loại thời điểm này chỉ có rống giận Cổ Hiểu Nông vội tới Dương trưởng thôn chịu nhận lỗi. Hoàn toàn chính xác, vừa rồi một màn kia thực sự quá bất nhã, nếu như sau này truyền đi, đường đường thôn trưởng khuôn mặt nên đặt ở nơi nào à?

"Tam Ca ... Ta ... Ta hỗ trợ thu y phục, trời mưa, sau đó một tiếng sấm nổ, chúng ta liền đều bất tỉnh nhân sự..." Cổ Hiểu Nông phun ra nuốt vào giải thích.

"Sét đánh?" Cổ lão tam hít vào một ngụm khí lạnh, cầu nhật Cổ Hiểu Nông tiện mệnh khá lớn, không có đem tiểu tử này cùng Tiểu Nữ Nhi đánh chết, đã là vạn hạnh trong bất hạnh.

Dương Đại Chuy ôm lấy trên đất nữ nhi, nghe Cổ Hiểu Nông giải thích, trong lòng mặc dù có chút thoải mái cùng may mắn, nhưng vẫn là lạnh rên một tiếng tự mình đi vào nhà, đem nữ nhi đặt lên giường.

Dương Tú Cô mới vừa bị đặt lên giường, liền khoan thai tỉnh dậy qua đây, Cổ lão tam cuống quýt chạy vào phòng, nói ra: "Trưởng thôn, quý thiên kim tinh? Quá tốt!"

"Quá tốt? Còn chưa nhất định đây, ta xem đánh 120, khiến bác sĩ kiểm tra một chút mới được!" Dương Đại Chuy nhú mày, vừa rồi một màn kia, hần thực sự không còn cách nào dễ dàng tha thứ.

"Đánh 120 ? Cha, A Ca có chuyện gì ? Thật mãnh liệt Lôi Điện a!" Dương Tú Cô chỉ một cái một dạng ngồi xuống, lúc này, nàng cứ nhiên quan tâm tới đồng dạng bị lôi điện đánh trúng Cổ Hiểu Nông .

"A Ca ?" Thấy Tú Cô cứ nhiên không có chuyện gì, Dương Đại Chuy cả giận nói: "Trước quản quản chính ngươi đi, Tú Cô, ngươi có chuyện gì sao ? Muốn không phải xem thầy thuốc ?"

Dương Tú Cô hoạt động một chút gân cốt, to lớn nói ra: "Không có việc gì không có việc gì, hoàn toàn không có chuyện gì ."

"Thật không có chuyện gì ? Bị lôi điện thật không có chuyện gì ?" Dương Đại Chuy nhủ mảy .

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Diễm Tẩu Lưu Quế Hương

"Là thật không có chuyện gì, ôi, ta còn có lưỡng bộ quần áo không thu cần thận!" Dương Tú Cô dĩ nhiên từ bật xuống tới, chạy đến trong viện thu thập y phục đi .

Thấy Dương Tú Cô thật không có chuyện gì, Cổ Hiểu Nông cũng trở về trong viện, sửa sang một chút bị ướt hành lý, thuận tiện lật bộ áo sơ mi cùng áo khoác cho mình thay .

Cổ lão tam cùng Dương Đại Chuy thì ở trong phòng thấp giọng nói chuyện một trận, về cây sơn chuyện mà cũng nói không sai biệt lắm: Cổ lão tam bảo thủ bí mật, cho Dương Đại Chuy mỗi khóa cây sơn giá vốn là tám mươi, mà Dương Đại Chuy cho các thôn dân cũng mỗi khóa ba mươi, sau đó đối mặt các thôn dân cũng phải nói chỉ cho ba mươi giá vốn .

Dương Đại Chuy như vậy ăn hoa hồng, thế nhưng có giá cao, Cổ lão tam cùng Cổ Hiểu Nông sẽ ngủ ở nhà hấn, sinh hoạt phí tùy tiện cho diễm là được.

Nếu thỏa đàm, kế tiếp mà bắt đầu làm việc .

Dương Đại Chuy nói: "Ta trước dẫn ngươi đi Tú Cô nàng Kiên Mục gia nhìn, nhà nàng cây sơn, phải có hơn một trăm khóa ."

Đi ra sân, Dương Đại Chuy dừng lại, đối với Tú Cô nói ra: "Ngươi dẫn hấn đi Quế Hương tẩu tử gia, thì nói ta đáp lại chuyển nhượng trong thôn cây sơn cho bọn hấn, khiến Quế Hương tẩu tử dẫn hấn kiểm lại một chút, sau đó về nhà làm cơm tối, mình bạch ?"

Dương Tú Cô du dương đáp ứng, nói: "A Ca, chúng ta đi thôi!"

Đào Hoa Thôn thôn xóm, xây dọc theo núi, nhà nhà trước phòng sau nhà đều là quả Lâm, cây lê, Hạnh Thụ, cây đào, hạt dẻ cây các loại. Nhưng nhiều nhất phải kể tới cây đào .

Lúc này đã Âm Lịch cuối tháng tư, quả trái cây trên cây đã thay thế mùa xuân nhiều loại hoa cảm thốc, này um tùm tiểu quả thật, ở nông đậm trong cảnh lá ngó dáo dác, tựa hồ đang hướng về phía Cổ Hiểu Nông cái này tha hương người biểu thị nhiệt liệt hoan nghênh .

"Liên phía trước nhà kia!" Ở trong thôn đi đoạn đường, Dương Tú Cô đầu tiên đánh vỡ có chút cục diện lúng túng, nói ra: "A Ca, ngươi biết không ? Quế Hương thật đáng thương!"

"Ồ?" Cổ Hiểu Nông chính là sừng sốt .

"Đều nói hồng nhan họa thủy, ước đoán nói đúng là Quế Hương người như vậy, bởi vì mình dung mạo đẹp, để cho mình hầu như không có đường lui ." Dương Tú Cô thở dài 1 tiếng, đơn giản giới thiệu Quế Hương Tẩu .

Quế Hương Tẩu tên gọi Lưu Quế Hương, người ngoài thôn, xinh đẹp nàng đầu tiên là tìm một trấn trên một gã cán bộ, nhưng tai nạn xe cộ để cho nàng tuyệt hậu lộ, không thể làm gì khác hơn là theo một cái lò than lão bản độ nhật . Cùng Than đá lão bản sinh sống nửa năm, Quế Hương Tẩu mới biết được nhân gia là có nữ nhân, đồng thời, nữ nhân của hấn còn tìm tới cửa phá mắng Quế Hương tẩu tử là Hồ Ly Tinh .

Không có cách, Quế Hương Tẩu đi xa tha hương, ở trong thành phố lớn làm quét sạch công nhân . Ăn mặc quần áo lao động, mọi người liền đều giống nhau, nhưng sau khi tan việc, Quế Hương Tẩu xinh đẹp vẫn là khiến người khác cực kỳ hâm mộ không ngớt . Một cái Nguyệt Hắc Phong Cao ban đêm, Quế Hương Tẩu đi ở không người trên đường, cứ như vậy bị lưỡng người quần áo đen lôi kéo tiến nhập ngõ hẻm cho luân gian .

Quê Hương Tẩu từng nghĩ qua chết, ngay nàng nhất đề mê nhất thời điểm, Đào Hoa Thôn ở trong thành đẩy xe đẩy tay thu rác rưởi Trương Lung Tử tí mĩ chiếu cổ nàng. Quê Hương Tẩu thật vất vả gặp gỡ người tốt, dứt khoát cùng Trương Lung Tử. Thế nhưng, Trương Lung Tử mệnh khổ, khiến Quê Hương Tẩu sinh đứa bé sau đó, dĩ nhiên đi đời nhà ma!

"Quê Hương Tẩu nhân sinh rất khúc chiết, hiện tại thành một tiểu, kỳ thực, ta lo lắng ba ta cùng nàng cũng có một chân, sở dĩ..." Dương Tú Cô nói tới đây, đột nhiên dừng lại, bởi vì nàng chứng kiến, Quê Hương tẩu từ vừa lúc đi ra khỏi cửa phòng, cũng hướng bên này nhìn xung quanh.

Một cái xa lạ tiểu tử theo con gái của thôn trưởng, Quê Hương Tẩu thậm chí nghĩ chưa cái gì cũng không thấy, mặc dù Dương Tú Cô cùng Cổ Hiểu Nông không hề làm gì cả.

Thấy Quê Hương Tẩu cư nhiên xoay người sẽ vào nhà, Dương Tú Cô cái này nhảy cả tung chạy tới: "Quê Hương Tẩu, ta tìm người có chuyện gì, huyền không, là hẳn tìm người có chuyện gì!"

"Tìm ta ... Chuyện gì?" Quê Hương Tẩu nhàn nhạt mà hỏi.

"Hẳn gọi Cổ Hiểu Nông, Quý Châu người, là một thợ sơn." Dương Tú Cô nói: "Cùng hẳn tới còn có một thợ sơn gọi Cổ lão tam, hai anh em đã cùng cha ta thương lượng xong, cha ta để cho người dẫn hẳn kiểm lại một chút nhà người cây sơn có bao nhiêu khối!"

"Được!" Quê Hương Tẩu nụ cười xán lạn cười, gả cho Trương Lung Tử, gì cũng không có được, liền cái này một tòa nhà ngói, vài mảnh thổ địa, còn có chính là núi đầu kia cây sơn Lâm. Liên điều kiện này, Quê Hương Tẩu cũng cho Trương Lung Tử sinh cái khả ái tiểu tử mập, hiện tại đã ba tuổi nhiều, không biết chạy cái nào ngoạn nhi đi.

Người sống trên núi, thời gian qua được khổ, đỉnh núi cây sơn tốt xấu cũng có hơn một trăm khóa, một gốc cây cây sơn có thể có giá vốn hai ba chục, tốt xấu một năm này xuống tới cũng có mấy ngàn khối a!

Lưu Quê Hương liền ôm hài tử bụ bẫm, phía trước dẫn đường, Dương Tú Cô thì về nhà làm cơm tối đi.

Cổ Hiểu Nông đi theo Lưu Quê Hương phía sau, bụ bẫm ghé vào nó vai, nhìn theo ở phía sau Cổ Hiểu Nông, cười khúc khích một cái, cư nhiên khiếp khiếp nói từ nhĩ: "Ba ba"

Chấn động phía dưới, Cổ Hiểu Nông vội vàng quay đầu, phía sau Quỷ Ảnh Tử cũng không thấy một cái a.

"Hài tử này ..." Lưu Quê Hương vỗ nhẹ hai cái bụ bẫm, giải thích: "Bụ bẫm ba ba lúc đi, hẳn vừa vận Học Thuyết nói, nhất là ba ba hai chữ này nói đặc biệt rõ ràng. Về sau, nhìn thấy người đàn ông, hẳn đều kêu ba ba, giáo huấn thật nhiều lần còn không nghe, thực sự là nắc cở chết người!"

"Không có việc gì, không có việc gì, gọi thúc thúc ta đi, tiểu bảo bối, thúc thúc ôm một cái?" Cổ Hiểu Nông thẳng thắn hướng về phía hài tử lấy lòng.

Hài tử du dương trả lời: "Thúc thúc được, ta muốn ôm một cái!"

Cổ Hiểu Nông ôm bụ bẫm, theo ở phía sau, từ trong thôn bay qua sườn núi, sau đó lại xuống dốc, lúc này rồi thôn trong đã rất xa.

"Hiểu Nông huynh đệ, phía trước là một cái Tiểu Sơn Câu, vừa rồi trời mưa, phòng thủy, bụ bẫm để cho ta ôm đi, chảy qua suối nước, liền đến nhà của ta cây sơn Lâm." Quê Hương lúc này đột nhiên xoay người, từ Cổ Hiểu Nông trong lòng đem hài tử ôm qua đi.

Bình thường leng keng chảy xuôi dòng suối nhỏ thủy, lúc này dĩ nhiên thành khí thế bàng bạc sông nhỏ, Hồn Hoàng dòng sông dĩ nhiên dâng cao không ít. Hoàn hảo, bình thường đi bộ dựng thạch cũng chưa hoàn toàn bị thủy yểm không có.

Lưu Quê Hương ôm bụ bẫm, đi lên sông nhỏ khối thứ nhất dựng thạch, ngay sau đó lại đi hướng khối thứ hai dựng thạch, khối thứ ba, khối thứ bốn ...

Cổ Hiểu Nông không có lập tức đuổi theo kịp, nhân thử xem, cái này Tiểu Hà Hà mặt ít nói cũng có rộng năm mét.

Mất thấy Lưu Quê Hương chạy tới giữa sông, đột nhiên lao đảo một cái, dưới chân dựng thạch lắc lư một cái, ôi 1 tiếng, thậm chí ngay cả cùng bụ bẫm cùng nhau ngã vào trong nước.

"À? Không được!" Cổ Hiểu Nông cả kinh, cả người không kiềm hãm được giẫm lên dựng thạch, phi thân đi qua, nhanh như tia chớp đã đem mới vừa rơi vào trong nước Lưu Quê Hương cùng bụ bẫm cho dẫn theo đến bờ bên kia.

Đây hết thấy phát sinh ở trong chớp mắt, ngay cả Cổ Hiểu Nông đều không biết mình ở đâu ra đứng mảnh phi thường lực.

Bụ bẫm cùng Lưu Quê Hương đều là ẩm ướt tách tách, Cổ Hiểu Nông nhìn liền không nỡ, vội vàng áo khoác cho hài tử phủ thêm "Đừng lộng cảm mạo ..."

Lưu Quê Hương nghiêng người sang, đơn bạc y phục bởi vì dính nước mà kè sát ở là lướt trên người, nàng xấu hổ nói ra: "Cảm tạ, Hiểu Nông huynh đệ, những thứ này đều là nhà ta cây sơn, người tự mình đi, ta phải mang hài tử về nhà."

Lúc này đây, Lưu Quê Hương thận trọng giẫm lên dựng thạch đi trở về, Cổ Hiểu Nông áo khoác đắp lên hài tử trên người, cũng đắp lên Lưu Quê Hương trên vai thon, có vẻ không gì sánh được đáng chú ý.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Xảo thủ thợ đan tre nửa Quách Phi Yến

Ngày kế ăn xong điểm tâm sáng, Dương Đại Chuy mang theo Cổ lão tam hai anh em đi qua làng, trực tiếp hướng Thôn phương Bắc mà một tòa rừng trúc đi tới. Dương Đại Chuy nói, Quách Phi Yến gia cũng có hơn một trăm khóa cây son.

Rừng trúc trước là một tòa đơn sơ mộc phòng, trước phòng sau nhà đều là cây trúc bện thành ly ba, sau nhà mảnh nhỏ rừng trúc lớn, vẫn kéo đến chân núi, gió nhẹ lướt qua, từng đợt xào xạc, cho cái này một tòa an tĩnh phòng nhỏ mang đến vô hạn sinh cơ.

"Tiểu Yến mà, có ở nhà không?" Dương Đại Chuy một bên đẩy mở cửa sân, một bên kêu.

Trong rừng trúc truyền đến 1 tiếng du dương trả lời, rất nhanh, một cái mang tay áo bộ ăn mặc khăn choàng làm bếp trẻ tuổi liền đi tới.

"Trưởng thôn Thúc, tìm ta chuyện gì à? Mau mời ngồi, đều tọa!" Gọi tiểu Yến mà đem trong viện tử xốc xếch nan tre dùng chân đá qua một bên, dọn dẹp nâng lên bàn nhỏ cây trúc biên ghế nhỏ, chào hỏi Dương Đại Chuy, cũng chào hỏi hai cái tha hương người.

"Đẹp! Thật xinh đẹp!" Nhìn cây trúc bện thành ghế nhỏ, Cổ Hiếu Nông đều không đành lòng tọa, kinh ngạc nhìn xuất thần, tay nghề tinh như vậy trạm, cây trúc cũng có thể trở thành xinh đẹp như vậy ghế nhỏ!

Là tiểu Yến mà mỉm cười, tiếp lời tra: "Vị tiểu huynh đệ này thoát nhìn cũng thích nan tre việc? Cái này ghế, đều là nói bừa."

"Đúng, cái này tính là gì, ở trần trên, người nào không biết ta Đào Hoa thôn khéo léo vợ Quách Phi Yến đại danh? Một tay thợ đan tre nửa việc, thế nhưng từ nhà mẹ đẻ bên kia Tổ truyền tới." Dương Đại Chuy thẳng thắn một trận nói khoác: "Miệt việc khó khăn nhất không phải biên ghế, mà là ghế và Hoa Lam, cũng không phải sao, người nhìn bên kia dưới mái hiên Hoa Lam, thành hình, bán thành phẩm, không người nào là diệu thủ trở thành?"

"Trưởng thôn Thúc quá khen." Quách Phi Yến trên mặt bay lên lúc thì đỏ Hà, trầm ngâm một cái nói ra: "Trưởng thôn Thúc, bọn họ ..."

"Uh, bọn họ là Quý Châu tới thợ son!" Dương Đại Chuy giới thiệu: "Cổ lão tam, Cổ Hiếu Nông."

Bỗng nhiên, Dương Đại Chuy lại bắt đầu tán gẫu: "Hai vị, các người không biết, ta cháu dậu Quách Phi Yến là cái nhà này trụ cột, ta đưa cháu kia hàng năm ở bên ngoài, làm việc khổ cực mà, kiếm không đến tiền. Ngược lại là của nàng một đôi xảo thủ, dựa vào sau nhà mảnh này rừng trúc, biên chút Hoa Lam cái ki thần mã đi trần trên bán, nuôi gia đình sống qua ngày không là vấn đề, bởi vì tay nghề không sai, nhất là Hoa Lam biên vô cùng tinh xảo, người của trần trên môn cũng gọi nàng Hoa Lam Tẩu."

"Hoa Lam Tẩu, người biên những thứ này hàng đồ tre, thật xinh đẹp, ở trần trên có thể bán rất nhiều tiền chứ?" Cổ Hiếu Nông một mực mảnh nhỏ quan sát kỹ trong viện cùng dưới mái hiên trúc chế bán thành phẩm, đột nhiên nói rằng.

"Vị tiểu huynh đệ này, liền ta điều này có thể bán vài đồng tiền à? Nuôi gia đình sống qua ngày cũng thành vấn đề, ta trưởng thôn Thúc là cố ý đem ta thổi trời cao,... này đồ biểu diễn, không bao nhiêu tiền." Quách Phi Yến hỏi đáp.

"Lượng tiêu thụ Đại sao?" Cổ Hiếu Nông lại truy vấn một câu.

"Lượng tiêu thụ?" Quách Phi Yến tựa hồ đối với như thế từ nhi không mẫn cảm, cộc lốc cười, nói ra: "Ai biết được, đều là nhàn rỗi thời điểm nói bừa, ngược lại đến cuối cùng đều bán xong, trần trên bán hàng đồ tre cũng nhiều, chỉ là chưa từng ta bán nhanh a. Lượng tiêu thụ sao? Trời mới biết!"

"Được, hãy bớt sàm ngôn đi." Dương Đại Chuy cắt đứt đối thoại của hai người, nói ra: "Tiểu Yến con a, kỳ thực tìm người, liền hai việc."

"Trưởng thôn Thúc mời nói." Quách Phi Yến gật đầu.

"Một là nhà các người cây son, nhận thầu ra đi, cho bọn hắn cắt, ta đều cùng Cổ lão tam nói xong, giá vốn không thấp, ba mươi khối một gốc cây, nhà người có bao nhiêu?"

"Có chừng chừng một trăm đi!"

"Người nhìn, quát một cái thì là ba nghìn chi phối, cái này còn không dùng làm việc, đủ người loay hoay hơn mấy tháng nan tre việc chứ?" Dương Đại Chuy cười hắc hắc, nói ra: "Trong thôn nhiều như vậy cây son, cổ sư phụ bọn họ cũng không khả năng tất cả đều cắt xong, liền khoảng ba trăm khóa, ta

vừa nghĩ tới nhà các người điều kiện gian khổ, liền muốn trước đến chiếu cố một chút ."

"Vậy thì thật là rất đa tạ trưởng thôn Thúc ." Quách Phi Yến kích động nói .

"Người trong nhà, đừng khách khí, đứng nhà người rùng rúc là trong thôn lớn nhất, bọn họ cạo mù sơn trước khi cần làm số lớn Hoang công phu, trói trên dưới cây đường phải dùng rất nhiều cây trúc, sở dĩ, cần nan tre liền từ người chỗ này lấy chứ ?" Dương Đại Chuy Bỗng nhiên, quay đầu lại hỏi Cổ lão tam: "Cần bao nhiêu ?"

"Cái này, nói không chính xác đây, dùng xong mới biết được ." Cổ lão tam nói rằng .

"Dùng bao nhiêu đều không sao, buộc chặt dùng nan phải mặt khác rạch ra, ta đây chút nan tre đều rất Tiểu, không tốn sức, còn bị phân cách thành vài tầng . Hôm sau ta cho các người thêm rạch ra, đứng phải không nâng lên tầng nguyên xi nan chứ ?" Quách Phi Yến sáng khoái nói .

"Ngạch, rạch ra nan chuyện mà, người tự mình tiến tới chính là, nào còn dám làm phiền người ?" Cổ lão tam đứng lên, nhặt lên trên đất Loan Đào, hướng sân góc tường một cây cây gây trúc đi tới .

Ba, trong tay Loan Đào hướng cây trúc chặt ngang mặt xuống một đao, rung cổ tay, cổ tay to cây trúc liền phá vỡ thành hai nửa, chiếc kia một dạng lập tức liền kéo dài ra thật là xa .

"chờ một chút!" Quách Phi Yến cấp bách: "Cổ sư phụ, người như thế rạch ra nan tre, là không đúng ."

Quách Phi Yến nhìn không được, chạy tới tiếp Loan Đào cùng cây gây trúc, nói ra: "Buộc chặt đường nan đều rất dày nặng, người cái này xuống một đao, đến cuối cùng, không đều đều ."

Rút ra bị miếng trúc Loan Đào, Quách Phi Yến hỏi: "Cổ sư phụ, đầu ngón tay út phẩm chất không kém bao nhiêu đâu ?"

Thấy Cổ lão tam gật đầu, Quách Phi Yến trong tay Loan Đào ba ba ba một trận giòn vang, cái kia cây gây trúc chặt ngang nét mặt đã bị nạng rạch ra tứ đường vết rạch .

Buông Loan Đào, Quách Phi Yến nhặt lên trên đất phân trúc công cụ nhỏ, mới vừa rạch ra chỗ rách trong, giăng khắp nơi, lập tức liền hình thành một cái Mễ Tự hình .

Tay trái cầm lấy Mễ Tự hình phân đồ tre, Quách Phi Yến tay phải nắm bắt cây gây trúc không ngừng đi phía trước tiến, chỉ nghe được lóng trúc vỡ tan đùng đùng giòn vang âm thanh, một cây cổ tay lớn bằng cây gây trúc, lập tức thì trở thành tám cái phẩm chất nhất trí nan!

Thông thạo thủ pháp và nhanh thao tác, một cây cây gây trúc biến thành tám cái nan, trước sau không có vượt lên trước mười giây đồng hồ . Không nói khác, chỉ là chiêu thức ấy tuyệt hoạt, để hiện trường Cổ Hiểu Nông đám người mở rộng tầm mắt .

"Lợi hại!" Cổ lão tam làm thợ sơn nhiều năm, mỗi một năm hết tết đến cũng muốn rạch ra rất nhiều nan, tự nhận là rạch ra nan có chút tâm đắc hần, ở trẻ tuổi này trước mặt của, hần là biết bao nhỏ bé .

"Xin lỗi, cổ sư phụ, ta xem người nâng lên đao sẽ đem cây gây trúc một phân thành hai, sau đó hai phân thành bốn, lại bốn phân thành tám, một cây bên dưới cây gây trúc đến, cần rất nhiều đao, khó khăn tốn thời gian còn không đều đều, sở dĩ ..." Quách Phi Yến nói thật: "Nếu như không ngại, rạch ra nan chuyện mà ta làm thay là được."

"sao được đây? Người xem lại muốn dùng nhà người cây trúc ..." Cổ lão tam nói rằng .

"Cái này ta dường như học được!" Cổ Hiểu Nông lúc này đứng lên, cao giọng nói ra: "Nếu không để cho ta tới thử xem đi!"

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Ăn bên trong cơ hội làm ăn

"Người ? Thăng xui xẻo mà, đừng làm loạn!" Thấy Cổ Hiểu Nông lúc này dĩ nhiên muốn biểu hiện biểu hiện, Cổ lão tam một mạch lắc đầu .

"Ta cảm thấy cho ta tránh ra nan tre, có thể vượt qua Hoa Lam Tẩu mới vừa cái này ." Cổ Hiểu Nông rất có tự tin cầm lấy Loan Đào, khom lưng nhặt lên một gốc cây càng to cây gây trúc, không để ý Tam ca ngăn cản, ba ba ba, giơ tay chém xuống, lập tức đã đem cây gây trúc chặt ngang mặt rạch ra

sáu đường vết rạch .

Liên lần này, Cỗ lão tam kinh ngạc đến ngất người . Phải biết rằng, thằng xui xẻo Cỗ Hiểu Nông trước khi chính là một con một sách, nếu không phải là cha hắn chết, ước đoán lúc này còn ở trong trường học tiếp tục đi học, đều lớp mười hai người, thành tích cũng không tiện, sau đó liền dứt khoát đuổi học, cùng cảm đến Vân Nam cạo mù sơn, thật nhiều việc, hắn đều là lần đầu tiên a .

Lẽ nào, cái này con một sách rất có thiên phú, vừa học liền biết ?

Y theo hồ lô Hoa dạng, Cỗ Hiểu Nông nhặt lên lục căn phân đồ tre, sáu lỗ thủng trong, ba ba ba một trận pháo giòn vang, một cây hoàn chỉnh cây gây trúc lập tức trở thành mười hai cây nan!

"Gì ?" Cỗ lão tam kinh ngạc đến ngất người, hắn cũng không tin đây là thằng xui xẻo ở thao tác, một cây cây gây trúc biến thành mười hai cây nan, giấy lát gian chuyện này, tình hình kia còn rất cường tráng quan .

Quách Phi Yến âm thầm nhặt lên Cỗ Hiểu Nông mới vừa rạch ra một cây nan tre, quan sát một hồi một dạng, hỏi: "Vị tiểu huynh đệ này học qua công việc này ?"

"Không có, cái này là lần đầu tiên, mới vừa nhìn người học ." Cỗ Hiểu Nông ngượng ngùng nói .

"Mới vừa học ?" Quách Phi Yến đi tới, chỉ một cái một dạng đã bắt cầm Cỗ Hiểu Nông tay, không ngừng mà tham quan bàn tay, không sai, da mịn, sợ rằng ngay cả việc chân tay nặng nhọc mà đều chưa làm qua chứ ?

"Là vừa học!" Cỗ lão tam mình bạch Quách Phi Yến dặt tay nhìn kỹ mục đích, Vì vậy nói ra: "Thằng xui xẻo này mà vẫn đọc sách, năm nay lớp mười hai, bởi vì chết cha, đuổi học, Vì vậy liền đi theo ta chỗ này làm thợ sơn, hắn là gì việc chưa từng làm như thế nào quá ."

"Lớp mười hai a, nguyên lai là một tú tài!" Quách Phi Yến nhất thời thoải mái, một tay cầm nan tre, một tay cầm Loan Đào, nói ra: "Hiểu nông sư phó, người xem được, một cây cây gây trúc có thể chia làm rất nhiều cây nan, một cây nan cũng có thể chia làm rất nhiều khối nan tre, người xem được!"

Lời nói vừa dứt, Quách Phi Yến trong tay Loan Đào cầm trong tay nan cắt ngang một cái mặt phẳng nghiêng, một bên ở mặt phẳng nghiêng lên phân tầng, vừa nói: "Vừa rồi ta chia ra làm tám, hiện tại ta sẽ cho người lộng một cái chia ra làm tám ."

Như cũ dùng đến phân đồ tre, bất quá lúc này đây phân đồ tre rõ ràng mỏng rất nhiều, xoát xoát xoát, một ngón tay chiều rộng nan, trong sát na đã bị Quách Phi Yến chia làm tám mảnh rộng cỡ ngón tay nan tre!

Cỗ lão tam lại một lần nữa mở rộng tầm mắt, nhìn không được nhặt lên mới vừa phân đi ra nan tre nhìn, mỏng như cánh ve, chiều thước ấy tuyệt hoạt, có thể nói, Vì vậy nhìn không được vô tay: "Thật không hổ là Hoa Lam Tẩu, quá lợi hại!"

Đã bị cổ vũ, Quách Phi Yến cũng không có qua nhiều kích động, tránh ra nhánh trúc, miến trúc thậm chí trúc sọt, đây đều là miệt việc kiến thức cơ bản, nòng phát hiện, Cỗ lão tam cái này Tiểu thợ sơn, tựa hồ đối với miệt việc đặc biệt cảm thấy hứng thú .

"Cái này người học được sao?" Quách Phi Yến có chút khiêu khích nhìn Cỗ Hiểu Nông .

Cỗ Hiểu Nông nhún vai một cái, mắt nhìn xem dưới mái hiên này thật nhỏ Hoa Lam, Hoa Lam thật nhiều đều là dùng tấm xia răng mà to sứ miệt sọt trở thành, không cần phải nói, cây gây trúc biến nan, nan biến nan tre, sau đó nan tre lại biến miệt sọt .

"Cái này, ta cảm thấy phải là học được, bất quá, Hoa Lam Tẩu làm sao không đem một cây nan lập tức trở thành 88 - 64 cây miệt sọt đây?" Cỗ Hiểu Nông hỏi ngược lại .

Quách Phi Yến hít vào một ngụm khí lạnh, ngón tay lớn bằng một cây nan, tung hoành phân tầng, lập tức trở thành miệt sọt, gia gia của mình là lão thợ đan tre nữa, có thể cùng nhau hoàn thành sáu sáu ba mươi sáu cái, đến ba ba trong tay, thực luyện hoàn thành cũng chỉ có thể làm được tứ tứ mười sáu cây .

Từ tay của ba ba trong học đến tay nghệ, đến Dương gia, tung hoành phân sọt công việc này, Quách Phi Yến cho tới bây giờ liền chưa từng thử qua, cũng không cần phải ... .

"Cái này, ta không thể, lẽ nào người có thể ?" Quách Phi Yến thử dò xét nói rằng .

"Ta có thể thử xem!" Cỗ Hiểu Nông nói rằng .

Cỗ Hiểu Nông nói ngân đề điều, cả người cũng ngân đề điều, bất quá, một cây nan, duy nhất phân ra sáu mươi bốn cây miệt sọt, khả năng này sao?

Vì vậy, cả viện trong, lập tức liền yên lặng đến giống như chết yên lặng .

Cỗ Hiểu Nông không nghĩ muốn khoe khoang ý tứ, trên thực tế hắn cũng không có khoe khoang tiền vốn, miệt việc, hắn là lần đầu tiên đụng . Tiến vào viện một khắc kia, Cỗ Hiểu Nông đã bị trong sân hàng đồ tre hấp dẫn, không biết chuyện gì, trong óc của hắn không ngừng sôi trào một cái mạch suy nghĩ: Trúc chế hàng mỹ nghệ, đại lượng sinh sản tiến nhập lớn hơn thị trường, đây là vô hạn cơ hội làm ăn, có thể kiếm rất nhiều tiền!

Chính là bởi vì như vậy, Cỗ Hiểu Nông mới hỏi nâng lên Hoa Lam Tẩu hàng đồ tre ở trên trên lượng tiêu thụ vấn đề .

Trần thượng đương nhiên không được, thậm chí thị trấn đều không được, nếu như này Đào Hoa Thôn hàng đồ tre có thể chế tạo nhân hiệu, đi vào quốc nội tất cả công nghệ thị trường, cái này còn phải ?

Lúc này, đối mặt với mọi người ánh mắt chất vấn, Cổ Hiểu Nông tình nguyện một cây nan, sau đó cầm lấy Loan Dao .

"Cổ Hiểu Nông, người có phải hay không điên ?" Cổ lão tam rốt cục nhìn không được, ai cũng có thể tưởng tượng, một cây nan chia làm sáu mươi bốn cây miết sợi, khái niệm gì ?

"Tam Ca, ta thử xem . . ." Cổ Hiểu Nông cũng không biết mình ở đâu ra dũng khí, tăng hắng một cái, nói ra: "Ta muốn là thành công, sau đó ta còn có thể theo Hoa Lam Tẩu học một môn tài nghệ, nói không chừng còn có thể kiếm vài đồng tiền ."

Hoa Lam Tẩu vừa nghe, tâm lý chấn động, nếu như Cổ Hiểu Nông có thể một phần sáu mươi bốn, là mình với hắn học tập tiết tấu a, tiểu tử này trên tay hoàn toàn không có cái kén, thật chẳng lẽ thông minh tuyệt đỉnh, vừa học liền biết ?

"Khiến hắn thử xem đi, coi như thất bại, cũng không có gì, vốn có cái này một phần sáu mươi bốn tay pháp, ở dân gian không phải là không có, nhưng lúc đó không có mấy ." Quách Phi Yến nói rằng .

"Cái này, ta cũng là lần đầu tiên học, luôn cảm thấy phân đồ tre lớn một chút ." Cổ Hiểu Nông bắt đầu ở nan chặt ngang nét mặt phân cách, như vậy tỉ mỉ việc, chính là không thể có nửa điểm lơ là, may mắn cũng không thể sai .

"Loại này phân đồ tre ta có!" Quách Phi Yến xoay người trở lại trong phòng, rất nhanh, liền lấy ra một cái túi lưới một dạng đồng tây .

Lúc này, Cổ Hiểu Nông đã thành công cầm trong tay nan chặt ngang mặt chia đều thành sáu mươi bốn phân, tiếp nhận Quách Phi Yến trong tay nhỏ bé phân đồ tre, đáy lòng của hắn trong có chút niềm tin .

Có bột mới gột nên hồ, cái này phủ đầy bụi đã lâu nhỏ bé phân đồ tre, khẳng định chưa từng dùng tới, bất quá, vật này là bảo bối, võng trạng sợi tơ giăng khắp nơi, cuối cùng còn quán trú ở một cái vòng trúc lên, dùng tốt a .

Tỉ mỉ đem sợi tơ một cây một cây bộ vào bị bản thân chia đều đi ra Tiểu lỗ thủng trong, cuối cùng Cổ Hiểu Nông thở phào một cái, nói ra: "Ta cảm thấy, có thể thành công!"

Có thể thành công hay không, đây không phải là quang dùng miệng nói một chút là được .

Cổ Hiểu Nông tự tin, cũng không có được tất cả mọi người tán thành, tất cả mọi người theo dõi hắn, đánh trong đáy lòng cũng không nhìn thẳng hắn cái này một trang bức sẽ gây ra cái gì chê cười đến .

Nhè nhẹ nhàng

Cổ Hiểu Nông nhẹ nhàng kéo động, bên bìa hình lưới sợi tơ từ từ tiến nhập nan ở chỗ sâu trong, một cây hoàn chỉnh nan, lại bị Cổ Hiểu Nông từng điểm từng điểm biến thành mấy chục cây người ái mộ, không phải mấy chục cây, là sáu mươi bốn cây .

P/S: Con tác viết sai chính tả vç , phải làm riêng 1 bộ qt khác để làm riêng bộ này hajzz

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Thực sự là nói vớ vẩn

Miết sợi càng ngày càng dài, Cổ Hiểu Nông chậm rãi lui về phía sau, cẩn thận từng li từng tí cầm trong tay nan không ngừng đi phía trước tiến .

Mất thấy thành công phân giải sáu mươi bốn cây miết sợi đã có dài hai thước, rù xuống ở trong không khí, dĩ nhiên múa may theo gió, Cổ Hiểu Nông may mắn lại một cái, không dám tiếp tục đi vào trong kéo hình lưới phân đồ tre .

Một bên Quách Phi Yến tim cũng nhảy lên đến cuống họng, nàng minh bạch, loại thời điểm này, gió thổi trúc sợi đang đưa, thì sẽ đưa đến phân tầng phân sợi thất bại, bởi vì sẽ có rất nhiều trúc sợi đem sẽ không cách nào khống chế gây mất .

Dưới tình thế cấp bách, Quách Phi Yến rón rén tiến lên, thận trọng dùng song chưởng trực tiếp đem bị phân giải ra ngoài thật nhỏ miết sợi cho hoàn ôm .

"Cổ sư phụ, không có việc gì, người tiếp tục ? !" Quách Phi Yến có chút kích động, Cổ Hiểu Nông cử động này, chinh phục hoàn toàn nàng cái này có Tô Truyền tài nghệ thợ đan tre nữa .

"Ồ!" Cổ Hiểu Nông đáp đáp một tiếng, trong lúc lơ đãng liền thấy ngòi chòm hóm ở trước mặt mình Quách Phi Yến rộng mở trong cổ áo, một đôi đại bạch thỏ hết sức trắng nõn, hơn nữa tựa hồ còn đang rất nhỏ lay động .

Thật đẹp! Cổ Hiểu Nông tròn cả mắt lên, tim đập cũng thêm mau đứng lên .

"Cổ sư phụ, người lo lắng chút, cứ như vậy từ từ lui lại!" Quách Phi Yến điều chỉnh một chút thân thể, muốn để cho mình tận lực bắt loạn lay động .

Bởi vậy, Cổ Hiểu Nông nhịp tim càng thêm nhanh, bởi vì, Quách Phi Yến lúc này đối diện hẳn, cổ áo cũng hầu như hoàn toàn mở rộng, một đôi giữa thật sâu rãnh, cho thấy một loại vô cùng mị lực .

"Không, ta không nên nhìn!" Cổ Hiểu Nông nhắm mắt lại, sâu hít thở một chút, sau đó bắt đầu thong thả lui lại .

Loại này công việc tỉ mỉ mà, không dùng mắt nhìn chăm chăm tại sao có thể ? Cổ Hiểu Nông không thể không khiến bản thân mở mắt . Nhưng mà, vừa mở mắt, liền thấy vậy đối với tuyết trắng cùng tuyết trắng giữa mê người rãnh .

Thực sự là chịu không, đừng nói là làm loại này công việc tỉ mỉ mà, coi như là bình thường, xem đạo này phong cảnh mê người, cũng sẽ cho người trực tiếp chảy máu mũi .

Vì vậy, vừa mới lui lại nửa bước, Cổ Hiểu Nông kinh hô 1 tiếng, thủ run run một cái, lập tức thì có mười mấy cây miết sợi gãy mất .

"Thất bại, ta cũng biết điều đó không có khả năng thành công!" Cổ lão tam cười nhạt một chút, hài hước nói rằng .

"Được, thất bại cũng tốt, khăn trương đến tay ta tâm đồ mồ hôi!" Dương Đại Chuy cũng bình tĩnh trở lại .

"Quá đáng tiếc!" Quách Phi Yến nhìn thần sắc hốt hoảng Cổ Hiểu Nông có ý định đem nhãn thần lảng tránh bản thân, cúi đầu vừa nhìn mình cổ áo, khuôn mặt soạt một cái Hồng .

Bất quá, Quách Phi Yến thể nhưng chừng ba mươi tuổi người, rất nhanh thì bình phục qua đây: "Cổ sư phụ đã rất lợi hại, có thể phân giải ra gần dài một thước miết sợi, đây đã là cái kỳ tích . Nếu không phải là tận mắt thấy cổ sư phụ da mịn lông bàn tay, sẽ không ai tin tưởng cả hẳn cư nhiên có thể làm được rất nhiều lão thợ đan tre nửa đều vọng trần mạc cập tình xảo tuyệt hoạt ."

"Hoa Lam Tẩu, nói như vậy ta có thể học tập miết việc ?" Cổ Hiểu Nông chân thành nói: "Không biết Hoa Lam Tẩu có thể hay không dạy ta mấy thủ biến chế tài nghệ ?"

"Đương nhiên có thể, cái này còn là vinh hạnh của ta đây!" Quách Phi Yến nói thật .

Cổ lão tam nhìn ở trong mắt, nghĩ thầm thẳng xui xẻo này mà thật là có chút bính kính, học thợ đan tre nữa, kiếm tiền đưa ta . Thế nhưng, cái này có gì dùng ? Nhìn Quách Phi Yến Đào Hoa mảnh rực rỡ khuôn mặt cùng trước mắt sau vĩnh vốc người, trong đáy lòng của hắn nhất thời nắm chắc .

"Được, thẳng xui xẻo mà, dùng ở đây, người có thể rạch ra nan, rất tốt, kể tiếp người mà bắt đầu làm việc, đúng Hoa Lam Tẩu, nhà người cây son đều ở đây những địa phương nào ? Nếu không chúng ta đi trước kiểm kê kiểm kê cụ thể số lượng ?" Cổ lão tam nói rằng .

"Được!" Quách Phi Yến xoa xoa thủ, phía trước dẫn đường .

Dương Đại Chuy, Cổ lão tam cùng Cổ Hiểu Nông theo ở phía sau, vòng qua rừng trúc, giữa ruộng mà bắt đầu kiểm kê đứng lên .

Quách Phi Yến gia cây son không phải rất tập trung, mảnh đất này canh trên có mấy cây, mảnh đất kia canh trên có mấy cây, bất quá, cây son đều là hảo cây son, nguyên xi cây con, không có bị lải qua đao, giống nhau trọng hơn tám cao, ôm hết phẩm chất .

Dương trưởng thôn cùng Cổ lão tam vội vàng kiểm kê cây son số lượng, Cổ Hiểu Nông thì có chút không đành nổi khăn ai Quách Phi Yến hỏi han: "Hoa Lam Tẩu, người chuyên môn biến chế Hoa Lam, bao lâu có thể làm ra một cái đến ?"

"Một ngày đêm đi, từ phối liệu tới tay công phu, không kém bao nhiêu đâu!" Quách Phi Yến Hồi đáp .

"Nếu như này cần dùng đến nan tre, nan cùng miết sợi đều có, người có thể một ngày đêm làm vài cái ?"

"Hai cái ."

"Ồ trần cái trước bán bao nhiêu tiền ?"

"Xem cao thấp, thông thường cũng liền ba mươi khối!"

"Quá tiện nghi!" Cổ Hiểu Nông thờ dài 1 tiếng, nói ra: "Nghệ thuật vô giá, người những thứ này Hoa Lam là thủ công cùng nghệ thuật kết hợp hoàn mỹ, nếu là có vị trí thích hợp, một con Hoa Lam bán hai ba trăm đều là có khả năng ."

"Cái gì ?" Quách Phi Yến chính là sừng sốt .

"Hoa Lam Tẩu, biết ta vì sao đột nhiên nghĩ muốn theo người học tập miệt việc sao? Ta cảm thấy, người không phải bình thường thợ đan tre nứa, người đây là đang làm nghệ thuật sáng tác, có thị trường rất lớn tiền cảnh, chỉ cần người dạy sẽ ta, sau đó người hợp tác, ta phụ trách mở rộng cùng tiêu thụ, nhất định có thể phát đại tài!" Cô Hiểu Nông nói thật .

"Phát đại tài ?" Quách Phi Yến có chút không thể tin vào tai của mình: "Người nói theo ta trên ghẹo mãi những thứ này đồ bỏ, cũng có thể phát đại tài ?"

"Không sai!" Cô Hiểu Nông không cong ngực, nói ra: "Tỷ như người dạy sẽ ta biên Hoa Lam, sau đó hai ta cùng nhau lại đi chỉ dạy những người khác cũng tới biên Hoa Lam, không lâu sau, trong thôn phần lớn người đều có thể biên Hoa Lam thời điểm, chúng ta có thể mở rộng tiêu thụ ."

"Cái gì ? Chỉ dạy mọi người ?" Quách Phi Yến không rõ, đem chén cơm của mình giáo cho người khác, mình còn có đường sống sao?

"Không sai a, khi đó, chúng ta có thể số lớn sinh sản, nhiều người người liền áp dụng sản xuất dây chuyền hình thức, hiện tại người một người một ngày đêm có thể biên một cái hoa lam, khi đó bình quân một ngày đêm một người biên lường cái giỏ hoa không nói chơi . Dựa theo một cái hoa lam hai trăm khối tinh khiết thu nhập đến tính toán, một người một ngày đêm có thể kiếm không sai biệt lắm bốn trăm khối . " Cô Hiểu Nông tinh chuẩn làm tính toán .

Quách Phi Yến lúc này thực sự nghe không hiểu, đột nhiên cắt đứt Cô Hiểu Nông, nói ra: "Cô sư phụ, người nói những thứ này ta làm sao nghe không hiểu ? Người biên hàng đồ tre, ở trên trên thường thường xuất hiện bán không xong tình huống, ta đều ở trên trên tô một gian phòng nhỏ, bán không xong đều thả chỗ, người tính như vậy, người cả thôn cùng nhau biên Hoa Lam, người nào đi bán ? Chớ nói chi là một con Hoa Lam kiếm mấy trăm ."

"Hoa Lam Tẩu, ta không phải nói trên trên, cũng không phải huyền lý, nói lớn một chút, tình thành như thế nào đây? Toàn quốc đều đại thành thị như thế nào đây?" Cô Hiểu Nông nói nước miếng tung bay: "Nhân hiệu rất trọng yếu, mở rộng tại sau này, đệ bước ra một bước đi, sau này sẽ là số lớn khách hàng tự mình đến ngọn núi hoá đơn nhận hàng, khi đó, người chỉ có bận bịu không xong việc, đếm không xong nhân dân tệ ."

"Vô nghĩa! Thực sự là nói vớ vẩn!" Dương Đại Chuy lần này nghe không vô, trong miệng hãy nói ra thô tục .

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Biết cách làm giàu

Đối mặt với Dương thôn trưởng nghi vấn, Cô lão tam có ý nghĩ của chính mình, Cô Hiểu Nông có thể cùng Quách Phi Yến cái này Mỹ Thiếu Phụ thông đồng, là chuyện tốt mà, đây mới là có thể kiếm tiền môn đạo .

Vì vậy, Cô lão tam tặng hăng một cái, cố ý nói khoác nói: "Dương trưởng thôn, người không biết, kỳ thực huynh đệ ta là rất có đầu óc kinh tế, tuy là cái này nhìn có chút ý nghĩ kỳ lạ, thế nhưng, sự do người làm nha!"

"Cô sư phụ, người nói những thứ này kỳ thực thực sự nghe không hiểu, ta như là đang nghe Thiên Thư giống nhau ." Quách Phi Yến lắc đầu, nói rằng .

"Hoa Lam tẩu từ, cái này không cấp bách, sau đó từ từ suy nghĩ, huynh đệ ta nói không chừng thật có thể khiến mọi người làm giàu cũng nói không chính xác ." Cô lão tam tiến thêm một bước nói rằng .

Cô Hiểu Nông có chút hết ý nhìn Tam Ca, lẽ nào Tam Ca cũng phát hiện cái này cơ hội làm ăn ? Hoàn toàn chính xác, Hoa Lam chị dâu Hoa Lam, là có rất cao nghệ thuật giá trị, đáng giá mở rộng .

Từ Quách Phi Yến trong đất trở về, lần thứ hai trở lại nhà nàng, Cô lão tam liền chuẩn bị bắt đầu làm cạo mủ sơn Hoang công phu bước đầu tiên: Trổ cây sơn đường .

Cần nan, ngay Quách Phi Yến gia trong sản sản sinh .

Cô Hiểu Nông một bên tránh ra cây gây trúc thành nan, vừa hướng bạn việc biên chế Hoa Lam Quách Phi Yến nói ra: "Hoa Lam Tẩu, ta nói là sự thật, người suy nghĩ một chút, nếu như Đào Hoa thôn Hoa Lam thành một nhân hiệu, có thể đăng kí nhân hiệu mở công ty, sau đó người chính là công ty người phát khởi, khi đó, người căn bản không cần vất vả như vậy đi biên chế Hoa Lam, chỉ cần ngồi kiếm tiền là được."

Nhìn Cô Hiểu Nông không ngừng đầu độc cảm Quách Phi Yến, Cô lão tam hít mắt lại, nghĩ thầm, thằng xui xẻo mà, nỗ lực lên, ngậm cô nàng này, sau đó ngồi kiếm tiền đúng là ta, sau đó người có thể hoàn lại nợ của ta vụ .

"Thế nhưng, chuyện này..." Quách Phi Yến còn là có chút không rõ .

"Hoa Lam Tẩu, ngươi là lo lắng vấn đề tiêu thụ vẫn là gia công vấn đề ? Ngươi chỉ cần chỉ dạy người cả thôn, mọi người vui đầu vào biên chế Hoa Lam trong hàng ngũ, có đại lượng sản phẩm, tiêu thụ đi vào thị trường chuyện này, giao cho ta được, thực sự, ngươi là không biết, ngươi biên chế Hoa Lam rồi cuộc có bao nhiêu nghệ thuật!"

"Nghệ thuật ? Ta đồ chơi này vẫn là nghệ thuật ?" Quách Phi Yến như lọt vào trong sương mù, nhưng tiểu tử nói rất hay giống rất có đạo lý, bất quá lý trí nói cho nàng biết, đây là một cái chế cười, Vì vậy nói ra: "Nghệ thuật là vật gì ?"

Cổ Hiểu Nông tiếp tục lắc lắc đầu, cùng thôn phụ giao lưu có sự khác nhau, chuyện này phải từ từ sẽ đến, Vì vậy, trong tay phân đồ tre thật nhanh vận động, ba ba ba một trận động tĩnh, một cây cây gãy trúc lại biến thành một đồng nan .

Nửa giờ sau, thu thập nan, Cổ lão tam liền mang theo Cổ Hiểu Nông tới trước Quách Phi Yến gia hai đầu bờ ruộng, gói cây son đường .

Vừa bận rộn làm việc, Cổ lão tam tăng hắng một cái, nhìn trái phải một cái không ai, đột nhiên nói ra: "Hiểu Nông, từ nay về sau, ngươi liền phụ trách đem Quách Phi Yến cho ngâm, mà con gái của thôn trưởng, không thể động!"

"Gì ?" Cổ Hiểu Nông tâm lý nhưng đang tính toán như thế nào tương hoa cái giỏ tẩu tử dao động qua đây, cũng thành công xây dựng Hoa Lam công ty, nghe được Tam Ca lời này, chính là sùng sốt .

"Khó trách ta dùng tiền để cho ngươi ngoạn nhi tiểu nữ ngươi mặc kệ, nguyên lai ngươi sớm đã có ý tưởng, Nữ nhi bản thân ngâm nước, rất tốt còn không dùng tiền, hắc hắc, không tệ không tệ ." Cổ lão tam cười hắc hắc, nói rằng .

"Không, Tam Ca, ta là nói thật, Hoa Lam Tẩu đích tay nghề, thật có thể kiếm tiền, hơn nữa còn là kiếm nhiều tiền ." Cổ Hiểu Nông nói thật .

"Dựa vào nữ nhân kiếm tiền ? Tiểu tử ngươi còn non điểm ." Cổ lão tam vung lên khảm son đao, phản phất một cái trên mặt đất canh nhìn lên một cây cỏ tay to tạp mộc, hai ba lần đã đem bên ngoài ngăn ra, biến thành dài hai thước một cây mộc côn mà, nói tiếp: "Tiểu tử ngươi muốn dựa vào nữ nhân kiếm tiền, sau đó ta mang ngươi, thực sự!"

"Thực sự ?" Cổ Hiểu Nông là thật cần tiền, thiếu Tam Ca năm chục ngàn khối, thật không biết khi nào mới có thể trả lại.

"Cái này dĩ nhiên, nói thật cho ngươi biết, Tam Ca mấy năm nay sở dĩ kiếm chút tiền, kỳ thực rất nhiều đều là từ trên người nữ nhân làm tới ." Cổ lão tam cầm lấy một cây côn gỗ, dất một cây nan, nhiều lần cao độ, ngang eo cao như vậy, ngay đề nhất khóa cây son lên gói người thứ nhất cây son đường .

"Từ trên người nữ nhân làm tới tiền ?" Cổ Hiểu Nông không rõ .

"Hắc hắc, tiểu tử, đến trời thu, đó chính là nhận hàng mùa, đến lúc đó, ngươi vận chuyển son sống ra ngoài thiếu rao hàng thời điểm, thuận tiện tiện thể vài cái ngọn núi muối từ, hướng chỗ kia vừa để xuống, một người nữ ít nói chính là hai ba chục ngàn, ngươi nói tiền này có phải hay không tới rất nhanh ?" Cổ lão tam thần bí nói rằng .

Lừa bán phụ nữ ? Cổ Hiểu Nông miệng động động, tuy là minh bạch Tam ca con đường phát tài, nhưng còn là không dám nói ra khỏi miệng .

"Tiểu tử ngốc, không rõ ? Tới trợ giúp, cái này cây son đường buộc chặt một điểm, sau đó trên dưới đập nó, vững chắc, người thứ nhất cây son đường rất trọng yếu!" Cổ lão tam chào hỏi có chút kinh ngạc Cổ Hiểu Nông, Cổ Hiểu Nông lại là lần đầu tiên buộc chặt cây son đường, giúp đỡ quần nan, còn chăm chú quan sát Tam ca buộc chặt trình tự .

Người thứ nhất cây son đường buộc chặt kết thúc, Cổ lão tam hai chân gạt mình, người liền lên đường, đập mộc côn một trận nhảy lên, rất vững chắc, Vì vậy đề thấp giọng nói ra: "Thằng xui xẻo mà, ta xem miệng ngươi mới cũng không tệ, đầu cũng linh hoạt, mẩu chốt là người tuổi trẻ, đáng đáp cũng suất, sau đó mấy tháng, nhiều ngâm nước vài cái Nữ nhi, thu dao chi tế đem mang đi, duy nhất có thể kiếm thật nhiều vụn đấy!"

"Không, Tam Ca, lừa bán tội thế nhưng tội lớn!" Cổ Hiểu Nông lắc đầu, nghiêm trang nói: "Chuyện này ta không thể làm, ngươi cũng không có thể làm, quân tử ái tài, lấy chi Hữu Đạo ."

"Ma tủy, chó đi theo ta một bộ này, đây chính là Tam Ca ta những năm này con đường phát tài!" Cổ lão tam có chút mất hứng, nói ra: "Ngược lại, chính ngươi tính một chút đi, trong thôn Nữ nhi đều rất đơn thuần, bản thân chơi xong, còn có thể giá cao bán ra, có sao mà không làm ? Nhất là Hoa Lam tẩu tử Quách Phi Yến, người đẹp, vóc người lại đẹp, ngươi ngâm, sau đó ước đoán có thể bán năm chục ngàn khối, lập tức đã đem ngươi nợ nần hoàn lại xong."

"Không, tuyệt đối không!" Cổ Hiểu Nông càng thêm phản đối, Tam Ca quả thực quá xấu, dĩ nhiên đem cua được Nữ nhi chơi xong lại bán đi ? Tội khác nên trăm a!

Cổ lão tam đứng ở cây son đường lên đoán qua đây một cước: "Ngươi cầu nhật nói mặc kệ sẽ không làm ? Nói xong ngươi gì đều nghe ta, đứng đây là bí mật, ngươi nếu là dám nói ra, ta đã đem đầu lưỡi của ngươi cắt bỏ cho chó ăn!"

Đứng ở cây son đường lên Cổ lão tam một cước này, chính là hướng đứng trên đất Cổ Hiểu Nông vai đá tới .

Không, mắt thấy Cổ lão tam chân dĩ nhiên nâng lên tác hơn, Triều cảm tai trái đá đến, né tránh không kịp Cổ Hiểu Nông chỉ nơi thật sâu cánh tay trái

một đỡ .

Ôi

Hét thắm một tiếng, cây son đường lên Cỏ lão tam lại bị đạn bay ra ngoài, phù một tiếng liền ngã sấp xuống ở sáu thước ra ngoài bờ ruộng lên .

Cỏ Hiều Nông kinh ngạc đến ngây người, bản thân bắt quá là giờ tay, Tam Ca là thế nào bay ra ngoài ?

"Ôi, tiểu tử nguoi dĩ nhiên đánh ta ?" Cỏ lão tam từ bờ ruộng lên đứng lên, vội vàng vén mở ống quần, vừa nhìn, tiểu tử này hạ thủ cũng quá ác một chút, cư nhiên đem bắp chân của mình bụng đều đánh xanh một miếng!

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Tam Ca dụng tâm kín đáo

"Ta ... Ta không có đánh nguoi à?" Cỏ Hiều Nông đứng lên đi, cũng không phải sao ? Bản thân đưa tay cánh tay, đã đem Tam ca chân nhỏ va chạm xanh một miếng .

Kinh ngạc gian, Cỏ Hiều Nông tin tưởng vững chắc, bản thân thật là ở phía trên Cỏ Thần Nông thị phụ thế, cho nên mới có này thần lực, còn nữa, mình tại sao lại đột nhiên gian nghĩ đến Hoa Lam Tẩu rồi có mở rộng giá trị ?

"Thôi thôi, ôi, ta nghỉ ngơi một chút, ta cũng không nên đá nguoi ." Cỏ lão tam thẳng thắn đặt mông ngồi ở bờ ruộng lên, nói ra: "Mới vừa nói chuyện này, tạm thời không đề cập tới, trước làm việc, theo ta vừa rồi làm, cách mỗi cao hai thước liền buộc chặt một cái cây son vạch ."

"Được !" Cỏ Hiều Nông nhặt lên một cây dài hai thước mọc con, kéo một cây nan, lập tức liền lên vừa rồi buộc người thứ nhất cây son vạch lên .

Nhiều lần cao độ, Cỏ Hiều Nông đem côn gỗ trong tay vuông góc dán tại trên cây khô, nan dán buộc chặt hai vòng, lúc này mới đem một côn bản khởi để hình thành trạng thái thăng bằng, đã quấn hai vòng nan, dọc theo một ... khác cái vận động quỹ tích lần thứ hai quấn hai vòng, cuối cùng đem nan vỹ khe hở, thôi chặt .

Lung lay, phỏng theo Cỏ lão tam như vậy đập lên, nhảy hai cái, quay đầu hướng bờ ruộng lên Cỏ lão tam hô: "Tam Ca, còn đau không ? Vừa rồi thực sự không có ý tứ, đúng cái này người thứ hai cây son vạch buộc hay, hay giống so với người thứ nhất còn ổn!"

"ừ, hoàn toàn chính xác có tiến bộ, nguoi không ngại xuống tới nhiều mấy cây côn gỗ cùng nan đi tới, duy nhất nhiều buộc chặt vài cái vạch ." Cỏ lão tam vừa nói, tự mình cảm thấy ngồi không yên, đứng lên, khắp khênh cầm khám sơn đao xem gây gộc đi .

Thứ 3 cây son vạch rất nhanh trôi được, ngay sau đó Cỏ Hiều Nông cột lại người thứ tư cây son vạch, nhìn lại, sạch sẽ trên cây khô là hơn một trận buộc chặt thức cây thang, sau đó trên dưới cây, đập những thứ này vạch, ngược lại cũng thật không tệ .

Cỏ Hiều Nông vốn có chỉ là lần đầu tiên buộc chặt cây son vạch, trước khi từng thấy, nghe qua, vừa rồi lại tận mắt liếc mắt Tam Ca buộc chặt người thứ nhất, hơn nữa liền tiếp tới vài cái, Cỏ Hiều Nông càng ngày càng có tâm đắc, buộc tốc độ cũng càng lúc càng nhanh . Để nhất khóa cây son tất cả vạch rất nhanh thì buộc chặt kết thúc, bận rộn trên đất Cỏ lão tam chém một côn một dạng đều luống cuống tay chân .

"Tiểu tử nguoi tốc độ nhanh như vậy, rốt cuộc ổn bất ổn ? Xuống tới ta kiểm tra một chút!" Cỏ lão tam đều có chút không yên lòng .

"Được !" Cỏ Hiều Nông lúc này đang ở trên ngọn cây, đáp đáp một tiếng, hai tay nắm kéo cây son vạch, vượn và khi một dạng nhanh chóng liền từ trên cây hạ rơi xuống mặt đất .

Cỏ lão tam lại xoa xoa con mắt: "Tiểu tử nguoi chúc hâu ? Làm sao nhanh như vậy?"

"Khái khái, Tam Ca không biết, ta ở trong trường học, thế dục đỉnh cao! Hơn nữa, hôm nay không giống với, làm việc kiếm tiền, gì đều có động lực!" Cỏ Hiều Nông vì mình mượn cớ .

Cỏ lão tam trầm ngâm một cái, cũng đúng, có đôi lời gọi người sợ lạnh tâm, cây sợ lật cây, hôm nay thẳng xui xẻo mà Cỏ Hiều Nông hai bàn tay trắng, thấy u đều tẩu quang, còn lại bản thân còn thiếu mình năm chục ngàn khối, nếu không phấn đấu, vậy thực sự bất trị . Bất quá, cạo mũi sơn có thể kiếm vài đồng tiền ? Khó cực a, nào có mang nữ nhân đi ra ngoài bán kiếm tiền đây ?

"Ta kiểm nghiệm xuống." Lôi kéo cái trước cây son vạch, đập kế tiếp vạch, Cổ lão tam từ từ leo lên, cuối cùng phải gật đầu: "Tiểu tử ngươi làm thật tốt, tốc độ nhanh, vững chắc, hợp cách, tiếp theo khóa đi, ta cho ngươi chém một cây son vạch."

Đạt được chỉ thị mới, Cổ Hiểu Nông chạy về phía cây thứ hai cây son.

Cổ Hiểu Nông hai tay tề phát, một cây vừa mới dán thân cây, nan mà bắt đầu nhanh chóng quán. Hai ba lần, một cái mới cây son vạch lại thành hình.

Thật nhanh! Một bên Cổ lão tam nhìn mục trường khẩu ngạc nhiên, làm sao cảm giác Cổ Hiểu Nông thẳng xui xẻo này mà làm việc nhanh như vậy? Trầm ngâm gian, người thứ hai cây son vạch lại chuẩn bị cho tốt.

"Tam Ca, một cây không có." Đứng ở cây son người thứ hai vạch lên Cổ Hiểu Nông thúc giục.

Cổ lão tam nhất thời vui mừng lộ rõ trên nét mặt, bản thân chỉ là chặt cây một cây đều theo không kịp tiết tấu, thẳng xui xẻo này cổ bính kính mà, cũng không biết có thể làm được bao nhiêu việc đến. Chiều hiện nay tính như vậy, tốc độ của hắn ít nói cũng là một cái đỉnh hai. Nhìn ra, tốc độ còn càng ngày sẽ càng nhanh.

"Được, ta đây chém liền đến, ngươi chờ!" Cổ lão tam vội vàng đi chém cổ tay lớn bằng một cây, tâm lý không ngừng tính toán, dựa theo bình thường trình độ, một cái thợ son một mùa có thể làm ra bốn trăm cân gỗ hữu sản lượng, nhỏ thu nhập chính là ba chục ngàn hai, bỏ phí dụng, ít nói cũng không thua kém hai vạn, phân phân nửa, đó chính là một vạn, không đơn giản a! Đương nhiên, đây là nói bình thường trình độ. Cổ Hiểu Nông hiện tại tốc độ này, đối mặt tốt như vậy cây son, chỉ sợ một mùa xuống tới lộng sáu trăm cân son sống đều không là vấn đề. Sau đó lại mang vài cái tiểu nữ đi ra ngoài, ha ha ... Tâm lý như vậy tính toán, Cổ lão tam trong tay là hơn năm, sáu cây một cây.

Một cây trực tiếp ném cho trên cây Cổ Hiểu Nông, Cổ lão tam tiếp tục tìm Tầm Một cây tới chém phạt.

Cổ Hiểu Nông trong tay có một cây, trong tay nan lại một lần nữa lại lật bay lên, từng cái một cây son vạch lại thành hình.

Cổ Hiểu Nông nhanh, trực tiếp khiến cho chỉ là chặt cây một cây Cổ lão tam đều thờ hồn hồn.

Cây thứ hai cây son vạch trôi được, ngay sau đó lại buộc chặt đệ tam khóa.

Bận việc một buổi chiều, Cổ lão tam quay đầu kiểm lại một chút, liền xé chiều hôm nay, hai người dĩ nhiên buộc chặt năm mươi lăm khóa cây son vạch.

Bất khả tư nghị, quá bất khả tư nghị, gần sát tan tâm, Cổ lão tam còn là nói ra nghi ngờ trong lòng: "Thẳng xui xẻo mà, ta có thể hỏi ngươi cái vấn đề sao?"

"Tam Ca mời nói." Cổ Hiểu Nông hỏi.

"Đừng vậy, trước đây ngươi không phải như thế chứ? Ta hiện ban ngày hiện tại ngươi cái gì đều quá mạnh, đây là ý gì?" Cổ lão tam ngạc nhiên hỏi.

"Tam Ca nói là ta rất dốc sức sao?" Cổ Hiểu Nông nhướn mày, nghĩ thầm, mình bị Thần Nông phụ thể chuyện này cũng không thể khiến bất luận kẻ nào biết. Ngẫm lại, nói ra: "Tam Ca, kỳ thực ta cảm ơn cùng ngươi, đương nhiên phải phần thưởng, hoặc có lẽ là, có lẽ là ngày hôm qua ta bị sét đánh, ngày hôm nay liền Dịch!"

"Gì? Sét đánh liền có thể cho ngươi Dịch?" Cổ lão tam cười lạnh một tiếng: "Ngươi đều đang nói cái gì thí thoại?"

"Hắc hắc, ngược lại chính là như vậy đi, ta cảm thấy cảm nếu là không nỗ lực lên kiếm tiền còn Tam Ca, liền không quá đối được Tam Ca." Cổ Hiểu Nông lý trực khí trắng nói ra: "Đương nhiên, kiếm tiền nói, ta sẽ đi chính đạo, nỗ lực lên cạo mù son, còn ngươi nói mang trong thôn nữ nhân đi ra ngoài bán, Tam Ca, đó là vi pháp, ta không thể làm, ngươi cũng không có thể làm, thực sự."

"Ma tủy, ngươi hiểu cái cầu!" Cổ lão tam bỗng nhiên dừng lại, lòng nói nóng ruột ăn không đậu hủ nóng, hiện tại ngươi mặc kệ, không có nghĩa là sau đó ngươi mặc kệ, còn không có chuyện gì là ta Cổ lão tam làm không, đến lúc đó, ngươi còn có thể cầu ta cho ngươi tìm nữ nhân nguồn tiêu thụ ...

Suy nghĩ một chút, Cổ lão tam trong đầu liền sinh thành từng cái vĩ đại kế hoạch, hắn phảng phất đã thấy, trong thôn rất nhiều xinh đẹp đại cô nương tiểu tức phụ đều đuổi theo Cổ Hiểu Nông chạy, sau đó bị mang tới vùng duyên hải đại đô thị, lại sau đó bản thân liền đếm bó lớn bó lớn tiền mặt.

Bạn đang đọc truyện *Son Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Hạ sốt thần dược

Ngày thứ hai, Cổ Hiểu Nông tốc độ nhanh hơn, Hoa Lam Tẩu gia còn lại năm mươi khóa cây son vạch, một cái Tiểu sáng sớm đã bị Cổ Hiểu Nông tắt cả đều làm xong .

"Thằng xui xẻo làm tình thần mười phần, người nói đi, Hoa Lam Tẩu gia cây son vạch làm xong, kế tiếp là đi Tú Cô nàng Kiền Mụ gia hai đầu bờ ruộng, hay là đi người nào gì ? Lưu Quế Hương gia ?" Cổ lão tam hỏi.

Ngẫm lại, Cổ Hiểu Nông nói ra: "Đi Quế Hương tẩu tử gia đi, bên này tiện đường, vừa vận trái qua nhà nàng thời điểm, uống miếng nước lạnh ."

Kỳ thực, Cổ Hiểu Nông còn muốn đi Lưu Quế Hương gia lấy áo khoác của mình .

Hai người trở lại Thôn Trại, đến Lưu Quế Hương gia sân, dẫn đầu liền nghe được phòng trong có con nít ở hừ hừ .

Là bụ bẩm!

Cổ Hiểu Nông gõ cửa một cái: "Quế Hương Tẩu, có ở nhà không?"

Nửa ngày, Lưu Quế Hương hình dung tiêu tụy mở cửa, thấy là Cổ Hiểu Nông cùng Cổ lão tam, sững sốt mới hỏi: "Nguyên lai là Hiểu Nông huynh đệ ?"

"Quế Hương Tẩu, chúng ta ngày hôm nay chuẩn bị đi nhà người cây son Lâm trời vạch, đi ngang qua, uống miếng nước lạnh . Đúng bụ bẩm người ?" Cổ Hiểu Nông nói rằng .

"Uh, nước ở nhà chính, hải tử tối hôm qua liền phát sốt, vẫn không lùi, gấp chết người!" Lưu Quế Hương nói xong cũng tiến nhập hải tử gian phòng .

"Sốt cao ?" Cổ Hiểu Nông không để ý tới uống nước lạnh, tiềm thức đi theo vào " bụ bẩm đồ bùng cả khuôn mặt, rằm rì, trên mặt đều là mắt ghèn, cả người đang ở vô lực giấy dựa .

Chứng kiến bụ bẩm thống khổ xu thế, Cổ Hiểu Nông duỗi tay lần mò, thật là nóng!

"Quế Hương Tẩu, hải tử sốt cao quá lợi hại, người làm sao không mang theo hẩn đi xem bác sĩ à?" Cổ Hiểu Nông trách cứ .

"Ta . . . Nhà ta có chút đồ dự bị thuốc, cho rằng uống thuốc thì không có sao, ai biết phản phản phục phục, một hồi hạ sốt, một hồi sốt cao, không được, ta đây liền dẫn hẩn đi xem ." Quế Hương Tẩu nói xong cũng chuẩn bị thu thập quần áo và đồ dùng hàng ngày .

Cổ lão tam đã uống nước lạnh, lúc này thấy Cổ Hiểu Nông đa sự, liền nỗ bữu môi: "Thằng xui xẻo mà, người không uống ?"

"Hãy A...! Làm sao không uống ?" Cổ Hiểu Nông từ hải tử gian phòng lui ra ngoài, đi vào nhà chính, một hơi lù lự vai ngay tường gỗ hai bên trái phải, lù lự vai cách đó không xa, là một đồng hoạt bát heo thảo . Quế Hương tẩu tử gia heo nhất định rất lớn, nhiều như vậy heo thảo nhất định là Quế Hương Tẩu sáng nay đi tới trong đất cát .

Cổ Hiểu Nông một bên uống nước, một bên suy nghĩ, buồng bầu nước trong sát na, một đồng heo trong cỏ có một gốc cây là lạ phiến lá khiến cho sự chú ý của hẩn, dường như còn thêm quang xuống.

Heo thảo làm sao sẽ thêm quang ? Cổ Hiểu Nông xoa xoa con mắt, chỗ sâu trong óc dĩ nhiên sản sinh một cái kiên định ý niệm trong đầu: Cái này kỳ quái thảo điệp chính là hạ sốt thần dược a!

Sản sinh cái ý niệm này sau đó, Cổ Hiểu Nông tự mình liền dọa cho giật mình, bởi vì, chỗ sâu trong óc tiếp tục sản sinh mới mẻ ý niệm trong đầu: Đem cỏ này điệp đập nát, thoa lên người bệnh trên rốn, sốt cao lập lui!

Cổ Hiểu Nông chần chờ một cái, Thần Nông thị phụ thể, hẩn nói năng lực của hẩn đang ở rót vào máu của mình, với là mình còn có hẩn tất cả tuyệt diệu Y Thuật ? Cổ Hiểu Nông hơi hồi hộp một chút, xoay người nắm lên thảo điệp, lao ra nhà chính .

Đi tới hải tử gian phòng, một cái, nói ra: "Quế Hương Tẩu, hải tử sốt cao nghiêm trọng như thế, vừa rồi uống nước thời điểm, ta thấy người gian nhà chính heo trong cỏ có cái này, để cho ta cho hải tử lui hạ sốt đi!"

Quế Hương Tẩu nhìn Cổ Hiểu Nông trong tay thảo điệp, nhướng mày: "Người bị trúng chữa bệnh ?"

"Không . . ." Cổ Hiểu Nông chần chờ một cái, tiếp tục nói: "Không nên hỏi, vội vàng đem hải tử để xuống, y phục, nằm thẳng ở ."

Nói xong câu đó, Cổ Hiểu Nông liền chạy tới đồ ăn bản trước, cầm con dao lên, vung lên sống dao, đông đông đông một trận trêu ghẹo mãi, mảnh nhỏ thảo điệp thì trở thành một đồng bích lục cháo .

Quế Hương Tẩu gạt đầu, luống cuống tay chân đem hải tử buông .

Đã đi ra khỏi cửa phòng Cổ lão tam, chân mày tập hợp thành một luồng dây thừng: Ma túy, Cổ Hiểu Nông hiểu trung y ? Vẫn là là tán gái dân vật lung tung ?

Cổ Hiểu Nông đem đồ ăn trên nền lục sắc thảo điệp chảo nâng lên đến, đi vào phòng, lập tức liền theo đang khóc gây bụi bặm cuống rón lên, sau đó quay đầu phản phó: "Quế Hương Tẩu, tìm khối vải xô cùng băng dán gì gì đó qua đây."

Vải xô tìm được, băng dán không có, Lư Quế Hương nói dùng dây buộc tóc màu hồng gói một cái là tốt rồi.

Cuối cùng là đem thảo điệp chảo cố định ở bụi bặm trên rón, mới vừa rồi còn khóc rống hải tử dĩ nhiên không hề khóc rống, còn hét to: "Mẹ, ta đói!"

Lư Quế Hương kinh ngạc không thôi, nhúng tay sờ sờ bụi bặm cái trán, sau đó nín khóc mỉm cười: "Bụi bặm, ngươi hạ sốt? Quá tốt."

Quay đầu, nhìn Cổ Hiểu Nông, Lư Quế Hương trong mắt đều là nước mắt hoa: "Hiểu Nông huynh đệ, cảm ơn ngươi cứu hải tử của ta, cảm tạ."

"Quế Hương tẩu tử khách khí, được rồi, hải tử đã không có chuyện gì, chúng ta cũng nên lên núi làm việc đi." Cổ Hiểu Nông vỗ vỗ tay, có chút ngưng ngừng, nói ra: "Đúng, ngày hôm qua y phục..."

"Uh, ta kém chút quên, tối hôm qua bị ta rửa, cái này cho ngươi!" Lư Quế Hương tìm ra Cổ Hiểu Nông y phục, đưa qua, nói ra: "Hiểu Nông huynh đệ, thật cảm ơn ngươi, đêm nay ta làm cơm tối, đến nhà của ta đến ăn, nhất định phải tới."

Ly khai Lư Quế Hương gia sân, Cổ Hiểu Nông dẫn đường, khiêng trọng nan, cử trọng nhọc khinh.

Cổ lão tam theo ở phía sau, không ngừng huy vũ trong tay khám sơn đao, thu thập buộc chặt vạch muốn dùng mộc côn.

Bay qua Tiểu Sơn, chảy qua sông nhỏ, liền đến Lư Quế Hương gia nước sơn từng mảnh rừng cây.

Cổ lão tam lúc này còn nói thêm: "Hiểu Nông, không nhìn ra a, ngươi lại cùng Lư Quế Hương có chút một chân?"

"Cái gì?" Cổ Hiểu Nông nhíu phần vắn.

"Hắc hắc, quần áo ngươi đều rơi vào nhà nàng, nhân gia trả lại cho ngươi rửa, có phải hay không hôm qua tới chỗ này kiểm kê cây sơn là tốt rồi lên?" Cổ lão tam trợn mắt một cái, nói rằng.

"Tam Ca ngươi nói gì? Ta..." Cổ Hiểu Nông vội vàng giải thích: "Ngày hôm qua Quế Hương tẩu tử cùng hải tử đều rơi trong sông, ta cứu ra, sợ các nàng cảm mạo, liền cầm quần áo cho các nàng khoác về nhà, ngươi làm sao có thể nói như vậy ta?"

"Hảo hảo, coi như hiện tại không có một chân, nhưng tương lai, hắc hắc, Lư Quế Hương cái này tiểu dã là tú sắc khả xan, pha cho ta lên, sau đó cũng có thể kiểm bọn đồng tiền lớn!" Cổ lão tam nói rằng.

Cổ Hiểu Nông liền kinh ngạc nhìn Cổ lão tam, nói: "Tam Ca, chuyện này thực sự không được, ngươi nói cái gì ta tất cả nghe theo ngươi, duy nhất loại này chuyện phạm pháp mà thực sự không thể làm."

"Ma túy, ngươi rốt cuộc có nghe hay không ta?" Cổ lão tam mở làm ra một bộ muốn đánh nhau tư thế, đem khám sơn đao khiêng trên vai: "Chuyện này không có thương lượng, ngược lại ngươi và Lư Quế Hương đã có một chân, có tin ta hay không đem tin tức này rải đến trong thôn?"

"Cái gì?" Cổ Hiểu Nông chính là ngẩn ngơ.

"Hảo hảo, Tam Ca sẽ không hại ngươi, làm việc, chuyện này, vẫn là sau này hãy nói." Cổ lão tam quỷ dị cười, đột nhiên liền đổi trở lại khuôn mặt.

Cổ Hiểu Nông có loại bị áp chế cảm giác, không thể làm gì khác hơn là quay đầu làm việc. Hắn biết, Cổ lão tam nhất định sẽ biến đổi trò gian trá để cho mình rơi vào đi. Xem ra, sau đó phải cẩn thận một chút mà, cùng trong thôn các nữ nhân phải giữ một khoảng cách, bằng không bị hắn tóm lấy nhược điểm gì, cũng không tốt.

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Thiếu nữ bí mật

Cổ Hiểu Nông buộc chặt cây sơn vạch, như trước thần tốc, vừa nhanh lại ổn.

Thái Dương mất thấy ngã về tây, Lư Quế Hương gia cây son lại bị trời trời hơn mười khóa, lần này thành tựu, khiến Cổ lão tam cao hứng cười toe toét.

Đúng lúc này, Lư Quế Hương dĩ nhiên mang theo sôi động vui vẻ Bàn Đôn Nhi đến.

Lư Quế Hương mục đích rất đơn giản, nàng ở nhà đã giết một con gà trống, cơm tối vô luận như thế nào cũng muốn khiến Cổ Hiểu Nông hai huynh đệ đi nhà nàng ăn.

Cổ Hiểu Nông từ chối không xong, trưng cầu một cái Cổ lão tam ý kiến.

Cổ lão tam cười hắc hắc: "Nhân gia đây là đáp tạ người cho Bàn Đôn Nhi hạ sốt, cơm này nếu là không ăn, chỉ sợ cũng không thể nào nói nổi, đi thôi!"

"Đúng vậy, đúng vậy, đa tạ Hiểu Nông huynh đệ, nghĩ không ra người cái này thợ son còn là một Thần Y." Lư Quế Hương nói ra: "Người dùng một mảnh Trư Thảo cho ta hải tử hạ sốt chuyện mà, hiện tại ở trong thôn rất nhiều người đều biết."

Gi? Liên chuyện này, Lư Quế Hương đã chung quanh truyền ra đi? Cổ Hiểu Nông lắc đầu, nghĩ thầm cái này cần có bao nhiêu chiêm chọc, bản thân trong lúc lơ đãng lộng Trư Thảo, trùng hợp cho Bàn Đôn Nhi hạ sốt, đã làm cho Lư Quế Hương trắng trợn tuyên dương? Cổ Hiểu Nông vội vàng khoát tay nói: "Quế Hương tẩu tử đừng như vậy, kỳ thực ta..."

"Hiểu Nông huynh đệ cũng đừng khiêm tốn nữa, người sống trên núi đều tin phụng thuốc đông y, đầy khắp núi đồi đều là thuốc đông y, nhưng hiểu thiếu khuyết. Người thuận tay túm một cây Trư Thảo, liền chữa cho tốt ta Bàn Đôn Nhi, không phải Thần Y là gì?" Lư Quế Hương khẳng định nói.

Cổ Hiểu Nông lắc đầu, không biết làm thế nào.

Đến Lư Quế Hương gia, một nồi thơm ngát thịt gà bùng lên bàn một dạng.

Lư Quế Hương còn xuất ra một chai lão Bạch lam, hai cái chén lớn, trực tiếp cho Cổ lão tam cùng Cổ Hiểu Nông cho một người nửa cân liền phân.

"Quế Hương tẩu tử, ta... Ta không biết uống rượu!" Cổ Hiểu Nông cuống cuống nói.

"Ha ha, Cổ Hiểu Nông, người ý gì à? Giả trang cái gì? Có thể uống hay không rượu ta không biết sao? Quế Hương tẩu tử hảo tửu thức ăn ngon chiêu đãi người, người đừng không tán thưởng." Cổ lão tam lúc này có dụng tâm khác nói rằng.

"Ta..." Cổ Hiểu Nông là thật không uống rượu, Tam Ca nói như vậy, không phải cố ý làm khó dễ ta sao?

"Hiểu Nông huynh đệ, thật là cảm ơn người, người xem rượu này chính là vì các người hai anh em, nhà ta cũng không còn nam nhân, rượu này bày đặt cũng là lãng phí, liền miễn cưỡng uống đi!" Lư Quế Hương cũng nói.

"Đừng, miễn cưỡng uống đi, thực sự say, ngay Quế Hương tẩu tử gia mượn một đêm, không có gì lớn không." Cổ lão tam cười hắc hắc, nói ra: "Quế Hương tẩu tử, người nói hay là ta nói đúng hay không?"

Đem một người nam nhân ngủ lại trong nhà, Quế Hương tẩu tử đương nhiên sẽ không làm, bất quá, Cổ Hiểu Nông là Bàn Đôn Nhi ân nhân cứu mạng, vì vậy mặt đỏ lên, khúm núm nói ra: "Đương nhiên... Không có chuyện gì."

"Chuyện này... Thật không thể uống nhiều như vậy, Tam Ca, nếu không người giúp ta uống chút, bằng không, ngay cả cơm ta cũng không ăn!" Cổ Hiểu Nông cũng không muốn gây ra gì chê cười đến.

Cổ Hiểu Nông kiên quyết, khiến Cổ lão tam cũng không thể tránh được, không thể làm gì khác hơn là giúp hắn uống một hai.

Cuối cùng, Cổ Hiểu Nông quả nhiên say.

Thế nhưng, say Cổ Hiểu Nông vô luận như thế nào không chịu ngủ lại Lư Quế Hương gia, đứng lên lão đảo nghiêng ngã liền hướng Dương nhà thôn trường chạy.

Không có cách nào có chút hơi say Cổ lão tam không thể làm gì khác hơn là đỡ Cổ Hiểu Nông trở về nhà thôn trường.

Cổ Hiểu Nông vừa đến gia liền thẳng khò khò ngủ say. Dương Đại Chuy nghe người trong thôn nói Cổ Hiểu Nông còn là một Thần Y, liền hỏi Cổ lão tam có phải thật vậy hay không.

Cổ lão tam cười hắc hắc, nói ra: "Cái gì Thần Y a, dường như hiểu chút da lông đi!"

"Cái gì? Tùy tiện xả một mảnh Trư Thảo, liền làm cho hải tử lui sốt cao, cái này còn kêu hiểu chút da lông?" Dương Đại Chuy có chút kinh ngạc.

"Được rồi, ta thừa nhận, Lư Quế Hương gia Bàn Đôn Nhi chính là thẳng xui xẻo mà chữa xong, rốt cuộc hắn có phải hay không Thần Y, chỉ có xem bệnh nhân tài biết." Cổ lão tam nói rằng.

Cổ lão tam lời này, khiến trong khuê phòng Dương Tú Cô nghe được.

Dương Tú Cô tâm lý hơi hồi hộp một chút, nhẹ nhàng đóng cửa phòng, tay nhỏ bé nhin không được liền hướng gối gối.

Cào lại cào, cào lại cào, vẫn là rất ngứa, Dương Tú Cô phải quần, từ dưới gối xuất ra một gương soi mặt nhỏ, bắt đầu xem tường tận .

Không biết từ lúc nào nâng lên, Dương Tú Cô phản dưới đã sớm mao nhưng nhưng một mảnh .

Cũng không biết đánh chỗ nào lên, lông xù bên trong hai mảnh nhục thân nhục thân, dài ra rất nhiều cái phao nhất hạt nhỏ, cách một đoạn thời gian, bọt nước nhỏ trong suốt sáng, nhột khó nhìn .

Ngứa, vậy cào đi!

Cào đến cào đi, Dương Tú Cô liền phát hiện, cù lét qua đi liền đau rất . Dùng cái gương vừa nhìn, non Hồng biến thành Tinh Hồng, vô cùng khủng bố!

Đây là bệnh .

Bất quá, Dương Tú Cô không thể tin được, bản thân một cái hoàng hoa khuê nữ, trước khi ngay cả cậu con trai tay cũng không có dặt lẩy, từ đâu tới bệnh ?

Nữ hài tử chỗ có bệnh, còn là một khó có thể mở miệng vấn đề .

Hoàn hảo, cái này ngứa chứng cũng không phải thường thường phạm, khoảng chừng một tháng có một lần, mỗi lần ngứa chứng phạm sau đó, kinh nguyệt sẽ triều .

Nhiều lần, Dương Tú Cô muốn đi xin hỏi Kiền Mộc Triệu Xảo Nhi, thế nhưng, đợi được Triệu Xảo Nhi gia, sẽ thấy cũng khó mà mở miệng .

Về sau ngứa chứng càng ngày càng lợi hại, Dương Tú Cô đã nghĩ quá tìm thầy thuốc nhìn, thế nhưng, trong lúc lo lắng nghe được trong thôn thật nhiều phụ nữ nói trên bà mẹ và trẻ em trung tâm nữ nhân chữa bệnh làm cho xem bệnh, dùng một ít kỳ kỳ quái quái mấy mớ nữ nhân nơi đó, tư vị đặc biệt quái, còn rất xấu hổ . Vì vậy, Dương Tú Cô liền lùi bước .

Dương Tú Cô nghĩ, bản thân một cái đại cô nương gia, làm sao có thể khiến người ta dùng một ít kỳ quái mấy mớ ở đằng kia xuyên vào đến cảm tới đây?

Không ngừng lay cảm lông lá gần hai mảnh nhục thân nhục thân, này cào nhân hạt nhỏ càng phát ra trong suốt dịch, Dương Tú Cô đỏ bừng khuôn mặt, lầm bầm: "A Ca, người dùng một mảnh Trư Thảo liền cho Bản Đôn Nhi hạ sốt, có thể sử dụng Thảo Dược cho ta chữa được không nào? Người nếu có thể cho ta chữa cho tốt, ta ..."

Dương Tú Cô tâm lý liền hơi hơi hộp một chút, thăm mắng mình không biết xấu hổ, lấy một cái BVS cho dính vào tiểu nội nội lên, ở BVS lên lại phun mấy phân dùng ngứa thuốc xịt, một lần nữa mặc quần, cái loại này nhột nhất thời ung dung nhiều.

Cái này dùng ngứa thuốc xịt là nằng lung tung mua được, cùng bác sĩ nói mình trường da thịt ngứa chứng, dùng một chút có thể ngừng ngứa chỉ chốc lát, nhưng lại không thể trị tận gốc .

"Thuốc đông y mới có thể trị tận gốc thứ quái bệnh này đi!" Dương Tú Cô khẽ cắn môi, nghĩ thầm, ta nhất định phải nghĩ biện pháp nói cho Cổ Hiểu Nông bệnh tình của mình, sau đó khiến hắn cho mình dùng Thảo Dược trị liệu .

Chủ ý đã định, Dương Tú Cô xoát xoát xoát tự viết một tờ giấy, rón rén đi tới bàn thân cửa khuê phòng, nghe một chút trong phòng đã không có ba ba cùng Cổ lão tam nói chuyện, nói vậy đã ngủ, đánh liền môn, tới gần Cổ Hiểu Nông căn phòng .

Thời khắc này Cổ Hiểu Nông, ngứa người lên nằm ở giường được nhẹ nhàng vui vẻ, thế cho nên Dương Tú Cô tiến vào phòng cũng không biết .

Nhẹ nhàng đi tới bên giường, Dương Tú Cô lòng mang thân nhiên, do dự nửa ngày, hay là đem viết xong tờ giấy đặt ở Cổ Hiểu Nông gối đầu hai bên trái phải .

Chậm rãi rời khỏi Cổ Hiểu Nông căn phòng, Dương Tú Cô tâm lý bất ổn, nghĩ thầm, ngược lại chuyện này làm liền làm, không có người nào biết, cái này khi là mình cùng Cổ Hiểu Nông bí mật là được...

Dương Tú Cô làm sao đều không nghĩ tới, từ hán tiến nhập Cổ Hiểu Nông căn phòng, đến lui ra ngoài, toàn bộ quá trình đều bị cách vách Cổ lão tam từ khe hở trong khe cửa nhìn rõ rõ ràng ràng .

P/S: Vc gãi cái hạt chỗ kín =>), khúc đó ko edit kĩ dc nếu edit kĩ sẽ bị xóa truyện nên mấy bạn tự tưởng tượng

Chương 16: Một tờ giấy

Nửa đêm, xác nhận người cả phòng đều chín ngủ, Cổ lão tam liền rón rén đứng lên, sau đó lại rón rén đến Cổ Hiểu Nông căn phòng .

Nurong ngoài cửa sổ thăm đạm ánh trăng, Cổ lão tam nhìn chung quanh, cũng liền từ Cổ Hiểu Nông gối đầu bên phát hiện một tờ giấy, còn lại dường như không có gì khác thường .

Nhẹ nhàng cầm giấy lên cái, thấy không rõ trên đó viết gì, vừa vặn Cổ Hiểu Nông vào lúc này xoay người . Cổ lão tam dọa cho giật mình, nhẹ nhàng mà từ trong phòng lui ra ngoài .

Trở lại bản thân nằm xuống, Cổ lão tam thở phào một cái, lòng nói Cổ Hiểu Nông cũng thật lợi hại, nhất định là trưởng thôn tiểu nữ nhi, làm cho nhân gia phurong tâm lộn xộn, nửa đêm truyền lại thư tình .

Không được, thật muốn Cổ Hiểu Nông cùng thôn trưởng tiểu nữ nhi phát sinh tình cảm, sau này kiểm tiền Đại Kế cũng không tốt thực thi, nhất định phải ngăn cản . Vì vậy, Cổ Hiểu Nông thẳng thắn xuất ra cái bật lửa, châm lửa mép giường từng hương, trong phòng nhất thời liền sáng lên .

Thẳng nhìn xong Dương Tú Cô cho Cổ Hiểu Nông đích tình thư, Cổ lão tam hơi kém liền bật cười .

Trên tờ giấy là như thế viết: "A Ca, ta biết ngươi tinh thông Y Thuật, gì bệnh ngươi đều có thể nhìn . Kỳ thực, tiểu muội ta có cái khó có thể mở miệng bí mật nhỏ, vẫn luôn không dám nói với người khác . Thế nhưng, từ A Ca đi tới chúng ta, ta liền đối với A Ca ôm huyễn tưởng . A Ca, Tú Cô thực sự rất thích ngươi, ta cho ngươi biết bí mật này, ngươi ngàn vạn lần không nên khiến bất luận kẻ nào biết, hiểu chưa ? Ân ... Là như vậy, nhân gia phần dưới có một ngựa chứng, mỗi tháng ở Đại Di Mộ trước khi tới đều phải ngựa một lúc lâu, thực sự rất ngứa rất ngứa . Thực sự là mắc cỡ chết người, A Ca, ta cho ngươi biết bí mật này, liền là hy vọng ngươi có thể cho ta trị một chút, đương nhiên đây là bí mật tiến hành . Ngươi nếu như chữa cho tốt ta, ta liền làm bạn gái ngươi . Nếu như ngươi ở đây trong vòng 3 ngày không có bất kỳ hành động cùng khôi phục, ta sẽ hận ngươi! Nếu ngươi còn đem chuyện này nói ra, đòi ta cũng sẽ không lại để ý đến ngươi! Hảo A Ca, nhân gia là thật thích ngươi mới nói cho ngươi biết, muội tử Tú Cô nươngong ngừng đợi ngươi hồi phục yêu ."

"Hồi phục ? Hồi phục nói liền là một đôi Tiểu, sau đó ta mượn Cổ Hiểu Nông thông đồng trong thôn nữ nhân liền không có hi vọng gì, tới địa ngục đi!" Cổ lão tam đưa tay, tấm kia viết bí mật nhỏ tờ giấy liền tiến đến nhún nhảy từng hương trên ngọn lửa, một trận ngọn lửa bốc lên, tình ý dạt dào nhất thời hóa thành một đôi tro tàn .

Ngắm lại lo lắng, lại đem rơi trên đất tro tàn kiểm tra một chút, Cổ lão tam cái này mới một lần nữa nằm, cũng thời tắt từng hương .

Sáng sớm ngày kế, Cổ lão tam dậy thật sớm, ngẩng đầu nhìn một chút thiên, âm trầm, cư nhiên bắt đầu hạ nâng lên mưa nhỏ đến .

Cạo mũ son chính là như vậy, một ngày trời mưa, tự vô pháp tiến hành tác nghiệp .

Lúc này Dương Đại Chuy cũng khoác y rời giường, nhìn khí trời, ngáp dài nói ra: "Lão tam, ngày hôm nay nghỉ ban đi, làm à không, trong chúng ta còn có nấy Thiêu Dao Tử, một hồi gọi ngươi huynh đệ đứng lên, ngươi ba đầu thổ cũng chủ uống thật thoải mái!"

"Tốt tốt!" Cổ lão tam sáng khoái đáp ứng, trong thôn hết điện, có việc làm bất giác tịch tịch, thật muốn không có việc làm, một vòng người ngồi nhìn lẫn nhau, xác thực không phải là một biện pháp .

Dương Đại Chuy đi ra sân, ở phòng ốc mặt bên trong nhà xí tiểu tiện qua đi, đi ra một bên kéo khóa, vừa hướng ở trong sân chải đầu Dương Tú Cô nói ra: "Tú Cô, nhanh lên nhóm lửa nấu mì cái đi, ăn điểm tâm xong ngươi mà bắt đầu đầu thổ cũng chủ!"

Đem cát tĩa tron trượt tóc trát một cái bím tóc, mâm ở trên đầu, Dương Tú Cô du dương đáp đáp một tiếng, tiến nhập trừ phòng bận việc đi .

Ở tại trừ phòng sinh củi lửa, cái nồi nấu nước, Dương Tú Cô trở về đến gian phòng của mình, vô tình hay cố ý đi ngang qua Cổ Hiểu Nông căn phòng thời điểm, từ trong khe cửa đi vào trong vừa nhìn, tối hôm qua bản thân đặt ở Cổ Hiểu Nông gối đầu bên tờ giấy xác thực không gặp .

Ngày hôm nay Dương Tú Cô dậy sớm nhất, đầu tiên mất nhất định tờ giấy kia rốt cuộc có hay không bị Cổ Hiểu Nông chứng kiến . Kết quả, trên gối đầu không thấy được tờ giấy . Lại một lần nữa xác nhận không có làm sau đó, Dương Tú Cô liền tâm lý bất ổn, nghĩ thâm, A Ca biết bí mật nhỏ của mình, thoát nhìn là bảo mật, thế nhưng hẳn có thể hay không đáp lại đây? Có lẽ sẽ đi! Ai, mắc cỡ chết người, nếu như hẳn đáp lại, như vậy sau này mình liền làm bạn gái của hắn . Nếu làm bạn gái của hắn, có một số việc mà dĩ nhiên là sẽ phát sinh, bí mật nhỏ liền không còn là bí mật nhỏ .

Ăn nghỉ Dương Tú Cô nấu mì trứng gà cái, Cổ lão tam hoàn toàn chính xác cùng Dương Đại Chuy ngay trong gian nhà chính gian mở một cái bàn, sau đó Dương Đại Chuy liền đối với Cổ Hiểu Nông kêu: "Đến đến, ba người chúng ta bắt đầu đầu thổ cũng chủ, ngày hôm nay trời mưa, là một uống rượu ngày lành ."

Cổ Hiểu Nông có thể không say rượu, lắc đầu nói ra: "Không, Dương trưởng thôn, ngày hôm qua ta uống một chút, ngày hôm nay còn chóng mặt!"

"Cất, đi ra khỏi nhà, yên bác cầu rượu mở đường, đây là lẽ thường, ngươi cũng không thể tháo dỡ chân a!" Dương Đại Chuy cũng có chút mất hứng, đầu

thỏ cũng chủ là ba chuyện cá nhân, thiếu một cái làm sao còn chơi ?

"Đúng rồi, Hiểu Nông, ngồi xuống, ngày hôm nay liền chơi một trận húng, ngược lại say cũng không thể nói là ." Cỗ lão tam cũng chào hỏi nói.

"Không, ta thực sự không uống, kỳ thực ngày hôm nay không thể đi làm, ta còn có việc ..." Cỗ Hiểu Nông bỗng nhiên dừng lại, nói rằng .

"Người còn có việc ? Cái này mưa, người còn có thể lên cây trói cây sơn vạch ?" Dương Đại Chuy cười nhạt một chút: "Tiểu tử, đừng kiêu căng, người có thể uống ít chút, đừng mất hứng a!"

"Đúng rồi, người thẳng xui xẻo này mà, chẳng lẽ muốn Tam Ca ta phát giận người mới ngồi xuống sao?" Cỗ lão tam đem sắc mặt giận dữ viết lên mặt .

Cỗ Hiểu Nông như trước lắc đầu, phun ra nuốt vào nói: "Tam Ca, kỳ thực ta thiếu người năm chục ngàn khối, ta so với người rất gấp, ngày hôm nay trời mưa không thể bắt đầu làm việc trói cây sơn vạch, ta mới vừa đề dăng đi Hoa Lam tàu từ gia đình có tiếng là học giỏi học thợ đan tre nửa việc . Ta là thật quyết tâm, ta nhất định phải mau sớm kiếm được năm chục ngàn khối trả lại người . Sờ dĩ, cho hai vị mất hứng, thật không có ý tứ ."

Dương Đại Chuy Bạch nhãn Cỗ Hiểu Nông, nói ra: "Được rồi, thanh niên nhân phần đầu một cái cũng tốt, thiếu một sổ sách, không tâm tư đầu thỏ cũng chủ có thể lý giải, đi thôi đi thôi! Lão tam, hai ta đi cò tương uống rượu, như thế nào đây?"

"Đổi đầu, không có thẳng xui xẻo này mà, người giống nhau chơi vui vẻ ." Cỗ lão tam nói rằng .

Dương Đại Chuy để Dương Tú Cô đi tìm trong ngăn kéo phủ đầy bụi đã lâu cò tương .

Cò tương tìm ra, Dương Tú Cô liền thấy, Cỗ Hiểu Nông đã chia vào đỉnh đầu mũ rom mạo vũ lý khai sản . Nhìn tích tích lịch lịch mưa nhỏ bên trong Cỗ Hiểu Nông bóng lưng, Dương Tú Cô biết, Cỗ Hiểu Nông nói là đi Hoa Lam tàu từ gia đình có tiếng là học giỏi tập thợ đan tre nửa việc, nhất định là mọn cò!

Trở lại phòng của mình, thiếu nữ hoài xuân tâm tư liền viết lên mặt, nàng muốn: A Ca, thực sự là khổ cực người, ta cũng không biết ngày hôm nay sau đó Vũ, để cho người mạo vũ đi ngon núi hái thuốc, ta ... Ta sau này sẽ là bạn gái của người, ta sau đó nhất định sẽ chiều cô thật tốt người ... A Ca, người thật tốt, hái thuốc trở về, ngàn vạn lần không nên để cho ta cha phát hiện nha, cái này để cho ta xấu hổ khó chống chọi bí mật, chỉ có thể hai chúng ta biết ... A Ca, ngon núi hái thuốc người phải cẩn thận, còn cần phải nhớ về sớm một chút, ta làm cơm chờ người ...

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Dắt Hoa Lam đi Kim Đỉnh

Rất hiển nhiên, Cỗ Hiểu Nông đương nhiên không thể nào là đi hái thuốc, ngay cả Dương Tú Cô chính là cái kia cảm thấy khó xử bí mật nhỏ đều bị Cỗ lão tam cho hủy diệt .

Cỗ Hiểu Nông mang theo mũ rom, ở trong thôn chạy một vòng, liền đến Hoa Lam tàu từ Quách Phi Yến gia .

Hãy cùng theo dự liệu giống nhau, Hoa Lam tàu từ Quách Phi Yến thừa dịp ngày mưa, quả nhiên ở nhà biên Hoa Lam .

"Hiểu Nông huynh đệ ? Mau mời ngồi!" Quách Phi Yến chứng kiến Cỗ Hiểu Nông đi tới, vội vã nhặt hiện trúc ghé qua đây, ý bảo Cỗ Hiểu Nông ngồi xuống, sau đó hỏi: "Ngày hôm nay trời mưa, các người nghỉ ban ?"

"Đúng, thừa dịp trời mưa, ta đoán chừng Hoa Lam tàu từ người khẳng định tại gia biên chế Hoa Lam, sờ dĩ qua đây bá sư học nghệ!" Cỗ Hiểu Nông ngồi xuống, cầm lấy miệt sợi, cũng không tính bắt đầu biên chế, mà là cẩn thận hỏi: "Hoa Lam Tàu, ngày đó ta nói, ở trong thôn mở giò trúc công ty, người nghĩ như thế nào đây?"

"Ồ? Người còn nhắc đi nhắc lại chuyện kia à?" Hoa Lam tàu từ sững sờ, nói ra: "Chưa từng nghĩ đó là nói dối, chuyện kiếm tiền mà người nào không muốn làm? Chỉ là, người nói hiện thực sao?"

"Tuyệt đối hiện thực, nói như vậy người đáp lại ở trong thôn mở giò trúc công ty?" Cỗ Hiểu Nông kích động không thôi, ngày hôm nay trời mưa, thực sự là chuyến đi này không tệ a .

"Khái khái, ta nói Hiểu Nông huynh đệ, không phải ta không muốn kiếm tiền, là người nói cái kia tập trung sinh sản gì gì đó mạch suy nghĩ, ta nghĩ chỉ có thể động lại quá nhiều Hoa Lam tiêu thụ không đi ra, liền ta, cách tam soa ngũ biên vài cái, còn đang trấn trên đều bán không xong, nếu như mọi người

cùng nơi biên chế Hoa Lam, ..." Hoa Lam tẩu tử Quách Phi Yến phân bua .

Cô Hiệu Nông đánh liền đoạn Quách Phi Yến ngôn ngữ, nói ra: "Tẩu tử, ta nói tiêu thụ vấn đề thừa do ta lo, ta biết vật gì vậy có thể đặt ở gì chỗ ngồi có thể kiếm nhiều tiền, liền Kim Đình trấn, có thể bán vài đồng tiền à?"

"Thế nhưng ta không biết ngươi nói có phải thật vậy hay không à?" Quách Phi Yến như trước không chịu tin tưởng .

"Ta nói tuyệt đối là thực sự!" Cô Hiệu Nông lời thề son sắt nói .

"Thế nhưng ta không còn cách nào phán đoán ngươi nói cái này à? Liền một câu nói, nhìn không thấy sờ không được, ta còn nói ta đây Hoa Lam có thể bán một nghìn khối một cái đây, thế nhưng, cái này hiện thực sao?" Quách Phi Yến thấy Cô Hiệu Nông càng ngày càng kích động, tiểu tử này, thực sự là không biết trời cao đất rộng, há mồm ngậm miệng mở công ty, làm sinh sản, không có tiền làm sao làm ? Làm ra đến bán không được, khiến người trong thôn tới làm sống, có phải hay không phải trả tiền công ? Vì vậy liền muốn sớm làm đã kích đã kích hấn, khiến hấn tỉnh lại đi .

"Ngươi là muốn thấy được sờ được đúng không ?" Cô Hiệu Nông có chút bốc hỏa, làm sao lại không có cách nào khác cùng Hoa Lam tẩu tử câu thông ? Xem ra, không có thiết sự thực mở ở trước mắt, là rất khó nói phục của nàng . Vì vậy, Cô Hiệu Nông đứng lên, nói ra: "Tẩu tử, đem ngươi gần nhất biên chế phải xinh đẹp nhất Hoa Lam cho ta hai ba cái!"

"Cần gì phải ? Ngươi chuẩn bị cầm đi bán ? Đi chỗ nào ?" Thấy Cô Hiệu Nông càng phát kích động, tự mình nghĩ cầm đã kích hấn, ngược lại kích khởi ý chí chiến đấu của hấn, chợt cảm thấy có chút khó tin .

"Ngươi không nên hỏi, nói chung ngươi cho ta hai ba cái tựu thành!" Cô Hiệu Nông nói thật .

Hoa Lam tẩu tử lắc đầu, không có cách, không thể làm gì khác hơn là từ trên vách tường bắt ba thành phẩm, đưa qua .

Tiếp Hoa Lam Cô Hiệu Nông, nói một tiếng cảm ơn, xoay người liền rời đi Quách Phi Yến gia . Nhìn tiểu tử này sầm rên gió cuốn xu thế, Quách Phi Yến nhìn không được lắm bấn: Lẽ nào Cô Hiệu Nông huynh đệ thật có thể mang đến cho ta tài phú ?

Cầm ba tinh xảo Hoa Lam, Cô Hiệu Nông trực tiếp mạo vũ hướng chân núi đi tới .

Sau hai giờ, Cô Hiệu Nông đã đến Kim Đình trấn . Tìm một công cộng buồng điện thoại, Cô Hiệu Nông đánh một cái điện thoại đường dài .

Điện thoại nửa ngày mới chuyển được, bên trong truyền tới một cái thanh âm thanh thúy: " Này, ngươi là ai à?"

"Cao lão sư, ta là Cô Hiệu Nông a!" Cô Hiệu Nông vừa nghe đến Cao Đình cao tiếng của lão sư, liền có một loại xung động muốn khóc . Ở cấp ba, Cao lão sư quan tâm nhất mình một cái lão sư, nguyên nhân rất đơn giản, bản thân có hội họa thiên phú . Thân là cao trung chuyên trách Mỹ Thuật giáo sư, còn cụ bị "Trung Quốc dân gian hội họa nghệ thuật hiệp hội hội viên" đầu hàm Cao Đình thế nhưng đem Cô Hiệu Nông coi là môn sinh đặc ý, Cao Đình thường thường nói với người ta, Cô Hiệu Nông sau đó nhất định là tranh Trung Quốc đàn lên nghệ thuật tân tinh . Đáng tiếc, trong nhà tao gặp biến cố, bản thân ngay cả đi học tiếp tục cũng không thể, càng chưa nói thành vì sao giới hội họa tân tú .

"Hiệu Nông ? Hiệu Nông ngươi ở chỗ nào à? Dùng như thế nào cái này nơi khác điện thoại đánh tới ? Ngươi bao lâu không có tới đi học rồi ? Xảy ra chuyện gì ?" Cao Đình lão sư có chút thanh âm lo lắng, trực tiếp khiến Cô Hiệu Nông rút xuống nước mắt .

Cô Hiệu Nông sờ sờ nước mắt trên mặt, miễn cưỡng dùng bình thường thanh âm nói ra: "Cao lão sư, thỉnh tha thứ cho ta đi không từ già, để cho ngươi thất vọng, ta bởi gia đình nguyên nhân, không thể không rời đi trường học . Hiện tại thân ta ở Điện Tĩnh trong một cái trấn nhỏ, Cao lão sư , ta nghĩ xin ngươi giúp một chuyện ?"

"Điện Tĩnh ? Ngươi chạy đi chỗ đó cần gì phải ? Nhanh lên trở về đi học đi, hai ngày trước trường học nhận được cục giáo dục một văn kiện, nói là trường học chúng ta có một đề cử Mỹ Thuật tu nghiệp sinh đi trường cao đẳng tiên tu, ta lập tức liền nghĩ đến ngươi . Thế nhưng, ngươi lý khai trường học đều sắp hai mươi thiên chứ ? Rốt cuộc chuyện gì xảy ra ? Mau tới trường học đi, chuyện gì lão sư đều giúp ngươi!" Cao Đình sốt ruột nói .

"Cao lão sư ..." Cô Hiệu Nông nhìn không được khóc thút thít, ngữ không thành tiếng: "Ngươi biết, mẹ ta chết sớm, mà nửa tháng trước, ba ba ta cũng đi . Ta một người vì vậy còn thiếu năm chục ngàn khối, bắt đắc dĩ ta mới xuất môn mưu tiền ..."

"Ngươi cái này đứa, trong nhà có chuyện lớn như vậy làm sao không nói sớm ? Tốt xấu trường học giải quyết cho ngươi một cái, khiến các cho ngươi quyền tằng, chuyện như vậy lại không phải chưa từng xảy ra ? Được, trở về đi!" Cao Đình thở dài 1 tiếng nói ra: "Hiệu Nông, lão sư biết ngươi là kiên cường hài tử ..."

"Cao lão sư, cảm ơn ngươi, trở về đi học cũng không cần, ta lớn lên, ta có thể kiếm tiền nuôi sống tự ta, hơn nữa, ta phát hiện ta ở bên cạnh nhất định có thể kiếm đồng tiền lớn . Cao lão sư, ngươi nhất định phải giúp ta!" Cô Hiệu Nông nói rằng .

"Ngươi ở đó bên kiếm tiền, ta có thể giúp ngươi cái gì ? Ngươi chính là về tới trước đi học a ! , ta nghĩ biện pháp cho ngươi lưu lại cái kia học bỏ túc danh ngạch, thực sự không được còn có giúp học tập cho vay ..." Cao Đình như trước khuyên nhủ cầm Cô Hiệu Nông .

"Cao lão sư, ngươi hãy nghe ta nói, trở về đi học, ta thực sự không được, ta thiếu năm chục ngàn khối, trở về đi học còn phải dùng tiền, như vậy sẽ chỉ làm ta tiền thiếu càng nhiều . Thực sự, ta hiện tại liền phát hiện một đại cơ hội làm ăn, hơn nữa thị trường tiền cảnh rất lớn ..." Cô Hiệu Nông nói thật .

"Hiệu Nông, ngươi biến, không phải là tiền sao? Giấc mộng của ngươi đến nơi đâu ? Làm sao luôn mồm đều là tiền ?" Cao Đình thanh âm có vẻ vô cùng

thất vọng .

"Cao lão sư, ta không dám quên sự giáo huấn của người, trên thực tế, ta nói cái này kiếm tiền Đại buôn bán, cũng cùng nghệ thuật có quan hệ, không, đây quả thực là Tuyệt Phẩm nghệ thuật dân gian ." Cô Hiểu Nông có thể lý giải lúc này Cao lão sư tâm tình, hẳn nói rằng .

"Nghệ thuật dân gian ?" Cao Đình Bổng nhiên: "Người đang nói cái gì ?"

"Cao lão sư, trong điện thoại không nói rõ ràng, người ở đây lên đất liền QQ sao? Ta lập tức tìm một in tờ nét, cho người phát hình ảnh, người liền biết ." Cô Hiểu Nông nghe Cao Đình đem nghệ thuật dân gian vài nói âm điệu cao nhất, vội vàng hỏi tới .

Bạn đang đọc truyện *Son Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Tiểu nữ tử 16 tuổi

Hai mươi phút qua đi, sôi trào Internet trong một cái góc, Cô Hiểu Nông không kịp chờ đợi mở máy vi tính ra, đồ bộ QQ, trước mặt hẳn trên bàn để máy vi tính, bày ba tính xảo Hoa Lam .

Chu vi đều là hùng hùng hổ hổ nói lời thô tục chơi đùa Vồng Du học sinh loại, từng cái ngậm thuốc lá, hai chân treo nguẩy, một bộ biểu tình bất cần đời .

Đồng dạng thân là mười bảy mười tám tuổi vị thành niên, Cô Hiểu Nông cảm mấy cái giò hoa đi lên vồng, đích xác rất kỳ lạ . Thế nhưng, Vồng Du không gì sánh được, hầu như không ai chú ý tới có như thế cái kỳ lạ tiểu tử đi tới trong góc phòng .

QQ rốt cục đặt chân lên đi, mở ra tin tức, một cái Nick name là "Tiểu nữ tử 16 tuổi " người không ngừng phát tới tin tức: Hiểu Nông, người tới sao? Hiểu Nông, người nói nghệ thuật dân gian là một gì ? Hiểu Nông, nói, kiếm tiền lại là chuyện gì xảy ra ? Cấp bách chết, Hiểu Nông, người rốt cuộc login chưa?

Cô Hiểu Nông mỉm cười, gửi đi một cái trước cửa sổ run run, tiếp theo tại khung đối thoại trung gửi đi: "Cao lão sư, để cho người đợi lâu ..."

Tiểu nữ tử 16 tuổi: Người tiểu tử này, ta nghĩ đến người lại muốn chơi đùa thất tung, đến là tốt rồi .

Hiểu Nông: Cao lão sư, cảm ơn người .

Tiểu nữ tử 16 tuổi: Cảm tạ cái gì ? Cảm kích chỉ nói vậy thôi, vội vã ở online trò chuyện, rốt cuộc chuyện gì ?

Hiểu Nông: Cao lão sư, ta mời video nói chuyện phiếm, người tiếp thu a!

Tiểu nữ tử 16 tuổi: Ân ân, hảo nha!

Internet video ăn thông, Cô Hiểu Nông trực tiếp đem cameras hướng về phía trên bàn Hoa Lam, từng cái thông thả di động tới, còn tận lực khiến Hoa Lam chỗ tĩnh diệu cố ý dừng lại hai giây .

Cái này quét xem quá trình khoảng chừng trải qua ba phút, tiểu nữ tử 16 tuổi phát tới tin tức: Hiểu Nông, đây là Hoa Lam a, đây chính là người nói kiếm tiền cơ hội làm ăn ?

Cô Hiểu Nông đầu tiên là gửi đi một ngón tay cái, sau đó nói: Cao lão sư, người nhưng thật ra sơ bộ ước đoán một cái, hoa này cái giò trị giá bao nhiêu tiền ?

Tiểu nữ tử 16 tuổi: Người ? Nguyên lai người đi Điện Tinh một cái trần nhỏ, phải đi buôn bán ? Thế nhưng, ta lại có thể bang trợ người cái gì chứ ?

Hiểu Nông: Cao lão sư, người nói trước đi nói, ta vừa rồi cho người xem cái này ba cái giò hoa, rốt cuộc đều trị giá bao nhiêu tiền ?

Tiểu nữ tử 16 tuổi: Cái này đúng vậy, chỉ là từ hình ảnh nhìn lên, xem như là tinh phẩm, người giá mua vào bao nhiêu ? Tiêu thụ giá cả lại là bao nhiêu ?

Hiểu Nông: Cao lão sư, người nói trước đi nói, hoa này cái giò năng lực kém nhất trị giá bao nhiêu tiền đi!

Tiểu nữ tử 16 tuổi: Thấp nhất ? Đúng vậy, cái này phải xem là ai mua . Bất quá người nói đến thấp nhất , ta nghĩ hai trăm chi phối đi! Đương nhiên, nếu như trở thành xa xỉ phẩm tiền lời, mấy ngàn khối một cái cũng là có khả năng .

Hiệu Nông, Cao lão sư, ta cũng biết tìm được người tìm đối với người, quá tốt!

Tiểu nữ tử 16 tuổi: Người chưa nói ta thế nào giúp người à? Lẽ nào để ta cho người định giá? Ta cho người biết, người đây chính là thuộc về nghệ thuật dân gian phạm trù. Hiệu Nông, nghệ thuật vô giá đạo lý người hiểu, buôn bán nói, ta khuyên người chính là coi vậy đi, trở về đi học cho giỏi, sau đó tốt nghiệp ...

Hiệu Nông: Không, Cao lão sư, ta đã tốt nghiệp, hơn nữa ta là của người tốt nghiệp! Đúng e rằng người đoán, ta có phải hay không đang làm loại này giờ trúc sinh ý. Không sai, ta là đánh như vậy coi là, bất quá ta không phải làm mua bán nhỏ, ta ở mở công ty, giờ trúc công ty, chuyên môn sinh sản số lớn nghệ thuật giờ trúc.

Tên là tiểu nữ tử 16 tuổi Cao Đình biểu thị nghi hoặc, không ngừng phát tới tin tức hỏi Cổ Hiệu Nông, mở công ty mở thế nào làm như thế nào gì. Mà Cổ Hiệu Nông chỉ là ngậm miệng không đáp, nói ra: "Cao lão sư, ta biết người sẽ giúp ta, người sẽ không tin tưởng, liền vừa rồi cho người xem giờ trúc, thành phẩm cùng thủ công cộng lại, cũng liền hơn mười khối, dân gian nghệ nhân tay nghề cao siêu, lại không thể nào đáng giá, nếu như đem mở rộng đi ra ngoài, là có thể kiếm được càng nhiều nhiều tiền hơn. Cao lão sư, ta nghĩ mời làm ta giờ trúc công ty thị trường kinh doanh kinh lý kiêm công ty chủ tịch HĐQT, ý của người như?"

Trầm mặc nửa ngày, Cao Đình lúc này mới phát tới tin tức: "Hiệu Nông, người xác định không đến đọc sách sao?"

Cổ Hiệu Nông kiên định trở về một cái tin: "Ta xác định mời Cao lão sư người làm ta chủ tịch của công ty kiêm thị trường kinh doanh tổng giám đốc, người nguyện ý không?"

Cao Đình vẫn là trầm ngâm nửa ngày mới phát tới tin tức: "Hiệu Nông, mộng phát tài ai cũng có thể làm, nhưng áp dụng cũng rất khó. Không thể không nói, cái này giờ trúc thật là dân gian thủ công tác phẩm nghệ thuật đại biểu, rất có phong cách dân tộc. Mở công ty, sẽ đầu nhập đại lượng tài chính, thị trường kinh doanh phương diện, cái này cũng cần thực địa khảo sát. Như vậy đi, người trước một lần nữa cho ta quay chụp một tổ ảnh chụp, sau đó hay nhất đem vật thật gửi quá đến cho ta. Mặt ta ở nghệ thuật dân gian trong vòng tuyên truyền một cái, nhìn có hay không có người nguyện ý đầu tư, sau đó ta sẽ cho người hồi phục khỏe? Đương nhiên, Hiệu Nông, rất có thể lão sư căn bản là không có cách đến giúp người. Ta nghĩ ta có thể giúp người, còn là hy vọng người sẽ đến tiếp tục đi học."

Lại trở lại trường học đi học cái này dĩ nhiên không có khả năng, Cổ Hiệu Nông hướng về phía giờ trúc, chính diện, mặt bên, phía sau, phản phản phục phục dùng lưới lọc cameras phách mấy tổ ảnh chụp, tất cả đều cho Cao Đình phát tới, cuối cùng như trước nói nhất định phải Cao lão sư hỗ trợ, bởi vì đây là cái ẩn bên trong cơ hội làm ăn to lớn, một ngày khai phát ra tới đưa ra thị trường, đó chính là bó lớn bó lớn kiếm tiền. Cuối cùng Cao Đình đáp lại, tận lực tuyên truyền, một có tin tức liền cho hân hân phục.

Cổ Hiệu Nông từ sôi trào Internet đi ra, liền trực tiếp đi Bru Cục, đem ba giờ trúc đóng gói cho Cao Đình gửi đi qua.

Vì có thể kịp thời đạt được Cao Đình phương diện này tin tức, Cổ Hiệu Nông sờ sờ túi, cắn răng một cái, đem trong túi chỉ còn lại một nghìn khối lấy ra, phân bốn trăm khối thăm dò được, còn dư lại sáu trăm khối trực tiếp đi đi động phòng buôn bán mua một cái một mạch bán mô-tơ Ronald bảng hiệu cực dài chờ thời điện thoại di động, cũng làm hiện thẻ điện thoại.

Mang theo mới mua đích điện thoại di động đi trở về, đã là sau giờ Ngọ bốn giờ. Lúc này khí trời chuyển biến tốt đẹp, bầu trời đã bắt đầu sáng sủa, nghĩ thăm Tam Ca khẳng định lên trên công phu. Bất quá cũng nói không chính xác, từ sáng sớm giống như Dương trưởng thôn uống rượu, nói không chừng đã sớm uống say ngủ đi.

Dọc theo dài dòng sơn đạo hướng Đào Hoa Thôn phương hướng đi, Cổ Hiệu Nông kiểm tra địa hình, lòng nói sau đó từ chân núi Kim Đình trần tu một cái Công Lộ đi Đào Hoa Thôn, hẳn là từ đầu cái khe núi lật qua, lại từ cái kia phần cong địa quai đi ra ...

Bất quá, Cổ Hiệu Nông nghĩ càng nhiều hơn vấn đề vẫn là, giờ trúc công ty một ngày thành lập, nên như thế nào mở rộng sản xuất tuyến, như thế nào tiêu thụ, đó là một vấn đề.

Rốt cục trở lại Đào Hoa Thôn, Cổ Hiệu Nông có chút kích động hướng Hoa Lam tẩu tử Quách Phi Yến gia đi, hẳn trước tiên phải nói cho Quách Phi Yến, Hoa Lam đã tuyệt tay, chẳng mấy chốc sẽ có tin tức. Nhưng mà, Hoa Lam tẩu tử lại không ở nhà, ước đoán thừa dịp bầu trời tối đen, ra đồng đi làm việc.

"Ta đã rõ ràng cảm giác được, giờ trúc công ty đã tại Đào Hoa Thôn thành lập, cái này một đặc biệt Đại tin tức tốt, ta nhất định muốn nói trước cho Dương Tú Cô!" Cổ Hiệu Nông nghĩ như thế, liền từ Hoa Lam tẩu tử thấy nhanh chóng hướng trưởng thôn Dương Đại Chuy gia gấp trở về.

Trong nhà của thôn trưởng, Dương Đại Chuy cùng Cổ lão tam đều uống say, lúc này đang nằm ở trên giường khò khò ngủ say. Mà Dương Tú Cô, thì ngồi ở cửa kiến chân mà đợi, khuôn mặt u buồn, chứng kiến Cổ Hiệu Nông rốt cục trở về, liền không nhịn được kích động một cái, sau đó lại trở nên dị thường khẩn trương.

Chương 19: Sóng gió nhỏ

"Tú Cô muội tử, ta trở về!" Cô Hiểu Nông trên mặt trần đầy nụ cười sáng lạn, không thể không nói, hôm nay rốt cục đem Quách Phi Yến Hoa Lam cho Cao lão sư gửi đi ra ngoài, sau này là có thể ở trong thôn mở một cái công ty, đây là đáng giá đường nào phải hưng phấn chuyện này!

"Ồ!" Dương Tú Cô mặt đỏ lên, cũng không nhìn thấy Cô Hiểu Nông trên người mang theo gì Thảo Dược, liền nhỏ giọng hỏi: "Hôm nay người ngay Quách Phi Yến gia học một ngày đêm thợ đan tre nửa việc?"

"Không có! Điều này sao có thể!" Cô Hiểu Nông nói rằng.

"Như vậy a, vậy người..." Dương Tú Cô mặt của Hồng, nghĩ thầm người này ngược lại cũng thông minh, khẳng định đem hái thuốc giấu đi. Nói như vậy, hẳn bảo mật tính còn là làm tốt vô cùng. Dương Tú Cô quay đầu nhìn trong nhà ngủ say cha cùng Cô lão tam, khuôn mặt đỏ hơn: "A Ca..."

"À? Người?" Chứng kiến Dương Tú Cô mặt đỏ gần phồng, Cô Hiểu Nông có chút mặc danh kỳ diệu, nghĩ thầm có phải hay không cô nàng này mà đối với mình có ấn tượng tốt? Không, chuyện này người nói sao? Tuy nói Thần Nông nói Dương Tú Cô là tình yêu chân thật của mình, thế nhưng... Cô Hiểu Nông thở dài 1 tiếng, nói ra: "Tú Cô muội tử, người nói A Ca ta thiếu Tam Ca nhiều tiền như vậy, ta cấp bách a, thấy hoa cái giò chị dâu Hoa Lam có thể kiếm tiền, có ý hướng ở trong thôn mở một cái công ty. Đúng ngày hôm nay ta lấy cầm Hoa Lam chị dâu Hoa Lam đi trấn trên, đã liên hệ ta trước kia thầy dạy mỹ thuật, người sẽ chờ nhìn đi, muốn không bao lâu, giò trúc công ty sẽ ở trong thôn thành lập!"

"Người đi trấn trên? Người cả ngày đều là đi trấn trên?" Dương Tú Cô run run một cái, khuôn mặt thất vọng.

Cô Hiểu Nông gật đầu, có chút mặc danh kỳ diệu, vì để Dương Tú Cô tin tưởng, hẳn còn cầm ra mình mua điện thoại di động mới, nói ra: "Người xem, đây cũng là ngày hôm nay mua, lại là thuận tiện cùng ta thầy dạy mỹ thuật liên hệ, cực dài chờ thời. Đúng ngọn núi hết điện, Tú Cô muội tử, người Tam tỷ gia không phải ở trấn trên sao? Sau đó người dẫn ta đi nhà nàng nạp điện được không nào?"

Dương Tú Cô mặt của từ đỏ biến thành trắng, từ bạch biến thành đen, đột nhiên xoay người, vọt vào gian phòng của mình, phịch một tiếng đem cửa phòng đóng lại.

Cô Hiểu Nông sững sốt một chút, không biết xảy ra chuyện gì, lúng túng đứng ở nhà chính cửa, tâm lý chỉ là mình cười nhạo: Tâm tư của thiếu nữ người đừng đoán, người đoán tới đoán lui người cũng không đoán đúng...

Vọt vào phòng Dương Tú Cô, sẽ bị một dạng che đầu, tâm lý hưng hân nói: "Cô Hiểu Nông, ta hận người, người cư nhiên quên ta, ta cho người biết như thế bí mật động trời, nghĩ đến người đi trên núi cho ta hái thuốc, ai biết người cư nhiên đi trấn trên, còn mua cái gì chó má điện thoại di động, tuyệt không nâng lên sao? Ô ô ô..."

Dương Tú Cô ở khuê phòng của mình trong vẫn mê đầu Đại Thụy, thẳng đến sắc trời rốt cục ảm đạm xuống, gian ngoài trường thôn cha kêu: "Tú Cô, lần qua lần lại cơm tối a!"

"Uh." Dương Tú Cô đáp đáp một tiếng, gạt lệ vết, cái này mới đi ra khỏi khuê phòng.

Nhà chính trong mở hiện bàn ăn, Cô lão tam cùng Dương Đại Chuy vuốt mắt vận eo bé cổ, đều nói cái này Thiêu Dao Từ tác dụng chậm ghê gớm thật, Cô Hiểu Nông lại có chút mặc danh kỳ diệu, hẳn vẫn không nghĩ ra, Dương Tú Cô mới vừa rồi là làm sao?

Nhưng chuyện phát sinh kế tiếp, khiến Cô Hiểu Nông càng thêm xấu hổ vô cùng.

Giết một nồi thịt gà bùng lên, thơm ngát, Dương Tú Cô hũ nút giống nhau cho cha cùng Cô lão tam bới một chén cơm, cũng cho mình bới một chén, ngồi xuống liền ăn. Cô Hiểu Nông trước mặt, gì cũng không có.

"Tú Cô, người A Ca đây? Bới cho hẳn cơm à?" Dương Đại Chuy cũng phát hiện dị dạng.

Dương Tú Cô lạnh rên một tiếng, chứa cái gì đều không nghe thấy.

"Ta tự mình tới!" Cô Hiểu Nông đứng lên.

"Người ngồi xuống!" Dương Đại Chuy ngoắc gọi Cô Hiểu Nông ngồi xuống, sau đó rống: "Tú Cô, cần gì phải? Bới cơm, nghe không?"

Dương Tú Cô bắt đắc dĩ, đứng lên cho Cô Hiểu Nông bới một chén cơm, hung hăng ngã tại trên bàn, mình cũng không muộn, chạy vào trong phòng của mình đi.

"Chuyện gì à?" Dương Đại Chuy nhíu mày, đem ánh mắt hoài nghi nhìn về phía Cô Hiểu Nông.

Cô Hiểu Nông nhún vai một cái, rất là bất đắc dĩ: "Ta... Ta trở về gặp các người đều ngủ được, cũng không làm gì, thì nói ta đi trấn trên liên hệ ta thầy

dạy mỹ thuật, còn nghĩ Hoa Lam chị dâu Hoa Lam cho gửi đi ra ngoài, cuối cùng thì nói ta muốn ở trong thôn mở giò trúc chuyện của công ty . Kết quả, kết quả Tú Cô muội tử liền vọt vào gian phòng của mình, ta không biết chuyện gì à?"

"Cứ như vậy ?" Dương Đại Chuy từ trên xuống dưới nhìn Cổ Hiểu Nông, ngày đó từ Đào Hoa Lâm trở về, chứng kiến Cổ Hiểu Nông cư nhiên ghé vào nữ nhi Tú Cô trên người, hai tay còn đang nắm Tú Cô bộ ngực, tuy nói đó là bởi vì sét đánh nguyên nhân, thế nhưng, tiểu tử này rốt cuộc là hạng người gì à? Có thể hay không hẳn từ trần trên trời về, đùa giỡn nữ nhi ?

"Chính là như vậy ." Cổ Hiểu Nông ngẩng lại, bổ sung nói ra: " Đúng, là thuận tiện sau đó cùng ta thầy dạy mỹ thuật liên hệ, ta mua cái điện thoại di động, hãy cùng Tú Cô muội tử nói, sau đó để cho nàng mang ta đi trần trên nàng Tam tỷ gia sung mãn nạp điện, còn lại gì chưa từng nói."

"Ồ?" Dương Đại Chuy buông chén đĩa xuống, đứng lên .

Cổ lão tam tâm lý nhanh chóng suy tư về, đã sớm biết là bởi vì Dương Tú Cô cho Cổ Hiểu Nông tờ giấy bị bản thân hủy diệt nguyên nhân, chuyện này có thể nghìn vạn lần phải giữ bí mật, Vì vậy dần xếp nói ra: "Không có việc gì, không có việc gì, quay đầu lại hỏi hỏi Tú Cô muội tử rốt cuộc là người, thời kỳ trưởng thành hài tử, tính tình quái ..."

Dương Đại Chuy khoát khoát tay, nói: "Các người ăn trước, nữ nhi của ta gì tính tình ta rõ ràng ."

Nói xong, Dương Đại Chuy đã đi hướng nữ nhi khuê phòng, gọi nửa ngày, nữ nhi chính là không mở cửa, Dương Đại Chuy liền rống: "Tú Cô, làm gì vậy ? Tính bướng bỉnh đến ? Có hài môn ?"

Bên trong nhà Dương Tú Cô ô ô ô khóc, đã nói không mở cửa .

Phanh

Vừa nhấc chân, Dương Đại Chuy liền đem cửa phòng bị đá văng, sau đó hướng về phía trong phòng khóc sụt sùi nhất Dương Tú Cô rống: "Chuyện gì à? Bọn họ là khách nhân đây? Người nào tâm tình gì ? Có phải hay không có ai khi dễ người ? Chẳng lẽ Cổ Hiểu Nông đắc tội người ?"

"Ba ... " Dương Tú Cô sụt sùi khóc, trong lúc nhất thời cũng không biết nói cái gì cho phải .

"Đừng gọi ta ba, mẹ người sinh hạ người sẽ chết, là ta làm hư người, người trông người xem giống như nói sao? Cổ lão tam cùng Cổ Hiểu Nông là chúng ta khách nhân, bọn họ ở chúng ta ở lại, ăn nhưng là phải giao hòa thực phí, người tức giận cái gì a người ? Còn phải ?" Dương Đại Chuy trong miệng phun mùi rượu mà, giận dữ hết .

Gian nhà chính Cổ lão tam cùng Cổ Hiểu Nông, cái nào ăn nổi ? Cổ lão tam liền dứt khoát qua đây lạp xả Dương Đại Chuy: "Ta nói trưởng thôn lão ca, người xin bớt giận, đừng như vậy, Tú Cô còn nhỏ không hiểu chuyện, cố gắng thẳng xui xẻo mà Cổ Hiểu Nông còn nói với nàng gì, cái này, bên trong cái, người Lại nói đến được rồi ?"

"Lại nói đến ? Không có đạo lý này, lúc này mới vài ngày đây, làm bữa cơm ăn liền bực bội, các người nhưng là phải ở chỗ này ngây người hơn mấy tháng đâu đúng không ? Sắc mặt này cho ai xem ?" Dương Đại Chuy tâm lý rõ ràng, hai cái thợ son ở trong thôn cạo mù son, hẳn chỗ tốt cũng không ít, chuyện này nếu là không xử lý tốt, sau đó còn phải buồn bực .

"Ba ba ... " Dương Tú Cô khẽ cắn môi, chùi chùi lệ ngân, nói ra: "Ta không phải bực bội, chẳng qua là ta thân thể khó chịu, ta ..."

"Người khó chịu ?" Dương Đại Chuy nhướn mày, nghĩ thầm gần nhất đã qua một năm, nữ nhi luôn luôn mỗi tháng có vài ngày như vậy tâm tình hạ, còn đem chính mình quan trọng phòng, ngẩng lại trong khoảng cách một lần, không sai biệt lắm cũng là một tháng . Lẽ nào ...

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thần Nông Bách Bảo Nang

Hắn vỗ đầu một cái, chợt nói: "Hào hảo, chuyện này cũng lạ ba ba, thân thể khó chịu người nói sớm mà, đến đến, ăn!"

Dương Đại Chuy liền cứng rắn lời nữ nhi đi ra ăn cơm, làm một nam nhân, nữ nhi là hẳn nhìn lớn lên, nữ hài tử gia lớn lên, có chút xấu hổ với cửa ra chuyện này hẳn cũng không can thiệp được . Lúc này liền liên tiếp cho nữ nhi mang theo đùi gà, cánh con gà, nói: "Hào hảo, sau đó ba ba không hề đối với người phát hỏa . . ."

Cổ lão tam tâm lý rõ ràng, một bên không ngừng nói ra: "Không có việc gì không có việc gì, mỗi người đều có tính tình, cũng hữu nan ngôn chi ản, hai ta một ngày đêm đến Hắc liên uống rượu, Cổ Hiểu Nông còn chạy đi trốn trên đi bộ . Cái này giết gà chuyện mà, cũng đều là Tú Cô muội tử một người ở thao tác, muốn nghĩ tới chúng ta cũng thật là, sau đó tan tằm hoặc là nghỉ ban, làm ăn làm bọn chúng ta đây cũng không thể nhân rồi, điều này cũng tại chúng ta ."

Cổ lão tam lời này, lại tựa như có ám chỉ, cũng làm người tốt, Dương Đại Chuy khoát tay lia lịa, nói cái này tại sao có thể, nấu com chuyện này sau này sẽ là Dương Tú Cô.

Bữa com này, ăn tự nhiên là tan rã trong không vui, sau khi ăn xong không nói chuyện, đều tự nghỉ ngơi .

Nằm ở trên giường, Cổ Hiểu Nông tâm lý đặc biệt cảm giác khó chịu, luôn cảm thấy ngày hôm nay Dương Tú Cô buồn bực cũng không phải ngẫu nhiên . Không phải nói nàng liên là tình yêu chân thật của mình sao? Nói như thế nào buồn bực liên buồn bực ?

Nửa đêm không giờ, Cổ Hiểu Nông như trước chưa chợp mắt .

Cổ Hiểu Nông miễn cưỡng bản thân nhắm mắt lại, tâm bảo ngày mai được với ban đi, trắng đêm không ngủ cũng không phải biện pháp, Vì vậy nghĩ đến cái đo đếm dê trò chơi .

Lúc này, chỗ sâu trong óc vang lên Thần Nông thanh âm không linh: "Ký Chủ, dưới cơ duyên xảo hợp tuyển chọn phụ thể ở trên thân thể người, kỳ thực ta như trước không quá yên tâm, bất quá, hiện tại được, trải qua khoảng thời gian này quan sát, ta đã đối với người vô cùng tín nhiệm . Đi theo ta, ta dẫn người đi một chỗ, để cho người biết một chút về ta Bách Bảo Nang ."

"Bách Bảo Nang ?" Cổ Hiểu Nông sững sờ, còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, liền phát hiện mình đã thân ở một cái rộng mở vô cùng cự đại không gian trung, Cổ Hiểu Nông vô cùng chấn động: "Đây là đâu mà ? Ta vì sao lại xuất hiện ở trong giấc mộng của chính mình ?"

Hồ

Thượng cổ Thần Nông thị lập tức liền xuất hiện ở Cổ Hiểu Nông bên người, thủ một ngón tay, không gian thật lớn liền phát sinh biến hóa kỳ diệu, vừa rồi hỗn hỗn động động một mảnh, lúc này lại trở nên Linh lang trước mắt, tựa hồ cái gì cũng có, nhưng tất cả vật lý kỳ cổ quái đối với Cổ Hiểu Nông mà nói, đều là lần đầu tiên nhìn thấy .

"Cái này chính là ta nói Bách Bảo Nang, hiện nay chứa đựng nông nghiệp, y học, buôn bán các phương diện kỹ thuật cùng thiết bị ." Thần Nông thị nói xong, trong tay là hơn cái xấu xí Ngọc Thạch nhẫn, nói tiếp: "Người trước đưa cái này đội, ta sẽ chậm chậm nói cho người biết!"

Cổ Hiểu Nông tiếp nhận cái kia xấu xí Ngọc Thạch nhẫn, hướng ngón trỏ trái lên một mạng, quái, vừa vận hợp, cùng lúc đó, hắn cảm giác được một cỗ thanh lương, từ ngón tay tốc hành Tứ Chi Bách Hải, cả người run run một cái, chợt cảm thấy vô cùng sáng khoái .

"Đây là mở ra Thần Nông Bách Bảo Nang chìa khoá, không có chú ngữ, sau đó người có thể bằng vào chiếc nhẫn này, xuất nhập ta Bách Bảo Nang, cầm lấy vật người cần, thử trước một chút, liền vượt ve một cái sờ nhẫn, tưởng tượng thấy người phải ly khai Bách Bảo Nang!" Thần Nông thị trầm thấp nói rằng .

Cổ Hiểu Nông bán tín bán nghi, tay trái nhẹ nhàng phủ một cái sờ, ý thức khống chế bản thân, lòng nói ta muốn đi ra ngoài . Vào một cái, Cổ Hiểu Nông phát hiện mình nằm ngang, nhìn chung quanh một chút, đây không phải là Dương nhà thôn trường sao?

Lại, nguyên lai là làm Mộng!

Cổ Hiểu Nông lắc đầu, nhúng tay xoa xoa con mắt, di ? Vật gì vậy đập đầu được hai mắt của mình ? Vừa nhìn, Cổ Hiểu Nông liền dọa cho giật mình, ngón trỏ trái lên cái này không phải là trong mộng Thần Nông thị cho chiếc nhẫn của mình sao? Bách Bảo Nang ? Cổ Hiểu Nông nghiêm túc, nhúng tay sờ sờ nhẫn, lòng nói, ta muốn trở về Nông Bách Bảo Nang!

Vào một cái, Cổ Hiểu Nông lại thân ở trong giấc mộng chính là cái kia cự đại không gian trong . Mà Thần Nông thị thì cười tủm tỉm ở đằng kia kiển chân mà đội .

"Thế nào, Ký Chủ, thao túng cái này Bách Bảo Nang chìa khoá rất đơn giản chứ ?" Thần Nông thị nói rằng .

"Ngạch, ta đã cho ta đang nằm mơ!" Cổ Hiểu Nông ở không gian thật lớn trong chuyển thân, xác nhận bản thân còn thanh tỉnh, đồng thời thiết thiết thực thực đang ở một địa phương khác, cái này thì tương đương với ngày đó ở lọt vào sét đánh sau đó, bản thân đang ở một mảnh xa lạ ưu mỹ trong hoàn cảnh . Đây hết thấy cư nhiên ở trong ý thức của chính mình chân thật tồn tại, căn bản không phải mộng cảnh!

"Cái này dĩ nhiên không phải Mộng, trước một lần, người chỗ ở môi trường là Thần Nông Giá, hậu bối người cung phụng chỗ của ta . Mà ở trong đó, lại là của ta Bách Bảo Nang ." Thần Nông thị giới thiệu: "Được, sau đó nơi này bảo bối, người tùy thời đều có thể tiến đến cầm lấy, thôn trưởng kia tiểu nữ nhi đối với người sản sinh hiểu lầm, là bởi vì người Tam Ca tâm thuật bất chính, đem người ta đưa cho người Tiểu thư tình cho hủy . Hãy làm cho thật tốt nhé, thôn trang này thuộc về người!"

"Người nói Dương Tú Cô cho ta thư tình, bị Tam ca của ta cho hủy ?" Cổ Hiểu Nông mộng .

"Hào hảo, sau đó khôn khéo một chút mà, Dương Tú Cô có bệnh, cho người tờ giấy muốn người cho nàng trị liệu, đó là tiểu cô nương gia xấu hổ với cửa ra chuyện này, kết quả bí mật này bị Tam ca của người cho hủy, Dương Tú Cô còn tưởng rằng người ban ngày thì đi cho nàng hái thuốc, sờ dĩ thất

vọng phía sau liền đối với người ghi hận trong lòng ." Thần Nông thị Ho khan hai tiếng, nói ra: "Thật là, người nói ta quân người chuyện này cần gì phải ?
Đều là bởi vì người cái này phạm thai, thực sự quá bình thường . Sau đó đi, mỗi ngày tại nơi y học trong quầy chuyên doanh tìm được Âm Dương Bảo Bình, hướng về phía chỗ rách uống một hộp Thần Nông Ngọc Lộ, sau đó người liền sẽ trở nên cường đại ."

"Âm Dương Bảo Bình ? Thần Nông Ngọc Lộ ?" Cô Hiểu Nông tìm kiếm khắp nơi, vẫn là phát hiện một cái đánh dấu chữa bệnh dùng thần dược quầy chuyên doanh, hần bán tín bán nghi đi tới, kéo ra cửa tủ, liếc mắt liền thấy một cái hình thù kỳ quái Bảo Bình .

"Ký Chủ, có Bách Bảo Nang, người có thể phải cố gắng lên oh, ta đây thượng cổ Thần Nông còn có chút chuyện này, Tu phải trở về xử lý một cái, nhớ kỹ, bất kể là ta phụ thể ở trên thân thể người, vẫn là ban cho người cái này Bách Bảo Nang, đều phải giữ bí mật, hiểu chưa ?" Thần Nông thị lại dặn dò .

"Minh bạch, ta minh bạch!" Cô Hiểu Nông thấy tràn đầy từ thần kỳ nước thuốc, tất cả đều dùng lý kỳ cổ quái bình nhỏ cái đĩa, trong đó một chai nhỏ khiến cho sự chú ý của hần, bình nhỏ lên đánh dấu: Thần Nông Khiết Âm Dịch!

"Được rồi, từ từ suy nghĩ đi, nơi đây cái gì cần có đều có, bất quá không thể lạm dụng, ta đi!" Thần Nông thị nói xong, vèo 1 tiếng biến mất .

Cô Hiểu Nông đem Thần Nông Khiết Âm Dịch thăm dò được, ở toàn bộ không gian thật lớn trung không ngừng chuyển động, đại khái hiểu một chút, chợt cảm thấy hưng phấn không thôi .

Thần Nông Bách Bảo Nang trong, hoàn toàn chính xác Bao La Vạn Tượng cảm giác, phương diện y học, nghi nan tạp chứng gì đối ứng Thần Nông nước thuốc, đầy đủ mọi thứ, cũng có chế tạo nước thuốc cần Dược Thảo cùng kỹ thuật tương quan, còn có không phải dược vật trị liệu tật bệnh đặc thù kỹ thuật y liệu; nông nghiệp phương diện, các loại tốt đẹp mầm mống cùng tài bồi kỹ thuật nhất nhất đối ứng, còn có thổ nhưỡng sửa đổi xảo diệu phương pháp cùng các loại cây nông nghiệp nạn sâu bệnh trị liệu cùng phòng ngừa kỹ xảo; phương diện buôn bán, càng là có hàng vạn hàng nghìn loại làm giàu Bảo Điền bí tịch, chỉ nhìn phải Cô Hiểu Nông hoa cả mắt .

Cuối cùng, đang ở Thần Nông Bách Bảo Nang chủ Cô Hiểu Nông, từ nông nghiệp trong quầy chuyên doanh phát hiện một cái bình lớn một dạng, mặt trên ghi chú: Thần Nông Vạn Linh Đan!

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Vạn linh đan

Sở dĩ cái này Thần Nông Vạn Linh Đan khiến cho Cô Hiểu Nông chú ý, cũng không phải tên của hần ngạc nhiên cùng cái chai cổ quái, Cô Hiểu Nông liếc mắt đã bị trên chai nói rõ hấp dẫn .

Trên chai lời thuyết minh là như vậy: Thần Nông Vạn Linh Đan thích hợp tất cả động vật cùng thực vật, có thể rất nhanh khỏe mạnh địa trợ giúp tất cả Động Thực Vật trưởng thành, nhưng mỗi ngày chỉ có thể sử dụng một chai nắp, thì lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn! Bằng không, cần một lần nữa phối chế cũng đạt được Bảo Bình mức độ!

Cô Hiểu Nông thuận lợi sẽ đem Thần Nông Vạn Linh Đan cho cầm lấy ra, lúc đó trong lòng hần nghĩ, có vật này, mặc kệ cho gà ăn chèn đồ ăn, nhất định sẽ có hiệu quả . Nói vậy, sau đó ở Dương Tú Cô gia ăn, cũng có thể cống hiến một phần lực lượng của mình . Thật muốn rất dễ sử dụng, trực tiếp sẽ đưa cho Dương Tú Cô cũng thành .

Bất quá, đây hết thảy vẫn là ở trong mơ, rốt cuộc ly khai Thần Nông Bách Bảo Nang, có thể hay không mộng tưởng thành thật, không được biết . Cô Hiểu Nông liền mang theo Thần Nông Khiết Âm Dịch cùng Thần Nông Vạn Linh Đan, sờ sờ trên ngón trở Ngọc Thạch nhẫn, ý niệm để cho mình ly khai .

Vèo một cái, Cô Hiểu Nông lại nhớ tới, sờ sờ trên người, từ Thần Nông Bách Bảo Nang trong mang ra ngoài luồng chùng nước thuốc đã ở! Cô Hiểu Nông liền kích động đến cũng nửa ngủ không được .

Ngày kế, mưa nhỏ như trước tích tích lịch lịch rơi xuống .

Không thể không nói, đây cũng là một cái ngày nghỉ . Trải qua ngày hôm qua không nhanh, Cô lão tam cùng Dương Đại Chuy cũng đều không có lại tiếp tục uống rượu mua vui, Dương Đại Chuy dẫn theo Cô lão tam đi Thôn đi hết nhà này đến nhà kia đi .

Trước khi đi Cô lão tam nói phải dẫn Cô Hiểu Nông cùng nhau, Cô Hiểu Nông khoát khoát tay, nói mình còn phải đi Hoa Lam tẩu từ gia đình có tiếng là học giỏi tập miệt việc, từ chối .

Kỳ thực, Cổ Hiểu Nông tâm lý có một bảng cửu chương, để ở nhà, trước cho Dương Tú Cô chữa bệnh hơn nữa .

Bất quá, Dương Tú Cô bệnh là ở, cái này cũng không tốt cả, hơn nữa, từ Thần Nông Bách Bảo Nang trong mang ra ngoài Thần Nông Khiết Âm Dịch rốt cuộc có hiệu quả hay không, cũng khó mà nói . Ngược lại trên đầu còn có Thần Nông Vạn Linh Đan, thử trước một chút vạn linh đan có hiệu quả, như vậy Khiết Âm Dịch liền nhất định có hiệu quả .

Làm sao thử đây? Không phải nói cái này vạn linh đan thích hợp Động Thực Vật sao? Không bằng lưỡng dạng đều thử nhìn một chút . . .

Cổ Hiểu Nông liền mang theo vạn linh đan, đi tới Dương Tú Cô gia vườn rau xanh trong .

Đất trồng rau trong, khắp nơi một mảnh xanh um, nông gia mập tãi bồi cái trắng, đáng đáp vẫn là rất tươi tốt, mà đất trồng rau góc, một tra một góc rau họ cùng hành một dạng, không biết rõ làm sao hồi sự, phiến lá tất cả đều khô vàng .

Cổ Hiểu Nông ở đất trồng rau trong đi bộ một vòng, đem vạn linh đan đổ ra nửa chai nắp, vừa nhìn, đổ ra dĩ nhiên là bạch lục dịch thể, nhìn liền có một loại sinh mệnh thịnh vượng cảm giác, ngửi một cái, Cổ Hiểu Nông chợt cảm thấy vui vẻ thoải mái .

Xem ra, cái này Vạn Linh Đan thật là bảo bối, sau đó cầm nắp bình, hướng không trung ngay vườn rau xanh trong tùy ý bát sái xuống. Nói là tùy ý, Cổ Hiểu Nông vẫn là tiềm thức đem nước thuốc tạt hướng dài rau họ cùng hành chết một mặt đất trồng rau .

Xi xi xi

Tất tất

Cổ Hiểu Nông dọa cho giật mình, nước thuốc bay ra không trung, rớt xuống đất trồng rau, chu vi tụ ra hiện tại thực vật sinh trưởng nhô lên thanh âm, rõ ràng nhất là, vậy có chút cháy vàng hành một dạng cùng rau họ, dĩ nhiên trong nháy mắt trở nên xanh um, còn trong nháy mắt cao ra hai thốn! Nhìn nửa tràn đầy đất trồng rau cái trắng, rau xanh, dĩ nhiên có mở rộng vòng eo tựa như cao ra tấc hơn!

Chính mắt thấy một màn này, Cổ Hiểu Nông xoa xoa con mắt, quả thực không thể tin được đây hết thảy là thật, thế nhưng, sự thực chính là như vậy, nhất là đất trồng rau sát biên giới bò lên trên hàng rào năm sáu bụi cây cà chua, mới vừa mới có vẻ như vẫn là màu xanh, trong sát na chẳng những trường mập một vòng, còn biến thành nửa Thanh nửa Hồng!

"Cái này vạn linh đan thật sự có hiệu!" Cổ Hiểu Nông kích động đã nghĩ kêu thành tiếng thanh âm đến, bất quá, hắn vẫn nhìn xuống . Thực vật ở Vạn Linh Đan dưới tác dụng đích thật là rất nhanh sinh trưởng, rốt cuộc ăn mùi vị có thay đổi hay không ? Sẽ có hay không có độc ? Còn nữa, động vật đây?

Cổ Hiểu Nông ôm tâm tình kích động, từ vườn rau xanh trong đi trở về, đi vào trong sân, đang đang chuẩn bị cho gà ăn Dương Tú Cô lờm hẩn một cái, thảng thẩn buông Tiểu trong chậu mì phở, xoay người vào gian phòng của mình đi .

Một đám Đại kê con gà con đều đánh về phía này mặt chậu, khanh khách đất khanh khách đất kêu to được, bắt đầu ăn mì .

Cổ Hiểu Nông ngồi chồm hồm một dạng, lập tức liền đoạt lấy chậu rửa mặt, sợ đến kê môn đập nước bay ra ngoài thật là xa . Cổ Hiểu Nông thì không chút hoang mang xuất ra vạn linh đan, ngược lại nửa chai nắp, bỏ vào chậu rửa mặt trong, sau đó cùng mặt .

Liền trong nháy mắt, kỳ tích lại một lần nữa xuất hiện, vừa mới còn phịch kê môn, mỗi một người đều sùng cái đầu đánh giá Cổ Hiểu Nông, sau đó đều không kiềm hãm được hưởng chậu rửa mặt đi tới .

Cổ Hiểu Nông trực tiếp ngồi xồm chậu rửa mặt hai bên trái phải, này mới vừa rồi còn hoảng sợ kê môn, lúc này có lẽ là đã bị mỹ vị, dĩ nhiên không sợ người lạ, trực tiếp từng ngón từng ngón mổ che mặt .

"Thú vị, thật thú vị!" Cổ Hiểu Nông vron tay, nhẹ nhàng ở con gà này trên lưng sờ sờ, lại đang con gà kia trên lưng sờ sờ, quái, những thứ này kê lạc lạc kêu, hoàn toàn không sợ người lạ, quả thực coi Cổ Hiểu Nông là thành thân mật nhất đồng bọn, trong đó một con gà trống lớn còn vươn miệng, ở Cổ Hiểu Nông trên tay nhẹ nhàng mổ được . Vừa rồi Cổ Hiểu Nông nhào bột mì

, trên tay còn có mì phở .

Thế nhưng, kỳ quái hơn chuyện mà còn ở phía cuối, ăn mì xong thực kê môn, mỗi một người đều luyến tiếc đi ra, ngẩng đầu tràn đầy mong đợi nhìn Cổ Hiểu Nông, còn không ngừng địa đập nước cánh .

Liền cái này phịch cánh trong nháy mắt, Cổ Hiểu Nông kinh ngạc phát hiện, mỗi một con kê đều trong nháy mắt trường một vòng to!

Quá bất khả tư nghị! Cổ Hiểu Nông đứng lên, muốn đem cái tin tức tốt này nói cho Dương Tú Cô, thế nhưng, hắn đi một bước, này kê liền theo hắn đi một bước, dường như rất luyến tiếc hắn tựa như .

"Các ngươi nha, thật tham ăn, ngày hôm nay không có, ngày mai trở lại đi!" Cổ Hiểu Nông khoát khoát tay, lăm bầm .

"Ha ha ha, ha ha ha!" Kê môn tựa hồ nghe hiểu Cổ Hiểu Nông chính là lời nói, mỗi một người đều rất ngoan ngoãn điều bãi ly khai, con kia kim bích huy hoàng Đại Công Kê còn lập tức căng nâng lên lão Cao, lập tức liền tóm lấy một con gà mẹ, ha ha ha kêu, trong nháy mắt liền hoàn thành nó thích làm nhất chuyện.

Cổ Hiếu Nông khoe miệng nứt ra, cười .

"Tú Cô muội tử, Tú Cô muội tử ?" Cổ Hiếu Nông trầm ngâm một cái, trắc nghiệm Vạn Linh Đan thần diệu, cũng nên dùng Khiết Âm Dịch cho Dương Tú Cô trị một chút .

Liên tiếp kêu hai tiếng, trong phòng Dương Tú Cô đều không đề ý hấn, Cổ Hiếu Nông cũng không nổi giận, trực tiếp đi tới Dương Tú Cô căn phòng trước mặt, đập hai cái môn, không nhanh không chậm nói ra: "Tú Cô muội tử, biết không, ngày hôm qua nhưng thật ra là cái hiểu lầm!"

Bên trong nhà Dương Tú Cô sững sờ, hiểu lầm ? Ý gì ? Thế nhưng, Dương Tú Cô như trước không nói chuyện .

Ngoài cửa Cổ Hiếu Nông tiếp tục nói: "Tú Cô muội tử, ta nói hiểu lầm, đó là bởi vì, người nghĩ nói với ta nói, ta không thấy, tờ giấy kia bị Tam ca của ta cho hủy, ta là tối hôm qua mới biết ."

Tờ giấy ? Bị Cổ lão tam . . . Dương Tú Cô nhất thời xấu hổ không chịu nổi, nghĩ thầm nguyên lai mình cho Cổ Hiếu Nông tờ giấy khiến cái kia Cổ lão tam biết cũng hủy diệt ? Ai nha nha, bên trên nói bí mật nhỏ của mình!

Quýnh lên, Dương Tú Cô liền nhảy lên, kéo môn, hướng về phía sừng sốt một chút Cổ Hiếu Nông nói ra: "Người mới vừa nói cái gì ?"

Bạn đang đọc truyện *Sơn Thôn Tiểu Thần Nông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.